

Urednik
Miroslav Radić, dipl. teolog

Naslov djela
Mreža ljubavi

Izdavač
Udruga Sv. Vinka Paulskog u Republici Hrvatskoj
Područno vijeće sv. Vida - Rijeka

Obrada i prijelom
Danijel Gavranović, prof.

Fotografije i dizajn omota
Miroslav Radić, dipl. teolog

Lektura i korektura
Nataša Kuzmar, prof.

Za izdavača
s. M. Renata Vugdelija

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Sveučilišne knjižnice Rijeka pod brojem 130130061

ISBN 978-953-55151-2-8

Mreža ljubavi

Djelovanje Udruge sv. Vinka Paulskog u Rijeci
od 2008. do 2013. g.

1. izdanje

Rijeka, travanj 2013.

UVODNA RIJEČ

Godišnjice su važne, reći će mnogi. No, izgovarajući tu riječ, na što zapravo mislimo? Proslava rođendana, recimo, radosna je godišnjica u našem životu. Zatim su tu i godišnjice braka, vječnih zavjeta, svećeništva, a naposle i smrti nama dragih osoba. Koliko nam one znače? I više nego mnogo. Zasigurno bi svatko od nas odmah mogao nabrojati nekoliko datuma koji obilježavaju godinu kroz koju kroče. Kada biste zapitali članove Udruge svetog Vinka Paulskog koliko im znače događaji i godine u kojima su djelovali utemeljitelji njihove udruge, rekli bi – neizrecivo puno jer je Udruga na neki način obilježila njihove putove i njihove ŽIVOTE. Blaženi Frederic Ozanam, jedan od utemeljitelja Udruge svetog Vinka Paulskog, živio je prije dvije stotine godina i svojim je nesebičnim darivanjem drugima, za koje smatram da je srž kršćanstva, promijenio sADBINE mnogih ljudi. Na poseban način on to čini i danas preko 950 tisuća članova Udruge u 148 zemalja svijeta.

Upravo „okrugla“ godišnjica Ozanamova rođenja potaknula nas je da prikupimo neke radove i fotografije koji bi prikazali djelovanje Područnog vijeća svetog Vida u proteklih 20 godina kada je Udruga sv. Vinka nakon nekog vremena ponovno oživjela u Republici Hrvatskoj. Osnivanjem

Konferencije svetog Sebastijana u Rijeci 1991. godine započelo je širenje konferencija, a time i same Udruge, u svim dijelovima naše zemlje.

Posebno smo ponosni na predstavu „Mreža ljubavi“ koja je uprizorena u nekim hrvatskim gradovima, a koja je na predivan način prikazala život svetog Vinka i tako nas potaknula na još i snažnije djelovanje, prema potrebama siromaha našeg vremena. O predstavi, po kojoj ova knjiga nosi naslov, te o djelovanju Udruge u posljednjih pet godina možete u nastavku opširno čitati.

Sveti Vinko i blaženi Ozanam bili su junaci svog doba. Svjedočeći Božju ljubav prema svim ljudima uspjeli su osvojiti mnoga srca. Da, vrijeme leti, pred nama su još mnoge važne godišnjice, datumi, događaji... čini nam se da, bez obzira na tu činjenicu, sveti Vinko i blaženi Ozanam koračaju s nama ruku pod ruku bodreći nas da nastavimo služiti drugima, da nastavimo prepoznavati Kristov lik u očima onih najpotrebitijih kojima smo poslani, da nastavimo vraćati osmijeh na lica onih koji su se zaboravili smijati... Neka ova knjižica bude pogled u prošlost koji će nam dati snage za djelovanje i nesebičnu ljubav prema svim ljudima u vremenima koja tek imaju doći.

Katarina Kiš Badurina

MREŽA LJUBAVI I DOBROTE PREPLAVILA HRVATSKU

Povodom 150. obljetnice djelovanja Udruge sv. Vinka Paulskog u Hrvatskoj 9. veljače 2008. g. u Hrvatskom kulturnom domu na Sušaku priređen je bogat program koji je počeo u 15 sati

simpozijem, a završio u 18 sati scen-skim prikazom «Mreža ljubavi».

Na simpoziju su govorili uvaženi predavači koji su govoreći o Udrizi dotaknuli i mnoge suvremene socijalno-duhovne probleme u Hrvatskoj i svijetu.

O socijalnom nauku Crkve s os-vrtom na laikat govorio je dr. Jerko Valković koji je istaknuo kako socijalni nauk Crkve nije samo teorija, nego on nužno upućuje na djelovanje koje nije samo zadatak pape, biskupa, svećenika, redovnika i redovnica, nego i svih vjernika laika čije poslanje treba posebno isticati jer, kako donose razni crkveni dokumenti, laici ne djeluju na temelju poslanja kojeg su primili

Probe za predstavu

od crkvene hijerarhije već polazeći od dostojanstva utemeljenog na sakramentu krštenja.

O životu i djelovanju sv. Vinka umjesto odsutnoga patera lazarista Darija Grpca progovorio je njegov subrat pater Željko Sarić. Bilo je korisno i poučno iz usta jednog lazariste, čiji je red osnovao sv. Vinko, iznova čuti nešto više o ovom velikom sveču siromašnih jer je među slušateljima osim sestara milosrdnica i članova Udruge bilo i onih koji još uvijek malo znaju o njemu.

“Blaženi Frederic Ozanam - ute-meljitelj Udruge” bio je naziv izlaganja Stanka Mališe koji je znalački predočio veličinu ovog blaženika posebno naglasivši da je on bio laik koji je htio nešto više učiniti za siromahe pokrenuvši prvu Udrugu sv. Vinka, ali nikad ne želeći sebi pripisi-

Probe za predstavu

vati zasluge za to djelo, nego sv. Vinku.

Siromaštvo danas bila je tema izlaganja Mirjane Prpić koje je u njenom odsustvu pročitala Dorotea Vidaković-Pleše. Iz ovog nadasve duboko meditativnog izlaganja izdvajamo...

“Čovjek koji je bezuvjetno volio siromahe i čitav život stavio u njihovu službu je sv. Vinko Paulski. U vremenima kada su Francuskom harali vjerski ratovi, glad i kuga, sv. Vinko je osnivao bolnice, škole, zbrinjavao siromašne, napuštenu djecu, suzbijao prosjačenje, obilazio i tješio kažnjениke

Generalna proba

i robeve. Osobno se ponižavao u svakoj prilici, ne mogavši podnijeti ikakve hvale. Držao se najvećim grješnikom na svijetu i po tome je bio pravi sljedbenik Kristova učenja. Današnji sljedbenici Vinkova djela ljubavi, brojne konferencije međunarodne Udruge sv. Vinka suočene su sa suvremenim oblicima siromaštva koji su posljedice dirigiranog kaosa, globalizacije, ateizma, moćnih sila koje upravljaju svijetom, novih oblika kolonijalizma, terorizma, zloupotrebe eksperimentata i otkrića. Neizmjerivo je materijalno siromaštvo; milijuni umiru od gladi, bolesti i ratova. Ali još je strašnije i opasnije siromaštvo duha koje obezličuje čovjeka i razara sjeme Božje ljubavi koje čeka zrenje u svakom od nas. Danas se o siromaštву može govoriti iz različitih aspekata, analiza i proučavanja. U ovom ćemo pak izlaganju promišljati ne o materijalnom siromaštву, već o oblicima siromaštva kao posljedici siromašnja onih kreposti koje je tako gorljivo zagospodari.

Na predstavi je sudjelovala cijela obitelj Radić varao i svjedočio sv. Vinko... Ako smo Vinkovi, svjedočimo hrabro i ustrajno Vinkovu karizmu ljubavi. Možemo učiniti neizmjeriva djela, ali ako ih ne ozračimo ljubavlju, nismo učinili ništa. Ruka koja pruža milost mora imati gestu milovanja, oči koje prate ruku blagost, a srce vatru koja bi darovanoga osvijetlila i zagrijala. Tek tada će naše djelo milosrđa biti blagoslovljeno.”

Na kraju prvog dijela programa nazočne su s Udrugom sv. Vinka Paulskog u Hrvatskoj i svijetu upoznale Katica Nožina-Balić i Sabina Rozenbeker. «Isus nas je sve pozvao na služenje jedni drugima. Stoga Udruga sv. Vinka Paulskog želi upravo to-služiti u poniznosti, s ljubavlju, suosjećanjem i vjerom u molitvi i trajnom davanju duhovnih i materijalnih dobara. Želimo svjedočiti svojim životima kako je dobro živjeti zajedno kao braća. Stoga se jednostavno nazivamo Vinkova obitelj i želimo mrežom ljubavi o kojoj je

sanja i naš osnivač bl. Ozanam obuhvatiti čitav svijet», istaknula je predsjednica Nožina-Balić i iznijela neke podatke o samoj Udrudi.

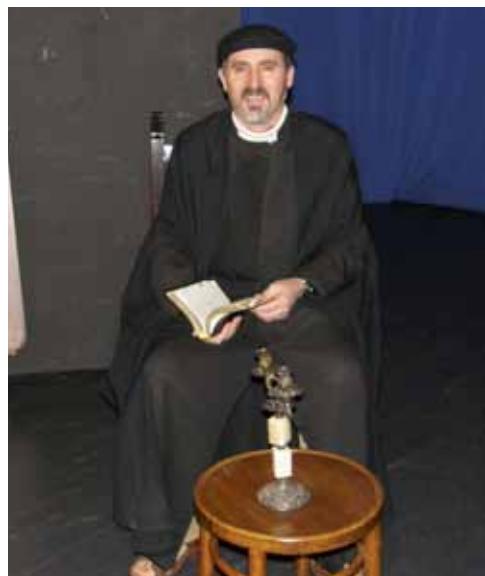
Prva konferencija sv. Vinka osnovana je u Zagrebu 1858. godine do Drugog svjetskog rata širi se Hrvatskom. Tijekom Domovinskog rata nastavlja prekinuti rad 1992. godine prvo u Rijeci kao Konferencija sv. Sebastijana uz veliku pomoć sestara milosrdnica. Brzo širenje Udruge počinje od 1998. godine tako da ona danas ima 50 ogranačaka s oko 700

članova među kojima je 120 mladih okupljenih u 6 konferenciјa.

Završila je sljedećim riječima «Nismo mi ni po čemu posebni, jednostavno radimo i pomažemo koliko god više možemo ljudima u potrebi, a cilj nam je poticati i druge da i sami pomognu gdje mogu, da služe ljudima materijalno, duhovno, znanjem, vremenom, priateljstvom, sposobnostima, svime. Nas je malo, ali smo okruženi velikim brojem suradnika bez kojih ne bismo mogli».

Vrhunac proslave 150. obljetnice karitativnog djelovanja Udruge sv. Vinka Paulskog bio je scenski prikaz «Mreža ljubavi» koji je napisala sestra Marta, a izveli su ga, nakon četveromjesečnih proba, članovi Udruge, bogoslovi Teologije u Rijeci i obitelj Radić. U tri čina glumci su publici vjerno i nadahnuto prikazali nastanak, razvoj i današnje djelovanje Udruge, za što su

Ulogu sv. Vinka odigrao je Miroslav Radić

Laura Radić svira cello na predstavi u Art-kinu na kraju nagrađeni dugotrajnim aplauzom i pohvalama za izvedbu. Tijekom predstave dvije su pjesme otpjevale č.s. milosrdnice. Predstavu je režirala Vera Mišović, a pomagale su joj Dorotea Vidaković-Pleše i Ines Turković koja je bila moderatorica simpozija, a dala je

i uvod u predstavu. Za glazbu i tehniku bio je zadužen Tomislav Sikavica, a za cijelu organizaciju brinula se i do kraja angažirala sestra Renata. Uz mnogobrojnu publiku na predstavi je bio nazočan i riječki nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić. Na

kon Rijeke predstava će biti izvedena i u Zagrebu, Pazinu, Splitu, Vukovaru... i, nadamo se, još jednom u Rijeci za sve one koji je nisu mogli vidjeti na premijeri.

Miroslav Radić

Časne sestre milosrdnice pjesmom su uveličale predstavu

BILO JE LIJEPO I NEZABORAVNO GLUMITI SVETOG VINKA

U rujnu 2007. godine moja supruga Katelijn došla je sa sastanka Udruge sv. Vinka Paulskog i rekla da će glumiti u predstavi «Mreža ljubavi» koja će govoriti o sv. Vinku te o nastanku i djelovanju Udruge, a sve povodom proslave 150. godišnjice djelovanja u Republici Hrvatskoj koja će biti slavljena tijekom 2008. godine. Bilo mi je dragو čuti tu vijest, ali to nije bilo sve, nego je moja supruga rekla da će u predstavi glumiti i naše troje djece, a meni je namijenjena uloga naratora. Pristao sam biti narator jer to nije zahtijevalo neki napor, a čitati, hvala Bogu, znam. Ovim uvod još nije gotov, nego ima i nastavak jer je moja supruga nakon tjedan dana opet došla i rekla da sestra Renata među bogoslovima nije

našla nikoga tko bi glumio sv. Vinka, jer su oni svi premladi, i predlaže da ja glumim glavni lik. Ne znajući što me sve čeka, a najviše da se ne zamjerim supruzi i časnoj, prihvatio sam glumiti sv. Vinka i sad nakon svega mogu napisati da sam dobro postupio jer sam doživio lijepo i nezaboravno iskustvo. Upoznao sam lik i duhovnost jednog velikog sveca i sve ono što je po njegovom primjeru nastalo i živi danas. Upoznao sam prekrasne duhovne ljude glumeći i putujući s njima, a predstava je u cijelu moju obitelj unijela veliko obogaćenje i zajedništvo. Djeca već pitaju kad će opet glumiti, ali s više govora jer im tri, četiri rečenice nisu dovoljne.

Probe su počele u listopadu na Teologiji u Rijeci, isprva srijedom a

Detalj s predstave

kasnije i subotom. Od straha da se ne osramotim, svoju sam ulogu učio deset dana non-stop i već na drugoj probi znao gotovo sve napamet. Na probama je bilo ozbiljnosti i neozbiljnosti, kašnjenja i nedolaženja, nerviranja i aplaudiranja, čašćenja i moljenja, zabrinutosti i radosti, podrške i zajedništva. Sve to uspješno je vodila, brinula se, organizirala i koordinirala č.s. Renata. I onda kad se od šume nije vidjelo drveće, kad je tehnika zakazivala, kad su kostimi kasnili, kad je glumce trebalo okupljati, obavješćivati i ohrabrivati, ona je vjerovala da će sve dobro proći i bila je u pravu. Sve je i više nego dobro prošlo.

Nakon mnogih i napornih proba došli smo i do generalne probe u Hrvatskom kulturnom domu

u Rijeci 8. veljače 2008. godine. Pravo kazalište, osvjetljenje, glazba, mikrofoni... sve nas je fasciniralo, ali i povećalo uzbudjenje i nervozu. Glavna režiserka Vera najviše je brinula te nam je na kraju rekla da idemo kući i da se svi pomolimo jer inače sutra na izvedbi ništa od predstave!?

Uz naš trud i vježbanje molitva je uistinu pomogla

i premijera predstave «Mreža ljubavi» svih je oduševila. Bilo je dosta publike, a posebno nam je draga bilo vidjeti u gledalištu našeg nadbiskupa Ivana, ali još nisam saznao kako je on doživio naš nastup. Nakon predstave sišao sam s pozornice, još u kostimu, u gledalište i čuo iskrene pohvale cijeloj glumačkoj ekipi. Neke časne sestre Milosrdnice koje su me otprije poznavale rekle su

Probe u stanu obitelji Radić

da sam *pravi sveti Vinko*, što mi je bilo drago čuti jer su one najmjerodavnije to reći. Dok se publika razilazila, mi smo se častili pizzama i kolačima naših sponzora, kojima zahvaljujemo, i u opuštenoj atmosferi komentirali naš prvi nastup radujući se i zahvaljujući Bogu i sv. Vinku.

Nakon Rijeke s našom «Mrežom ljubavi» krenuli smo na gostovanja po

Na putu za Zagreb

Lijepoj našoj. Najprije smo gostovali u Zagrebu, a zatim u Pazinu, Splitu i Đakovu. U svakom gradu nastupali smo u novom prostoru što je često predstavljalo poteškoće, ali i izazov da se na licu mjesta na brzinu, uglavnom bez prethodne probe, organiziramo i predstavu odigramo što bolje - i uspjevali smo. Nisu nas omele ni tehničke poteškoće, ni kvar autobusa na putu za Đakovo, ni pad kreveta na sceni, ni duge vožnje... Jer uz našu spremnost i dobru volju uvijek nas je pratila pomoć i nebeski zagovor našeg svetog Vinka. Nismo bili ni gladni ni žedni jer nas je na putu hranila sestra Renata, a u gradovima gdje smo nastupali naši domaćini koji kao da su se natjecali tko će nas što bolje počastiti. Svima im od srca hvala! Naša gostovanja imala su još jedan dodatak, a to je da smo uz obilazak grada u kojem smo nastupali uvijek posjetili još nešto interesantno u gradu ili okolici. U Zagrebu smo posjetili izložbe Dominikanci u Hrvatskoj i Chagall. Nakon

predstave u Pazinu išli smo u obližnji Sveti Petar u Šumi i posjetili poznati pavlinski samostan. U Splitu smo obišli novi samostan sestara milosrdnica gdje su nas sestre počastile ručkom. Iz Đakova smo planirali posjetiti Vukovar, ali zbog kratkoće vremena posjetili smo obližnji ženski karmel u Đakovačkoj Breznici gdje su nas sestre

Detalj s predstave u Pazinu

prekrasno ugostile i počastile kolačima i sokom, ali još više i nesebičnije svojim duhovnim riječima koje ćemo dugo nositi u srcima.

Na povratku iz Đakova svi smo iznijeli svoje dojmove i poneku dobronamjernu kritiku i tek se tada vidjelo što smo sve doživjeli glumeći i gostujući. Svatko je uz neke bitne iznio i neke sporedne, ali zanimljive utiske koji su svih obogatili. Većina glumaca, u koje ubrajam i sebe, iskreno je rekla da im je sudjelovanje u predstavi «Mreža ljubavi» nezaboravno iskustvo i da bi opet glumili u nekoj sličnoj predstavi.

Kada sam se početkom lipnja pojavio obrijane brade, mnogi učenici i kolege profesori u školi gdje radim primijetili su to i komentirali da je sigurno predstava završena, na što sam potvrđno odgovarao. Da, moje nošenje brade koju sam pustio rasti cijelu školsku 2007./2008. godinu, kako bih bio što sličniji svetom Vinku

Obilazak pavlinskog samostana u Sv. Petar u Šumi

Na putu u Đakovo

prestalo je, ali nešto drugo nije prestalo rasti i živjeti u meni, a to je ljubav prema ovom velikom svecu i duh prihvaćanja i pomaganja najpotrebitijih. Nadam se

da je dio te ljubavi i duha još više zaživio i u gledateljima ove naše predstave, što nam je i bio cilj.

Miroslav Radić

Kod sestara milosrdnica u Splitu

Šetnja splitskom rivom

*Sa sestrama
karmeličankama u
Đakovačkoj Breznici*

Mnogobrojna zadovoljna publika u Đakovu

MREŽA LJUBAVI NA MOJ NAČIN

Želim Vam otkriti nešto... „Što li je sad to?“ pitate se. Vezano je za Udrugu sv. Vinka. Deseti mjesec 2007., zvoni telefon. Jadranka: „Bok Petra! Imam jedan prijedlog za tebe, radit ćemo jednu predstavu te smo sjetili tebe, vidimo te u tome... Što kažeš, pristaješ? Ja: „Ajme meni, ja da glumim? Pa nikad nisam, kako ću ja to, uff?! I kad čitam u crkvi, toliko me trema uhvati da jedva pročitam zadani tekst, ajme kad se samo sjetim, ostanem bez zraka i skoro se srušim. Zato izbjegavam čitati u crkvi, a kamoli da glumim. Vjerljivo bih se onesvijestila?!“ Jadranka: „Ma nećeš, vježbati ćeš i sve će proći dobrol!“ Ja: „Ne znam... ja... najradije ne bih.“ Skrećem temu na

nešto drugo, da dobijem na vremenu. U jednom trenutku mi sine: ma zašto ne, ako budem grozna, naći će nekog drugog i nikom ništa. Uplašeno kažem: „Da, odlučila sam to prihvati kao izazov.“ Jadranka: „Odlično, znala sam, hvala, čujemo se za detalje... Pozdrav.“ Ja: „Pozdrav.“ Neka mi dragi Bog bude od pomoći! Za nekoliko dana počinje prva proba, dogovor, druga proba, treća.... Hura, pa meni je krenulo, pa i nisam neki antitalent! Zar ne? BOŽE, HVALA TI!

Prihvatile sam se ozbiljno posla i naučila tekst napamet, joj samo da ne zablokiram u HNK-u! „Znam da ja to mogu!“ stalno sam se hrabrla. Što je vrijeme više odmicalo i bližila se

premijera, to sam bila sigurnija! Svi smo se veoma zbližili i bili si međusobna potpora! Osjećalo se zajedništvo, predivno!

Došao je dan generalne probe, TOTALNI FIJASKO! AJOJ! Naša draga redateljica Vera problijedjela je od muke, ili više možda pozelenjela od ljutnje, onako, imala je boju slatke male žabice. Neću nikada zaboraviti njenu rečenicu: „Ovo je katastrofa, idite doma i molite se!“ Ne zna ona kako je to kad se vježba u malom prostoru pa se odjednom stane na pozornicu, normalno da ćeš se izgubiti i da neće biti savršeno. No dobro, generalna probica je bila, zaista, daleko od savršenstva! Nadamo se da će premijera biti bolja, i to puno bolja. Ništa još nije propalo! Priznajem da sam imala dobar predosjećaj, još malo, koji sat i saznat ćemo (he he he). Tada nam nije bilo do smijeha, vjerujte! Svima! Slijedi naklon, svi ponosno izlazimo na pozornicu, kroz blještavilo svjetla vidim mamu kako ponosno maše i eto, suzica mi krene, dirljivo! Kakvo iskustvo, mogu se pohvaliti da sam glumila u jednoj predivnoj predstavi, predstavi „Mreža ljubavi“.

Predstava je u punom smislu opravdala svoje ime, zaista je mreža ljubavi. Tijekom predstave stekla sam mnoge prijatelje, posebno bih izdvojila obitelj Radić i Veru Doljanac. I još samo nešto; hvala svima koji ste radili ovu predstavu (OMOGUĆILI STE MI JEDNO ISKUSTVO KOJE SE NIČIM

NE MOŽE NADOKNADITI), ima vas mnogo i bojam se da ako počnem nabrajati, ne izostavim nekoga. Vi ćete se ionako prepoznati! JOŠ JEDNOM OD SRCA HVALA!

Eto, ako mislite da se Udruga sv. Vinka nikada ne zabavlja, varate se! Ova predstava je očit dokaz. Zato svi vi koji se dvoumite pridružiti nam se, dobro razmislite! Uistinu propuštate nešto predivno, PROPUŠTATE JEDNU DIMENZIJU LJUBAVI koju Vam nitko ne može uskratiti! STOGA DOĐITE! ŽELIM VAM ŽIVOT PUN BOŽJE LJUBAVI JER JEDINO TO VAM JE POTREBNO DA BUDETE U POTPUNOSTI SRETNI! Sve ostalo će doći samo od sebe, samo morate biti vrijedni i strpljivi (he he, ništa bez strpljenja)! VOLITE SE!

Vaša Petra Valenčić

Pogled unatrag... na radosne dane našeg prijateljevanja

Šećam se trenutka kada sam uzela Sоловку i pred sebe stavila bijeli papir. U mislima mi se rađala ideja uz tisuću pitanja... Kako spojiti u jedno četiri stoljeća vinkovske karizme? Što je zajedničko svim tim vremenima? Kako toliki sadržaj prikazati u samo jednoj predstavi? Što prikazati? Odgovor je nakon malo razmišljanja bio jasan. Bila je to ljubav. Ona je sva vremena i sve djelatnosti obujmila svojom mrežom.

Uhvativši tu misao nisam bila ni svjesna da sam i sama tog trenutka postala njezinim dijelom. I ne samo ja. Za koji tjedan likovi su dobili svoja lica, zamišljeni prostori svoju realnost, boje, glazbu...

Trebalo je mnogo truda, vježbanja, odricanja, ali sve je išlo naprijed. Moji kolege, studenti s teologije, članovi Udruge svetoga Vinka, kao i mnogi naši prijatelji s radošću su prihvatali ovaj projekt i ostvarili ga zajedno.

I više od zamišljenog na početku. Umjesto glumaca na pozornici i uokolo nje bili su misionari i svjedoci karizme koja je promijenila svijet. Igrajući predstavu učili smo iz nje solidarnost, otkrivali smo bogatstvo suradnje, pomaganja, divili se veličini providnosti i njezinoj sigurnosti jer je Bog dobar i jer smo vidjeli kako je lijepo zajedno živjeti kao braća i sestre.

„Mreža ljubavi“ koja je na papiru bila mrtvo slovo, po našim je životima postala živa i djelotvorna. Pogledam li unatrag, sigurna sam da je svaki trenutak bio dar i blagoslov koji je, vjerujem, svakome od nas bio dragocjeno iskustvo ljepote zajedništva, pa i u trencima teškoća kojih nije nedostajalo.

Kao mala zajednica, bogata po različitosti i dobi svojih članova, „Mreža ljubavi“ bila je jedna obitelj. Vjerujem da je po sjećanju, ali i po osvorenim prijateljstvima, ona i danas živa i djelatna iako smo se razišli na sve strane i izvan granica Hrvatske.

Slaveći Boga zbog njegovih velikih djela zahvalna sam i svima koji su se uključili i bili dio mreže ljubavi i nadam se da ćemo jednom opet imati priliku sve ponoviti. Zajedno.

s. M. Marta Carti

MILOSNO VRIJEME

Bilo je vrijeme
kada nas nije bilo
i bit će vrijeme
kada nas neće biti.

Naš život je omeđen
s dvije vječnosti:
prva prije nas,
o kojoj po predaji znamo,
i druga koju po vjeri naslućujemo.

Od prve živeći sve smo dalje,
a drugoj se možemo
približavati ili udaljavati.

Udaljavamo se kad Kronos
pretvaramo u kaos,
a približavamo se
kad Kronos pretvaramo u Kairos.

Da, mi možemo
naše darovano vrijeme
pretvoriti u milosno vrijeme
i tako svoju vječnost već započeti.

Milosno vrijeme je i onda:
kad činimo dobro bez prisile,
kad ljubimo neljubivo,
kad praštamo neoprostivo,
kad imamo samo ono što smo dali.

Miroslav Radić

POSJETE POTREBITIMA

Osmijesi puni ljubavi

Neke susrete teško je opisati, oni se moraju doživjeti. Pokušat ću vam približiti neke od njih.

Udruga sv. Vinka Paulskog, Majke dobrog savjeta sa svojim je članovima mladih često posjećivala Dom za djecu s poremećajima u razvoju u Oštrom. Naziv djeluje dosta strogo i pomalo ozbiljno, no iza vrata kriju se predvina djeca puna ljubavi i čarobnih osmijeha. Veoma sam se radovala svakom susretu s tim malim anđelima. Posramiš se kad dođeš pun svojih „velikih“ problema i vidiš dječicu u kolici ma ili u krevetu koja se vesele svakom trenutku i raduju malim stvarima. Jedna od tih malih stvari bile su zajedničke društvene igre, priče i šetnje. Njima i nama omiljena aktivnost bila je šetnja uz more, koju su čekali od susreta do susreta. Tete ih, nažalost, nisu mogle često voditi u šetnju jer je djece bilo puno, a teta malo. Nisu mogle nepo-

kretnu djecu koja su u krevetima ostaviti samu. Djeca su, jedva čekala naš susret. Koliko li je bilo smijeha i veselja dok smo šetali!

Izdvojila bih jedan događaj koji mi je ostao u posebnom sjećanju. Jedan dječak koji je bolovao od cerebralne paralize silno je želio dodirnuti more. Odvojili smo se od grupe, zaustavili, zakočili kolica i zaputili prema moru. Dječaka sam uzela u naručje i nosila do plićaka. I danas mi od sreće navru suze kad se sjetim njegove velike radoći. Smijao se i okretao glavom od sreće, uživao je! Poželjela sam da ti trenuci traju vječno! Sigurna sam da će trajati zauvijek u našim srcima.

Danas, kada smo sve rjeđe u mogućnosti posjećivati djecu u Oštrom, ostaju nam predivna sjećanja i osmijesi puni ljubavi!

Petra Valenčić

LJUBAV NA DJELU

Članovi Udruge svetog Vinka Paulskog nastoje uvijek pomagati čovjeku u potrebi, a najviše bolesnima i siromašnima na što ih trajno inspiriraju karizma i riječi svetog Vinka: "Siromasi su naši gospodari".

Tako je pet članova Udruge iz Konferencije sv Josipa iz Rijeke, na čelu sa časnom sestrom Renatom u subotu poslije podne 9. rujna 2010. posjetilo obitelji Rogić iz Matulja i Gigov iz Trinajstića. Obje obitelji žive u veoma teškim zdravstvenim i materijalnim prilikama.

U obitelji Rogić žive majka Nikoleta i kćerka Gordana. Nikoleta je nakon smrti muža i sina, koji je kao dječak umro od leukemije, ostala s Gordonom koja se rodila bolesna i trajno treba majčinu pomoći. Smrt muža i sina majka još nije preboljela i sama kaže: „Dragi Bog uzeo je zdrave, a os-

tavio nas bolesne“. Svoju snagu nalaze u Bogu i molitvi i uza sve teškoće redovito odlaze u župnu crkvu na misu i pobožnosti. Ako zbog bolesti, Gordana često ima teške glavobolje a Nikolinu bole kukovi pa pri hodu koristi štake, ne mogu poći u crkvu, župnik ih dođe doma prijestiti.

Nakon što je suprug prije par godina naglo umro od moždanog udara, gospođa Nadežda Gigov ostala je sama sa sinom Damironom koji je također kao i Gordana dijete s posebnim potrebama i ima grbu. Još

Kod obitelji Rogić

uvijek žive u nedovršenoj kući koju su uz pomoć Udruge svetog Vinka i drugih donatora ove godine stavili pod krov da ne žive u vlazi. Članovi Udruge ih posjećuju već tri godine i pomažu im duhovno i materijalno. Ove godine su im nabavili drva za grijanje a akciju je djelomično pomogla i tvrtka Calligaris iz Ravne Gore.

Zahvalnost koju su nam ove dvije obitelji iskazale i suze radosnice kojima su nas ispratile nakon posjete ostavile su u našoj duši i srcu radost koja je nama bila veći dar nego svi darovi koje smo mi njima donijeli. Svi smo se uvjerili u istinitost Isusovih riječi da „Bog ljubi vesela dariovatelja“ (2 Kor 9,7).

Miroslav Radić

Kod obitelji Gigov

NOVI POSJETI STARIM PRIJATELJIMA - 22. 12. 2012.

GOSPOĐA BETI

OBITELJ ROGIĆ

OBITELJ GIGOV

5. 1. 2011.

U DOMU ZA PSIHIČKI BOLESNE ODRASLE OSOBE TURNIĆ

U DOMU ZA PSIHIČKI BOLESNE ODRASLE OSOBE TURNIĆ

29. 12. 2012.

U DOMU ZA DJECU U KRALJEVICI - 17. 5. 2009.

U DOMU ZA DJECU U LOVRANU - 10. 11. 2012.

100 STJEPANOVIH BADNJAKA

Davne 1912. godine na Badnjak u Lekeniku se rodio Stjepan Švarc. Povodom njegova 100. rođendana članovi Udruge sv. Vinka Paulskoga iz Rijeke posjetili su ga u njegovom stanu 23.12. 2012. godine, donijeli mu prigodne darove i tortu te zajedno s njim i gospodom koja mu svakodnevno pomaže proslavili stoljeće njegovoga života.

Stjepan je kao mladić došao u Rijeku gdje je do mirovine radio na željeznici i već je 40 godina u mirovini. Još je dobrog zdravlja i voli pjesmu i šalu pa je s nama nazdravio i zapjevao. Kaže da navija za Dinamo i volio bi imati njihov dres s brojem 100. Članovi Udruge su ga obećali redovito posjećivati i svakako iduće godine proslaviti s njim 101. rođendan.

Miroslav Radić

VOLONTERSKA PLAĆA

Uši mi bodu glasovi britki:
gdje ti je pamet, gdje ti je plaća?
Kako reći onom koji ne shvaća
da plaću svoju čekam od Boga,
Gospodara moga i tvoga!
Zar pomoć slabom naplatit treba?
Zar bol njegova nije do neba,
a lijepa riječ dušu mu liječi.
Zastani malo, vremena imaš,
zastani malo sam pred sobom.
Upitaj: Srce, što je s tobom,
zar slijepo kod očiju svojih ti si?
Pogledaj potrebna, gledaj ga, gledaj,
ide bez lica, tijelo mu teško, s križem se bori.
Priđi, priđi mu bliže, reci mu - sjedi,
sjedi, odmori, ti koji nosiš i moje boli,
pruži mu ruku, za nj se pomoli,
da ide dalje pod križem svojim.

Ne reci nikad: Ja se ne bojim.

Ja imam sve.

Neka ti srce oholost slomi,
neka ti duša ponos nadvlada,
prigrli bolna, pomozi slabom,
ne čekaj, učini sada.

Jer Krist je u njemu i on se nada
da tvoje oči svjetlost će naći
i milost njegova tebe dotaći
upravo u ovom što sam tumara.

Marija Bušić

SVETI VINKO I KLUB NADA RADOST SUSRETA

U druga svetog Vinka Paulskog je i ove godine već tradicionalno povodom blagdana sv. Agate, zaštitnice žena oboljelih od bolesti dojke, za članice kluba Nada upriličila slavljenje svete mise i druženje. Svetu je misu u kapelici sv. Josipa pri Samostanu sestra milosrdnica 18. veljače 2012. predvodio don Drago Detić, duhovnik Udruge. U propovijedi je ohrabrio okupljene da po primjeru Isusovom i sv. Agate mučenice prihvate svoj križ jer križ je spasonosan i vodi prema Uskrsnuću.

Udruga svetog Vinka Paulskog za klub Nada organizira također duhovnu obnovu u Pastoralnom centru u Lovranu, kao i povremene molit-

veno-meditativne susrete u prostorijama Kluba.

Klub žena operiranih dojki Nada osnovan je u lipnju 1996. godine pod pokroviteljstvom Lige protiv raka Primorsko-goranske županije s ciljem okupljanja i pomaganja ženama nakon operacije od malignih bolesti dojke.

Miroslav Radić

DUHOVNA OBNOVA KLUBA NADA

UKući pastoralnih susreta u Lovranu održana je 21. svibnja 2010. već tradicionalna godišnja duhovna obnova za članice kluba Nada – Rijeka. Na početku su okupljene pozdravile dr. Asja Valković i prim. dr. Blaženka Kozulić koje su svojim zauzimanjem omogućile i ovogodišnje druženje žena oboljelih od malignih bolesti dojke.

U kućnoj kapeli susret je započeo molitvom krunice i pjevanjem marijanskih pjesama, a nastavljen svečanom misom koju je predvodio vlč. Ivan Šarić, župnik Podvežice. U homiliji i duhovnom nagovoru prije mise vlč. Ivan ohrabrio je prisutne govoreći o životu onih koji idu Isu-

sovim putem. Istaknuo je da živjeti svoju svakodnevnicu na Isusov način znači tražiti od Boga pomoć za svaki životni trenutak. U tom smislu, sve ono što nas snađe na ovozemaljskom putu ne smije nas obeshrabriti. Naše poteškoće, pa i bolest, mogu samo učvrstiti našu vjeru i ljubav u Isusa i nebeskog Oca prema kojemu putujemo.

Članice je pohodio i naš nadbiskup mons. Ivan Devčić i uputio im svoju toplu očinsku riječ. Na kraju je prikazan film o novom blaženiku, papi Ivanu Pavlu II. Duhovni susret članica kluba Nada – Rijeka ostvaren je, i ovaj put, u organizaciji Udruge sv. Vinka Paulskoga.

s. M. Renata Vugdelija

SVETI VINKO I KLUB NADA - LOVRAN

9. 5. 2009.

22. 5. 2010.

SVETI VINKO I KLUB NADA - RIJEKA

9. 12. 2009.

Molitveno-karitativna zajednica Agape iz Prve riječke hrvatske gimnazije u Klubu Nada

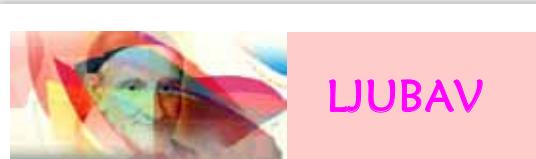

20. 5. 2011.

DUHOVNE OBNOVE ZA ČLANOVE I PRIJATELJE

LJUBAV

DUHOVNA OBNOVA ČLANOVA VINKOVSKIE OBITELJI s područja Riječke nadbiskupije povodom 350. obljetnice smrti Utemeljitelja

Nedjelja, 14. ožujka 2010. u 15 sati
*Samostan sestara milosrdnica
dr. Franja Kresnika 15, Rijeka.*

Program:

- cox Tko je Isus za sv. Vinku Paulskog? (vlč. Alejandro Castillo Jimenez)
- cox Tko je Isus za sv. Luju de Marillac? (Miroslav Radić)
- cox Otačstvo Euharistije i marijanska pobožnost u životu sv. Lujze (s. Mirjam Radošević)
- cox Pobožnost križnoga puta
- cox Euharistijsko slavlje (predvodi vlč. Ivan Šarić)

POSLANJE

DUHOVNA OBNOVA ZA JOŠ SNAŽNIJE POMAGANJE BLIŽNJIMA

U prostorijama samostana sestara milosrdnica u Rijeci u subotu 2. travnja 2011. g. održana je već tradicionalna korizmena duhovna obnova za članove Udruge sv. Vinka Paulskog s područja riječke nadbiskupije. Okupljenima je fra Milan Šokčević progovorio o Mariji i njenoj ulozi u Isusovom uskrsnuću, a nakon njega je vjeroučitelj Miroslav Radić izlagao o povijesnim izvorima o Isusu.

Nakon glazbeno-poetskog dijela

programa u kojem su nastupili Simon Radić i Mladen Grabarević svirajući na gitari, te recitirajući svoje pjesme, Marija Bušić, sestra Ljubica Jozić izlagala je o novim izazovima siromaštva i odgovoru vinkovske karizme.

Obnova je nastavljena u kapelici sv. Josipa sakramentom pomirenja, križnim putem i svetom misom koju je predvodio duhovnik don Drago Detić. On je na kraju mise blagoslovio novu zastavu Udruge čiji su se članovi duhovno

osnaženi razišli još odlučniji da po primjeru sv. Vinka Paulskog nastave i dalje pomagati siromašnjima bez obzira na vrstu njihovog siromaštva. Za uspješnost ove duhovne obnove, kao i mnogih drugih akcija Udruge, zaslužna je neuromorna sestra Renata.

Miroslav Radić

TRODNEVNICA KAO PRIPRAVA ZA BLAGDAN SVETOG VINKA

25. rujna 2011. godine u Ulici dr. Frana Kresnika u Rijeci održan je drugi dan trodnevnice u povodu blagdana svetog Vinka Paulskog. Članovi Udruge svetog Vinka i njihovi prijatelji imali su priliku družiti se tijekom kratke duhovne obnove koja je započela u 16 sati, a svoj vrhunac susret je dosegao slavljem svete mise na kojoj su bili podijeljeni sakramenti kršćanske inicijacije četvorici koirisnika Pučke kuhinje koja se nalazi u Kući utočišta kod časnih sestara milosrdnica.

Na samom početku riječi pozdrava i dobrodošlice svim okupljenima uputila je provincialna glavarica s. M. Mirta Vugdelija te predsjednica Područnog

vijeća "Sv. Vid" Katarina Kiš Badurina. Duhovnu obnovu predvodio je vlc. Ante Zovko koji je u svom izlaganju govorio o značenju križa i caritasa u životu vjernika. Istaknuo je da caritas ne znači dati dugome ono što nam je višak, što nam više ne treba, nego upravo suprotno-podijeliti ono vrijedno i dragocjeno od svog žitka. Program su svojim nastupom obogatile i članice Konferencije mladih bl. s. Rosalie Rendu iz Voloskog. Euharistijsko slavlje započelo je u 17 sati u ka-

pelici sv. Josipa, a okupljeni vjernici posebno su se radovali zbog novokrštenih i novokrizmanih članova svoje zajednice. Vlč. Zovko koji je predvodio svetu misu, podijelio je sakramente krštenja i potvrde četvorici muškaraca. Njih je na poseban način za ovaj veliki događaj pripremila s. M. Mirjam Radošević koja već neko vrijeme drži katehezu u Kući utočišta onim korisnicima koji to žele.

Druženje se na kraju svete misе nastavilo uz okrjeđu. To je bila prilika da se članovi Područnog vijeća "Sv. Vid", časne sestre milosrdnice i Kćeri kršćanske ljubavi druže, razgovaraju i izmjenjuju iskustva. Članice Konferencije bl. s. Rosalie Rendu su na samom kraju pjesmom pozdravile novokrštenike odnosno novopotvrđenike, a s. Ljubica Jozić im je još jednom od srca čestitala. Osmijesi na licima svih prisutnih odavali su veliku radost koja je ispunila Kuću utočišta i nije bilo sumnje da je duh svetog Vinka Paulskog bio među

nama. Godišnjice, a posebno ova, uviјek su dani kada se susretnu oni koji se dugo nisu imali prilike vidjeti, a koje veže predivna ljubav prema Isusu Kristu, Majci Mariji, svetom Vinku i prema siromašnima.

Katarina Kiš Badurina

DUHOVNE OBNOVE

14. 11. 2009.

18. 12. 2011.

DUHOVNE OBNOVE

4. 9. 2010.

200. OBLJETNICA ROĐENJA FREDERICA OZANAMA

U druga sv. Vinka Paulskog djeluje preko 150 godina u Republici Hrvatskoj, a njezini članovi redovito se okupljaju na duhovnim obnovama koje organiziraju bilo njezine konferencije, bilo područna vijeća. Dana 9. rujna 2012. godine Područno vijeće sv. Vida u Riječkoj nadbiskupiji okupilo je u samostanu sestara milosrdnica u Ulici dr. Frana Kresnika 15 članove i prijatelje ove Udruge na duhovnoj obnovi povodom dvjestotе godišnjice rođenja bl. Frederika Ozanama. Frederik Ozanam uzor je katoličkog laikata te osnivač same Udruge koja se u počecima zvala Konferencija sv. Vinka te je do današnjih dana raširila vinkovski duh čiji su članovi uvjek u siromasima gledali Kristovo lice. Na duhovnoj obnovi okupljeni „vinkovci“ i „vinkovke“ im-

ali su prilike poslušati tri predavanja; vlč. Ivan Šarić progovorio je o Mariji i vinkovskoj obitelji, dipl. teolog i vjeroučitelj Miroslav Radić održao je predavanje o bl. Fredericu Ozanamu kao čovjeku svoga vremena, a s. M. Marta Carti iznijela je jasan pregled o vinkovskoj obitelji. Glazbeno-scenski program bio je obogaćen solo izvedbama Laure Radić na violončelu, Simona Radića na gitari i Marte Radić na klaviru te kratkim scenskim nastupom kojeg je osmisnila gospođa Marija Bušić. Na duhovnoj obnovi prisustvovalle su i sestre milosrdnice s kojima su u 18 sati svi članovi Udruge izmolili večernju molitvu. Kraj je okrunilo kratko druženje koje svim članovima uвijek razveseli duh i srce.

Katarina Kiš Badurina

Udruga sv. Vinka Paulskog: pomoć misijama na Salomonskim otocima

S radošću uvijek slušam lijepе i poticajne komentare nakon što duhovna obnova naših „vinkovaca“ i „vinkovki“ završi. Svi su zadovoljni i govore kako su se ugodno osjećali u nama već dobro poznatom samostanu sestara milosrdnica u Kresnikovoj ulici, a što svakom ponaosob daje snage i poticaja za daljnje djelovanje u okrilju obitelji svetog Vinka. Upravo je ovakvo pozitivno raspoloženje bilo prisutno i na posljednjoj duhovnoj obnovi članova Udruge sv. Vinka Paulskog, a prvoj u 2013. godini.

Obnova je održana 19. siječnja s početkom u 15 sati u već spomenutuom samostanu sestara milosrdnica, a odazvali su se članovi gotovo svih konferencija koje djeluju na području Riječke nadbiskupije (Područno vijeće „Sv. Vid“). Posebno raduje i dolazak onih koji još nisu članovi Udruge, no željeli bi se upoznati s našim radom. Prvi dio programa, koji bismo mog-

li nazvati „radnim“, započeo je predavanjem don Dragutina Detića pod nazivom „Nova evangelizacija“. Don Drago je nakon uvodnih riječi progovorio o novoj evangelizaciji koja se temeljila na riječima pape Benedikta XVI. Uz prigodnu prezentaciju, sažete poticajne rečenice i jasan pregled vjere u današnjem vremenu don Drago je na lijep način obogatio našu duhovnu obnovu. Sljedeći predavač, član Udruge i vjeroučitelj Miroslav Radić, održao je predavanje na temu ekumenizma.

S obzirom da smo bili u ekumenskoj osmini, ova je tema bila i više nego dobrodošla i zanimljiva. Vjeroučitelj Miroslav već se dugi niz godina (radi se čak o desetljećima) ističe u radu na ovom području te je sudionik mnogih događaja koji se odvijaju u ekumenjskoj osmini, a i izvan nje. Kratko druženje i okrjepa na kratko su prekinuli radnu atmosferu, a kao posljednja predavačica, u drugom dijelu susreta, govorila nam je s. M. Marinka Blatarić, čije je predavanje o misijama na Salomonским otocima oduševilo sve prisutne. Vedra i nasmijana, s. Marinka nam je prenijela komadić životne svakodnevice ljudi sa tih dalekih otoka za koje mnogi čak nisu ni znali gdje se nalaze, a kamoli kako se ondje živi. Često čitamo i slušamo o mnogim misijama, no potpuno je drugačiji doživljaj kada se susretнемo uživo s misionarom koji nam „iz prve ruke“

može prepričati zanimljive događaje, poteškoće i radosti iz mjesta iz kojeg dolazi. Scenskim nastupom program je obogatila naša članica Marija Bušić koja je u kratkim pauzama između predavanja recitirala pjesme koje je sama napisala.

Nakon predavanja sudjelovali smo na euharistijskom slavlju u kapeli sv. Josipa, a priloge od milostinje namijenili smo sestrama u misijama na Salomonskim otocima. Jedno veliko hvala svim predavačima koji su se odazvali našem pozivu, a posebno s. M. Marinki koja nam je darovala zahvalnicu „za velikodušni dar potrebnima i nesebični doprinos“ misijama na već spomenutim Solomonskim otocima. Svi misionari, kao i oni najpotrebitiji s kojima se i sami u svakodnevici susrećemo, uvijek će biti u našim molitvama.

Katarina Kiš Badurina

RADIONICE ZAJEDNIŠTVO U RADU

Nekoć davno.. počinju priče a kod nas je jedna počela ovako: Jedne nedjelje ...odoh na euharistiju i čuh zanimljivu propovijed mog dragog župnika don Nike o Božjoj providnosti u uređenju naše crkve... a i mi smo u to vrijeme također muku mučili s pomoći za potrebite . „Što ja znam raditi da mogu pomoći?“ Zapitala sam se tada i dosjetih se decoupagea, dekorativne tehnike sa salvetama i gospođe Albine, kažem sebi, možda bi smo je mogli zamoliti da nam pomogne.

Uz pomoć naše sestre milosrdnice Renate okupili su se članovi naše Udruge svi u početku sumnjičavi i kritični prema svojim sposobnostima . Ipak, postojao je tračak nade da će sve uspjeti i velika želja za sudjelovanjem.

Polako promatraljući njihova lica vidjela sam da kako napreduju te da Duh sveti djeluje, jer nije to bila samo obična radionica, pričalo se tu o raznim tema-

ma iz Evandelja, obavezno molilo i puno smijalo. Ljudi su prepoznali da je to ipak nešto više od običnog lijepljenja salveta i prikupljanja dobrovoljnih priloga. Bilo je to duhovno zajedništvo, zapravo ono što nam je svima potrebno da bismo napredovali u našoj vjeri.

Radionice su napredovale i usavršavale se, gospođa Albina nas je učila i pomagala nam da naši radovi izgledaju lijepo. Počeli smo s lijepljenjem na podmetače a danas izrađujemo uskršnje pisanice. Nakon euharistija prikupljali smo dobrovoljne priloge ispred župnih crkvi nudeći naše rade zauzvrat. Prilozi župljana omogućili su da pomognemo onima koji su u potrebi.

Danas su naše radionice potpuno oživjele i svaka ima neki drugi cilj ali uvijek glavnu misao: Zajedno u Kristu.

Vera Doljanac

UDRUGA SVETOG VINKA POMAŽE STRADALIMA NA HAITIJU I U LICI

Članovi Udruge sv. Vinka Paulskog u Rijeci su 22.siječnja 2010., nakon svete mise u kapelici sv. Josipa u Kresnikovoj 15 organizirali kreativnu radionicu decoupage radova-salvetna tehnika. Svoje radevine namjeravaju prodavati u nekoliko župa nakon nedjeljne mise a novac prikupljen na taj način poslat će stradalima od potresa na Haitiju i od poplave u Lici.

U radionici je djelovalo 18 članova Udruge svih uzrasta a osmisnila ju je i vodila Vera Mišović. Radost na licu tijekom radionice bila je vidljiva jer ih je jedna plemenita ideja sve povozala međusobno, a u molitvi i mislima i s onima kojima će pomoći. To

je bila samo jedna u nizu aktivnosti koje ova Udruga provodi, a sve u svrhu pomaganja bližnjima u potrebi vodeći se riječima svoga zaštitnika sv. Vinka: «Siromaha ne zaboravi, u njemu je Krist».

U nedjelje 24. i 31. siječnja radovi su prodavani u župama sv. Ana na Gornjoj Vežici, sv. Male Terezije od Djeteta Isusa na Donjoj Vežici, sv. Josipa na Podmurvicama i sv. Ane u Voloskom, a u planu je odlazak na Pehlin i pred katedralu sv. Vida. Već je prikupljeno prvih 2300 kuna i preko župnika navedenih župa, odnosno Caritasa poslano stradalima, a akcija se nastavlja do Uskrsa.

Miroslav Radić

RADIONICE DECOUPAGE

5. 12. 2009.

13. 2. 2010.

RADIONICE UKRAŠAVANJA JAJA

29. 1. 2011.

18. 3. 2012.

24. 11. 2012.

16. 2. 2013.

Kušati uskrsnu radost u djelotvornoj ljubavi

Vinkova konferencija mlađih i odraslih iz župe Volosko, nadahnuta ljubavlju Isusa Krsta i njegovim djelom spasenja te velikim potrebama naših bližnjih koji su stradali u prirodnim katastrofama, ove je korizme odlučila pomoći stradalima na Haitiju i poplavljenima u Lici. Na uskrsni ponедјелjak 5. travnja osmoročlana delegacija posjetila je župu Gornji Kosinj i potrebite obitelji uručivši dobrodošle darove, čime je zaključen projekt koji je trajao čitave korizme. Članice Vinkove konferencije sv. Ane na Voloskom u suradnji sa sestrama zajednice Kćeri kršćanske ljubavi napravile su tridesetak paketa hrane za pomoći obiteljima čije su kuće bile više dana pod vodom.

Prva akcija nazvana „Kolač za gladne“ održana je druge i treće korizmene nedjelje. Vjernice iz župe ispekle su svoje omiljene kolače i nakon mise ih prodavale s uskrsnim čestitkama. U dvije nedjelje na ovaj je način prikupljen dobrovoljni prilog od 1800 kuna koji je uplaćen na žiro račun Hrvatskoga caritasa za stradale na Haitiju.

Druga akcija, izrada uskrsnih čestitki, provedena je inicijativom zajednice Kćeri kršćanske ljubavi sv. Vinka Paulskog. Čestitke su izrađivala djeca i mladi iz Vink-

ove konferencije, njihovi roditelji i vjernice iz župe te časne sestre. Izrađivane tehnikom konca, čestitke s uskrsnim motivima izazvale su veliko zanimanje. Izrada je trajala cijelo korizmeno vrijeme te je prodajom po župama prikupljen novac za tridesetak paketa pomoći obiteljima stradalim od poplave u Kosinju. Ovoj akciji pridružili su se i skauti iz župe sv. Ane na čelu s voditeljem Ivanom Lesingerom, koji su na cvijetnicu ispred crkve prodavali maslinove grančice i sav dobrovoljni prilog izručili za provedbu ove akcije. Veliku donaciju uskrsnih šunki podario je direktor tvrtke „Agro Rijeka“ Božo Strika.

Bogu zahvalni za ovo djelo kršćanske ljubavi koje je učinjeno, Vinkova konferencija mlađih i odraslih iz župe Volosko zahvaljuje svim župama i pojedincima koji su na bilo koji način pridonijeli uspjehu ove humanitarne akcije.

s. Ljubica Jozić

IMA SMISLA

-- roditeljima --

Ima smisla svaka molitva
izrečena s vaših usana.

Ima smisla svaki žulj
na vašim drhtavim rukama.

Ima smisla svaka noć
neprospavana i u mislima provedena
kada ste svu djecu iznova okupljali.

Imaju smisla riječi: providnost, blagoslov,
poštenje, praštanje i Bože, pomozi.

Imaju smisla sve radosti naših
minulih i budućih Gospojinskih ručaka.

Imaju smisla uzdasi i suze rastanaka
i zagrljaji uvijek dirljivih sastanaka.

Imaju smisla svi darovi
putniku namjerniku dani.

Imaju smisla svaki Andeo Gospodnji, krunice
i zornice i večernje zajedno izmoljeni.

Sve ima smisla jer zrna koja ste posijali
sada u vašoj djeci i unucima rastu
na slavu Bogu i ljudskome rodu.

Miroslav Radić

HODOČAŠĆA I GOSTOVANJA

HODOČAŠĆE U KRAŠIĆ

Unedjelju 10. studenoga 2011. u 6 sati i 30 minuta, krenuli smo na hodočašće u Krašić. Počevši putovanje na Jelačićevom trgu, nakon nekoliko sati vožnje stigli smo na odredište gdje nas je dočekala velika hladnoća, ali i toplina koju su nam pružili župljanin, a posebno župnik Krašića. Nakon kratkog predavanja i prije svete mise obišli smo župnu kuću u kojoj je blaženi Alojzije Stepinac boravio zadnjih godina života. U 11 sati počela je sveta misa prije koje je bila kratka procesija nas, hodočasnika iz Rijeke. Nakon mise pozvani smo na ručak na kojem

smo se okrijepili uz pjesme župnog zboru te smo nakon ručka krenuli prema sljedećem odredištu.

Obišli smo jamu Jazovku, duboku tridesetak metara, u koju su komunisti bacali ljudi. Nakon obilaska jame, spomen-ploča svim žrtvama te kratke molitve, vratili smo se u autobus i nastavili putovanje. Stigli smo u Ozalj, zrinsko-frankopanski stari grad te poslušali gospodu koja nam je ispričala povijest grada, dvorca i obitelji Zrinskih i Frankopana. Nakon toga smo u Sveticama obišli samostan i župnu crkvu. Time smo zaokružili

Ispred spomenika bl. Alojzija Stepinca u Krašiću

obilaske iako putovanje još nije bilo gotovo. U autobusu na putu prema Rijeci mnogi su podijelili svoje dojmove o hodočašću, svjedočili neka svoja iskustva ili nešto otpjevali.

Nama se jako svidjelo ovo hodočašće te bismo pozvali sve čitatelje da se pridruže na budućim hodočašćima, a oni koji bi htjeli još nešto saznati o ovom lijepom putovanju, potražitie web stranicu www.rikatv.net na kojoj su objavljene snimke sa hodočašća u Krašić.

Simon i Marta Radić

U Stepinčevoj sobi u Krašiću

Molitva nad jamom Jazovkom

Obilazak staroga grada Ozlja

Pavlinski samostan u Sveticama

MEĐUGORJE - 15. 5. 2010.

U Gospinom svetištu u Vepriču

PULA - 19. 6. 2010.

„BUDITE BOŽJA PROVIDNOST ZA SVE ONE KOJI SU DALEKO OD KRISTA“

Usubotu 19. lipnja 2010. g. u župi sv. Pavla u Puli održana je duhovna obnova za članove vinkovske obitelji s područja porečke i pulske biskupije, na kojoj se okupilo oko pedesetak članova iz raznih istarskih konferencija, a sudjelovali su i gosti s riječkog područja koji su došli u pratinji nekoliko sestara milosrdnica iz Rijeke.

Prigodnim riječima pozdrava skup je otvorio župnik domaćin i duhovnik Konferencije sv. Pavla u Puli vlč. Milan Mužina, koji je u nastavku bio i moderator susreta. Na početku se nazočnima kratko obratila Mirjana Zidarić iz pazinskog ogranka, čelnica Područnog vijeća Udruge sv. Vinka za porečku i pulsku biskupiju.

Uslijedilo je duhovno razmatranje o

karitativnoj ljubavi koje je izrekao vlč. mr. Joel Cattary. On je naglasio sekularizaciju društva kao veliki problem današnjice i u tom smislu istaknuo potrebu pomaganja bližnjima ne samo u materijalnom, nego u duhovnom smislu, te spomenuo pritom vrlo česte situacije da ljudi žive u materijalnom izobilju, ali su obitelji razorene. Karitativno djelovanje u takvima je slučajevima donošenje ljudima Radosne vijesti, pokazivanje, i po primjeru vlastitog djelovanja, Božje ljubavi. U nastavku izlaganja, govoreći o Božjem djelovanju u Sv. pismu, predavač je istaknuo da je „Bog pokazao interes za čovjeka upravo u liku Isusa Krista“ te potaknuo nazočne da upravo slijedeći taj uzvišeni uzor pokažu interes za bližnje upravo i u potrebi koja je suvremenom čovjeku najveći problem, nedostatku vjere u sekulariziranom društvu. No jedan od temeljnih preduvjeta za istinsko karitativno djelovanje, dakle ono koje je daleko iznad puke filantropije, upravo je osobno iskustvo ljubavi Božje prema čovjeku. Samo onaj koji je iskusio i prepoznao djelovanje Božje ljubavi u svome životu može tu istu ljubav donijeti drugima. Potrebno je, dakle, ostati u ljubavi, što znači ostati u Crkvi koja je zajednica

ljubavi i gdje je jedino moguće kontinuiranim prakticiranjem sakramentalnog života provoditi „izobrazbu srca“, rekao je predavač citirajući pri tom encikliku pape Benedikta XVI. „Deus Caritas est“.

Po završetku ovog izlaganja članovi različitih konferencijskih čitali su poticajne duhovne misli sv. Vinka, sv. Luisse, bl. Frederica i bl. s. Rosalije. Ti duhovni trenuci dodatno su uljepšani prigodnim glazbenim intermezzom na klaviru i gitari koje su odsvirali Marta i Simon Radić, djeca Miroslava i Katelijin Radić, posebno aktivnih članova riječke konferencije. A isto je tako aktivna naročito volontiranjem u riječkoj Kući utočišta pri Samostanu Majke Dobroga Savjeta i Marija Bušić koja osim praktičnim radom svoj entuzijazam prema karitativnom djelovanju voli izreći i stihovima, pa je ovom prigodom recitirajući svoje stihove i poezijom obogatila ovaj susret. No, da bi umjetnički izričaj bio potpun, nakon glazbe i poezije uslijedio je i dramski trenutak, opet „u režiji“ riječke obitelji

Radić koja je kratkim scenskim prikazom pod nazivom „Plašt sv. Vinka“ uprizorila izvanredan zaštitnički odnos tog Božjeg ugodnika prema najnezaštićenijim članovima društva. Uslijedilo je druženje uz prigodno osvježenje i domaće kolače koje su za ovu prigodu pripravile članice pulske podružnice.

Sljedeće izlaganje održala je s. m. Marta Carti, sestra milosrdnica iz Rijeke, koja je okupljene pobliže upoznala s organizacijskom strukturom vinkovske obitelji te pomnije predstavila neke od najpoznatijih svetaca koji su djelovali kao dio te obitelji. Osim, naravno, o sv. Vinku, s. Carti govorila je o sv. Luisi i bl. Fredericu Ozanamu. Zatim je kratko predstavila dijelove vinkovske obitelji: Udruga sv. Vinka, Konferencija sv. Vinka, Sestre milosrdnice, Kćeri kršćanske ljubavi te Oci lazaristi. Vinkovska obitelj danas, kroz sve različite oblike svojega prisustva u svijetu, broji više od dva milijuna članova. Sestra je zatim pobliže govorila o metodologiji rada te

naglasila da članovi vinkovske obitelji rade organizirano, usklađuju suradnju svih slojeva društva radi postizanje zajedničkog cilja, rade neposredno u svijetu siromašnih, djeluju na razini struktura, bore se za pravdu, a sve to tako da siromasi budu aktivni subjekti, a ne pasivni objekti tog djelovanja. Govoreći o putu sv. Vinka za evangelizaciju siromaha časna je istakla kako je važno vidjeti potrebitog, proniknuti u pravu narav te potrebe, imati smilovanja te slijedom toga djelovati. Ići siromasima poštujući te temeljne odredbe znači ostaviti Boga radi Boga. Vraćajući se ponovo na lik osnivača reda, sestra je naglasila jednu od njegovih temeljnih smjernica koje je on često napominjao svojim suradnicima: važnost sagledavanja cjelovitosti osobe, duha i tijela, u kontekstu karitativnog djelovanja.

Izneseni su potom recentni projekti na kojima su radili članovi vinkovske obitelji u Rijeci: suradnja u domu za djecu s posebnim potrebama, sakupljanje pomoći za Haiti, za stradale u poplavama u Lici, predstavljanje djelatnosti u raznim gradovima... Po završetku ovog izrazito informativnog i dokumentiranog predavanja okupljeni su imali prigodu za

ispovijed, osobnu molitvu ili druženje.

U zaključnoj je zahvali vlč. Mužina najavio veliku proslavu blagdana i obljetnice smrti sv. Vinka u rujnu kada će biti ponuđen široki spektar duhovnih sadržaja radi što boljeg promoviranja ovog izvanrednog sveca širem krugu vjernika. Završni dio duhovne obnove bila je sveta misa koju je predvodio vlč. Cattary u koncelebraciji sa župnikom domaćinom te vlč. Atiljom Nefatom. „Budite Božja providnost za sve one koji su daleko od Krista“, preporučio je predslavitelj na kraju prigodne homilije. Nakon mise dio sudionika duhovne obnove nastavio je druženje u župnim prostorijama.

(*Glas Koncila*)

MISA U KATEDRALI SV. VIDA - 25. 4. 2010.

Večanom misom koju je u riječkoj katedrali sv. Vida 25. travnja 2010. predvodio riječki nadbiskup mons. Ivan Devčić obilježena je 350. obljetnica smrti svetog Vinka Paulskog i svete Lujze de Marillac. Na proslavu visoke obljetnicu svojih ute-meljitelja okupila se cijela vinkovska obitelj s područja riječke nadbiskupije. Tom zgodom članovi Udruge sv. Vinka Paulskoga predali su nadbiskupu knjigu o 150. obljetnici djelovanja Udruge u Republici Hrvatskoj.

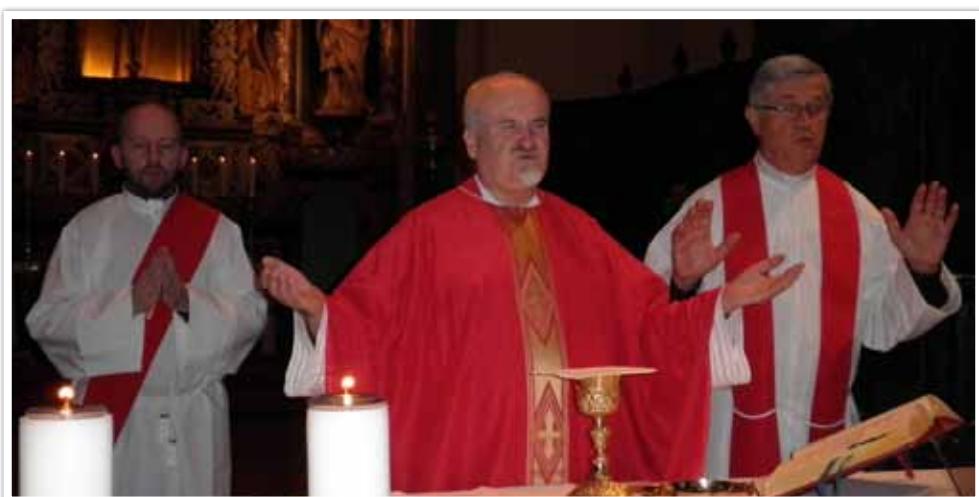
s. Renata Vugdelija

PROCESIJA ZA BLAGDAN SV. VIDA - 15. 6. 2011.

NA MISI ZA KATOLIČKE UDRUGE GRADA RIJEKE - 21. 9. 2010.

RAZNE AKTIVNOSTI UDRUGE

PJESME KAO PLOD SLUŽENJA SIROMASIMA

U crkvi sv. Terezije od Djeteta Isusa na Donjoj Vežici u petak 19. studenoga 2010. godine u 19 sati predstavljena je prva knjiga poezije Marije Bušić pod nazivom *Pruži mi ruku*. Pozdravnu riječ nazočnima uputila je časna sestra milosrdnica Renata Vugdelija, koja je i potaknula izdavanje knjige. U svom je govoru naglasila da su Marijine pjesme kao Božji dar nastale u njenom plemenitom srcu kao plod volonterskog rada sa siromasima i beskućnicima Rijeke. Iz tih je razloga Udruga sv. Vinka Paulskoga, Područno vijeće sv. Vid, čiji je

Marija član, odlučilo tiskati ove pjesme kako bi ostale trajni poticaj u činjenju dobra.

O pjesnikini i njenom radu progovorio je pjesnik i vjeroučitelj Miroslav Radić. Marija Bušić je rođena 1957. godine u Gorici (Hercegovina). Kao prognanica s obitelji dolazi u Rijeku 1992. godine gdje trenutno radi kao asistent u Udrudi osoba oboljelih od cerebralne i dječje paralize, a volontira u Kući utočišta pri Samostanu sestara milosrdnica. Svoj rad s beskućnicima izrazila je i stihovima pa je tako nastala njezina prva pjesma „Volonterska

plaća“, a potom i ostale.

O Marijinom pjesništvu os-vrt je dala profesorica Ornella Boseglav i recenzent knjige salezijanac don Mirko Barbarić. U njegovoj recenziji na kraju knjige možemo pročitati: „Nastanak ovih pjesama Marija Bušić pripisuje Autoru, samom Bogu. Autori, nadahnitelji, njezini

odgojitelji su Isus i Marija. Odgajali su je i odgajaju za posebno poslanje u školi trpljenja, molitve, klanjanja, slavljenja Boga, zahvaljivanja, pjesme... Ovi stihovi pobuđuju slutnju da nešto „više“ treba slutiti. Kao da poručuju: sačuvaj u sebi beskonačnost i ljepotu djetinjstva kao nešto svoje, čudesno i neuništivo, nešto što nas čini jednostavnima i začuđenima pred zagonetnošću života.“

Na kraju promocije sama autorica pozdravila je sve prisutne, zahvalila im na dolasku i podršci te je u znak zahvale izrecitirala nekoliko svojih pjesama.

Na promociji su nastupali Župni pjevački zbor, Simon Radić svirajući na gitari, a program je vodila Biba Pešut.

Miroslav Radić

SUZA SV. VINKA

O, kad bi jedna najtanja nit
Tvoga silnog milosrđa
U moju dušu se utkala!

O, kad bi suza iz oka tvoga
Sve moje zloće saprala,
Bila bih žena najsretnija.

Velika djela bih činila,
Na slavu Boga se dičila
Služeći siromasima.

Ma nije lako slijediti tebe
U ovim čudnim vremenima.
Malo je onih koji razumiju
Zašto pomagati potrebnima.
Ne osvrću se na milosrđe tvoje
O kojem se priča stoljećima.

Marija Bušić

SASTANCI PODRUČNOG VIJEĆA

OSNOVANA KONFERENCIJA SV. VINKA PAULSKOG U PRAPUTNJAKU

Unedjelju 16. listopada 2011. tijekom misnog slavlja u 10 sati u crkvi sv. Josipa u Praputnjaku osnovana je Udruga sv. Vinka Paulskog. - Konferencija sv. Josipa Misno slavlje predvodio je župnik Praputnjaka vlc. Milan Cvitković koji je sa časnom sestrom Karmelom Elek i drugim časnama milosrdnicama iz praputnjačkog samostana, pripremio vjernike za ovaj događaj.

Iz Rijeke su došle s. Renata Vugdelić s nekoliko članica Udruge iz Rijeke kao i Katarina Kiš Badurina, predsjednica Područnog vijeća „Sv. Vid“, koja je i predstavila Udrugu.

U Konferenciju sv. Josipa - Praputnjak uključili su se: Ljubica Lugarov, Katica Hašek, Marica Mičetić, Ružica Salamon, Mirjana Levar, Stanko Kariolić, Maša Cerovac, Nada Imenković, Ivaka Macan.

Nakon misnog slavlja svojim pjesmama predstavila se Marija Bušić, članica Konferencije iz Rijeke. Udruga sv. Vinka Paulskoga je katolička, nevladina karitativna udruga koja okuplja vjernike laike, ljudе koji su spremni staviti se, poput sv. Vinka i bl. Frederica Ozana-

ma, u službu siromaha i darivati im svoja ovozemaljska dobra, svoje vrijeme, ljubav, suosjećanje i poštovanje. Želja je i poslanje članova donositi Radosnu vijest siromasima, bez obzira na njihovu nacionalnost, rasu, spol, društveni status i vjeroispovijest, dijeliti s njima dobro i zlo posjećujući ih u njihovim domovima ili institucijama kao što su npr. starački domovi, zatvori, bolnice i sl. Istodobno, u svojim župama i sredinama u kojima djeluju pronose iskru milosrdne ljubavi i duhovno rastu i razvijaju se na temelju duhovnosti sv. Vinka Paulskoga. Jednostavno rečeno, članovi Udruge mole i rade osjetljivi za siromaštvo gdje god se ono pojavljuje povezani u istinsku mrežu ljubavi po cijelom svijetu i usko surađujući s cijelom obitelji sv. Vinka.

Gordana Fumić

KONFERENCIJA MLADIH, MAJKE DOBROG SAVJETA

Konferencija mladih Majke Dobrog Savjeta osnovana je u svibnju 2000. godine pri samostanu sestara milosrdnica u Kresnikovoj u Rijeci i djelovala je do 2011. godine. Članovi ove konferencije bili su mladi, studenti i srednjoškolci. Konferencija se bavila volonterskim radom, i to najviše vezano uz djecu. Posjećivali smo dom i školu za djecu s invaliditetom u Oštrom, gdje smo dva puta mjesečno odlazili u posjet djeci i izvodili ih u šetnju, igrali se, pričali i uglavnom nastojali im biti prije svega prijatelji. Posjećivali smo domove za nezbrinutu djecu u Lovranu i Selcu za koje smo skupa s riječkim Caritasom organizirali jednodnevne izlete, a i sami smo dva puta organizirali za djecu vikend izlet sa smještajem po obiteljima. Članovi Konferencije posjećivali su i Udrugu Srce - klub roditelja mentalno retardirane djece. Zajedno s Konferencijom sv. Josipa odlazi smo u posjet domovima za starije i nemoćne osobe na Turniću i Kantridi. Svake godine

bojili smo šibe za Svetog Nikolu i prihodom od prodaje kupovali poklone za nezbrinutu djecu te pomagali komunačima za liječenje ovisnika o drogi. Pripremili bi tom prigodom i neki igrokaz kojim smo nastojali obradovati naše štićenike. Zadnja velika predstava u kojoj smo sudjelovali bila je predstava „Mreža ljubavi“ povodom 150. godišnjice djelovanja Udruge sv. Vinka u Hrvatskoj. Bilo je tu i drugih aktivnosti poput organiziranja hodočašća u Međugorje i Rim, učenja jezika za gluhonjeme osobe, molitve krunice i križnog puta u bolnici, animiranja mise u bolnici Lopača i domu Oštro, posjet djeci u dječjoj bolnici Kantrida, sudjelovanja na brojnim duhovnim obnovama i susretima članova Vinkove obitelji i drugo.

U ovih jedanaest godina djelovanja Konferencije kroz mnogobrojne aktivnosti mislim da smo se duhovno obogaćivali i nastojali Vinkovu ljubav pokazati i prenijeti onima kojima smo odlazili.

Jadranka Abramović

Konferencija mladih dr. Ivan Merz

Konferencija mladih dr. Ivan Merz na Donjoj Vežici pri župi Sv. Male Terezije od Djeteta Isusa djelovala je od 07. 12. 2002. do 20. 06. 2011., kada je ugašena. Predsjednik je bio Davor Pleše. U početku Konferencija je brojila 20 članova, a kasnije se broj znatno smanjivao. Uz konferenciju starijih, koja djeliće u župi, poticaj osnivanju konferencije mladih dao je msgr. Dinko Popović, župnik. Mlade je u radu podupirao i svećenik koji je kasnije došao na Vežicu, vlc. Milan Cvitkušić. Uglavnom, rad

Konferencije bio je vezan za župu, a kasnije i za neke ustanove van župe. Obično se oko božićnih blagdana skupljao novac ili hrana po trgovackim centrima, da bi se to kasnije rasporedilo potrebitima u sklopu župe. Osim akcija u župi u nekoliko navrata posjetili smo djecu u Novom Vinodolskom i Kraljevici. U Rijeci smo uz kraći posjet uručili donaciju Domu sv. Ane na Podmurvicama i Domu starih i nemoćnih na Turniću.

Davor Pleše

LJUBAV SV. VINKA NA DONJOJ VEŽICI

“Tko se okreće Bogu, taj se ne okreće od čovjeka.” (biskup Georg Moser)

Jedino bogatstvo koje ne propada jest dobrota srca koje ljubi i čini dobra djela kojima određujemo svoju vječnost.

Prvi kršćani međusobno su dijelili sve: hranu, odjeću, dobro i zlo. Današnji su njihova blijeda slika: ne pokazuju zabrinutost kad njihov susjed trpi ili nema najnužnije za život, grade svoje kuće, novac trpaju u svoje džepove. Bogati zgrću još veća bogatstva, a siromašni ne znaju i/ili ne mogu izaći iz svojega siromaštva.

U današnjoj kulturi potrošnje one se slabije, bolesne, nemoćne ciljano uklanja iz javnoga života. Na sreću, nije sve tako crno - još uvijek ima

ljudi koji ulažu svoje vrijeme, rad i volju da pomognu potrebitima kako bi mogli živjeti dostojno čovjeka i to ih pomaganje čini sretnima jer darivati sebe drugima znači da će i drugi darivati njih onim što posjeduje - smiješkom, lijepom riječju i uvjek će se, u molitvama, sjetiti svojih dobročinitelja – onih koji su se predali ublažavanju njihova siromaštva i nevolja pružajući im duhovnu i materijalnu podršku temeljenu na povjerenju i prijateljstvu.

Vjernicima iz riječke župe Donja Vežica, čija je zaštitnica sv. Mala Terezija od Djeteta Isusa, iz župe koja je osamdesetih godina prošlog stoljeća ugostila blaženu Mariju Tereziju veliki je uzor zaštitnica

misija Mala Terezija i misionarka ljubavi Majka Terezija. One su u njima posijale sjeme osjećaja odgovornosti za bilo koje siromaštvo.

Slijedom navedenog u župi djeluje ogrank međunarodne katoličke udruge nadahnute životom i djelima sveca čiji je životni moto bio: Služeći najbjednjima i najsromičnjima služimo samome Isusu Kristu. Taj je svetac Vinko Paulski - jedan od onih ljudi koji je 25. poglavje evanđelja po Mateju: "Ogladnjeh i dadoste mi jesti; ožednjeh i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaognuste me; oboljeh i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni" doslovno provodio u djelu.

Konferencija sv. Male Terezije od Djeteta Isusa Udruge sv. Vinka Paulskog trenutno broji 10 članova volontera. Uz potporu duhovnika župnika Milana Cvitkovića, župnog vikara vlč. Ivana Šarića, č. s. m. Agnes Česnik i župljana, nastoji pomoći najpotrebitijima naše župe, pa i šire. Pomaže svima, bez obzira na vjeroispovijest, nacionalnost i rasnu pripadnost. Nad svim aktivnostima izdiže se potreba za molitvom, individualnom i zajedničkom, što članovi i čine zajedno sa župljanim jer je bez molitve gotovo nemoguće zamisliti samo postojanje Udruge. Kroz aktivnosti volonteri nastoje i duhovno izgrađivati sebe i sve s kojima surađuju, a povezuje ih osnovna misao sv. Vinka da su oni koji ljube siromašne - prepoznaju

ih i pronalaze, suočaju s patnicima - osjete ih i pružaju utjehu, bogati milosrdnom ljubavlju - daruju se.

Nakon osnivanja Konferencije na Donjoj Vežici te nakon što su prikupljeni podaci i izrađeni popisi starih, bolesnih, nemoćnih i potrebitih - volonteri, tj. članovi Konferencije provode sljedeće aktivnosti: obiteljima daruju svoje vrijeme, pažnju i milosrdnu ljubav, priateljstvo, poštovanje, podršku i oslonac kada im je to potrebno jer je ponekad čovjeku potreban samo razgovor, stisak ruke ili pogled u oči. Takoder, idu u kućne posjete starim i nemoćnim tijekom cijele godine, odlaze u trgovinu, pospremaju kuću, popravljaju, dijele hranu, proizvode za osobnu higijenu, odjevne predmete, školski pribor, igračke. Posjećuju osobe s invaliditetom, redovito pohađaju štićenike domova za odrasle osobe, pa se tim posjetama njeguju i prijateljske veze. Sudjeluju na susretima s djecom s poteškoćama u razvoju, redovito organiziraju, u suradnji s trsatskim franjevački svjetovnim redom, već tradicionalno druženje u Park šumi Golubinjak sa štićenicima županijskih domova za nezbrinutu djecu Lovran, Selce i Novi Vinodolski, volontiraju u Prihvatalištu za beskućnike "Ruže sv. Franje", pružaju pomoć obiteljima s više djece te osamljenima i siromašnima. Daju instrukcije učenicima, organiziraju prijevoz bolesnika na sv. ispovijed u

crkvu za Uskrs i Božić, omogućuju im zajedničko druženje u prostorijama crkve te ih vraćaju natrag njihovim kućama, organiziraju dolazak svećenika u domove nepokretnih župljana radi sv. isповijedi, posebno uoči velikih blagdana, a aktivni su u medijskom promicanju humanitarnog rada, volontерства (posebno mlađih) i brige za svoje bližnje.

Dani pred blagdane (Božić, Uskrs) posebno su teški jer imaju jako puno posla, treba obići mnogo obitelji i svakoga nečim darivati. Sredstva za konkretnu materijalnu pomoć Konferencija prikuplja na razne načine, nešto dobiju od Grada, nešto prikupe župljani, nešto daruju donatori i prijatelji župljana. Najdraže im je,

govore, kada zajedno s donatorima posjete obitelji koje daruju kako bi donatori sami spoznali vrijednost davanja te kako bi se uvjerili da je njihov dar došao u prave ruke.

Potrebe bližnjih daleko premašuju mogućnosti volontera i darovatelja, ali svi se maksimalno trude, posebno u korizmenom vremenu, uložiti koliko mogu, pružiti dio sebe. Krist je rekao: Uvijek ćete imati siromahe među sobom. Ne zato jer je to ideal, nego jer je ljudsko društvo nesavršeno. Crkva ne može sve sama, ni drugi ne mogu sve, ali svi zajedno možemo učiniti mnogo. U zajedničkom radu možemo pomoći čovjeku koji je u potrebi te tako stvoriti ljestvi i bolji svijet.

Biserka Pešut

Kronika rada konferencije bl. s. Rosalie Rendu u Voloskom

24. prosinca 2010.

Grupa djece i mlađih koja je, pod vodstvom sestara Kćeri kršćanske ljubavi u našoj župnoj zajednici sv. Ane na Voloskom djelovala od 2005., danas je utemeljena službeno pod nazivom „Konferencija bl. s. Rosalie Rendu“. Utemeljenje je bilo na nedjeljnoj sv. misi koju je predvodio župnik vel. Petar Belanić. Na sv. su misi uz župljane bili prisutni i članovi novoosnovane konferencije te gosti: Katica Nožina Balić predsjednica Udruge sv. Vinka Paulskog u Hrvatskoj, i članovi područnog Vijeća sv. Vida iz Rijeke u pratnji s. Renate Vugdelija.

25. prosinca 2010.

Članovi Konferencije bl. s. Rosalie Rendu kroz vrijeme došašća brižno su i velikodušno izrađivali božićne čestitke i „Jaslice u golubici mira“. Sve to namijenjeno je najsiromašnijima i bolesnima koji žive u našoj neposrednoj blizini i među nama. Ispred župne crkve na drugu nedjelju došašća predstavnici Konferencije svoje su izratke ponudili vjernicima na prodaju. Naime, ovog Božića članovi Konferencije, sestre i župnik posjetili su prihvatilište za beskućnike „Ruže sv. Franje“ na Kozali. Uz svoj skromni dar u živežnim namirnicama zapjevali su im božićne pjesme, a djeca iz su recitirala. Nisu zaboravili ni Dom za starije osobe u Voloskom. Na Badnjak su sestre uz župnika i članove Konferencije bl. s. Rosalie Rendu blagoslovili Dom, poklonili svoj skromni dar svakom štićeniku i razveselili ih pjesmom. Konferencija je platila i stanarinu za mjesec prosinac siromašnoj obitelji koja je u teškoj situaciji i zbog bolesti majke.

Svoj prilog u živežnim namijernica-

ma poklonili su i Kući utočišta u Rijeci koju vode sestre milosrdnice. Sve dobrotvorne akcije poticala je i u njima sudjelovala naša zajednica.

12. veljače 2011.

Prigodom Dana bolesnika Konferencija mladih bl. s. Rozalije Rendu u svojim je radionicama pripremila prigodne darove, a od novčanog dara jednog župljana svakom štićeniku Doma kupljena je jedna platnena salveta. Sve to članovi Konferencije, zajedno sa s. Maristelom i župnikom Petrom Belanićem, darovali su štićenicima i razveselili ih uz prigodni program.

artikle sestre su podijelile lošestojećim obiteljima i pojedincima. I Konferencija mladih bl. s. Rosalije Rendu vrlo je aktivno pripremala uskrsne čestitke i druge rukotvorine koje su bile prodavane, a prikupljenim sredstvima plaćene su režije četveročlanoj obitelji u kojoj su supružnici izgubili posao i već godinu dana ne rade.

8. travnja 2012.

U zajednici i župi na Kristovo uskrsnuće pripremali smo se pona-

jprije na duhovnom i karitativnom planu. Uz redoviti križni put, kojega su predvodile razne zajednice prisutne u župi, bila je organizirana i sv. ispovijed za različite generacije vjernika. Na prijedlog pastoralnog vijeća u župi su vjernici prikupljali pomoć u živežnim namirnicama za siromašne obitelji. Prikupljene

Također je od Konferencije uručeno 100 eura za misije u Burundi. Članovi Konferencije mladih i sestre iz naše zajednice pripremili su 500 komada uskrsnih pisanica. Župnik ih je na sam Uskrs podijelio svim vjernicima koji su bili na sv. misama i štićenicima Staračkog doma u Voloskom. U djelotvornoj ljubavi prema bližnjima, u kojima je Isus Krist, dočekali smo veliki kršćanski blagdan našega spašenja - Uskrs.

Uskrs 2012.

Na Uskrs smo se i ove godine pripremali prije svega molitvom, a i djelotvornom ljubavlju prema našim potrebitima. Cijela sestrinska zajednica izrađivala je čestitke koje su naručili

nadbiskup Riječke nadbiskupije mons. dr. Ivan Devčić i vizitatorica naše provincije s. Bernarda Trček. Gospodin Adriano Pozarić donirao je karton za približno 500 čestitaka i tiskao tekstove prema želji naručitelja. Sav prilog od obiju narudžbi predan je Konferenciji mladih bl. s. Rosalie Rendü za siromašne i potrebitе u našoj okolini.

Mladi iz Konferencije također su izradivali razne uskrsne ukrase i prodavali ih vjernicima. Nisu zaboravili ni štićenike u Staračkom domu na Voloskom. Na sam Uskrs svakom

su štićeniku Doma čestitali Uskrs i uručili jedno uskrsno jaje. Petsto komada jaja bila je donacija „Tuti fruti“ iz Kukuljanova pa su dio jaja obojile vjernice iz župe, a dio članovi Konferencije skupa sa sestrama. Župnik je na sam Uskrs pisanice podijelio svima koji su došli na sv. misu i stiskom ruke osobno im je čestitao svetkovinu Gospodinova uskrsnuća. Uskrs je za sve nas bio radostan i doživljen jer smo se svi organizirali oko priprema na pastoralnom i karitativnom području.

s. Ljubica Jozić

MARIJANSKA VINKOVSKA MLADEŽ I U RIJECI

Pred blagdan Bezgrešne Djevice Marije od Čudotvorne medaljice, 26. studenog 2011. u Rijeci je pri samostanu sestara milosrdnica (F. Kresnika 15) osnovana Marijanska vinkovska mladež (MVM). Ovo međunarodno udruženje mlađih i za mlađe prisutno je u šezdeset i šest zemalja svijeta i ima više od sto tisuća članova. Korijen udruženja nalazi se u "Društvu djece Marijine" koje je osnovano godine 1830. kada se Blažena Djevica ukazala svetoj Katarini Laboure i zatražila da se mladež organizira u njezino ime. Stoga je udruženje ponajprije marijan-

sko (temelji se na duhovnosti Marijinog "Veliča"), a potom i vinkovsko - budući da je nastalo u krilu vinkovske obitelji koja daje posebno usmjerenje njegovu apostolatu u vinkovskom misijskom duhu služenja najsromičnijima. Uz Marijansku vinkovsku mladež, slijedeći vinkovsko usmjerenje apostolata, u svijetu djeluju brojna volonterska udruženja mladeži koja najčešće nastaju uz vinkovske družbe, s ciljem evangelizacije kroz različite kreativne programe služenja, molitve i formacije. Udruga svetog Vinka Paulskog, koju je osnovao jedan student, također

privlači mlade te se unutar Udruge oblikuju posebne konferencije mladih.

Osnivanju zajednice Marijanske vinkovske mladeži u Rijeci prethodile su godine promišljanja i organiziranog volontiranja skupine mladih te njihova potreba za organiziranim trajnom duhovnom formacijom i zajedništvom u apostolatu. Plod takvog rada osnivanje je riječke zajednice MVM-a u studenom 2011. kojem je prethodio susret, jednodnevna duhovna obnova, tijekom koje su mlađi članovi MVM-a iz nekoliko slovenskih zajednica približili mlađima iz Rijeke i Pule duhovnost i strukturu zajednice, kao i princip trajne formacije i rasta u vjeri u zajednici. Podijeljeno iskustvo (i posvjedočena radost pripadnosti te oduševljenje za Isusa Krista) bilo je doista dragocjeno sjeme koje je urođilo novim, riječkim i pulskim, članovima zajednice.

Kao predstavnik Misiske družbe Marijanskog vinkovskog mladež u Rijeci osnovao je p. Dario Grbac, CM. On je predvodio svećano euharistijsko slavlje primanja u zajednicu te je u poticajnoj propovijedi naglasio činjenicu trajnosti i plodnosti vinkovske karizme koja u svakom vremenu i svakoj životnoj dobi pronalazi put prema prihvatanju i naslijedovanju. Za vrijeme euharistijskog slavlja nove članice zajednice kao znak pripadnosti zajednici primile su Čudotvornu medaljicu prethodno izgovorivši obrazac pristupa u zajednicu koji je izrazio njihovu želju da žive "kršćanski život u punini, slijedeći Isusa Krista, navjestitelja Radosne vijesti siromasima, naslijedujući Marijine kreposti i njezino velikodušno darivanje same sebe te posvećujući se služenju i evangelizaciji siromaha, kao što nas je sveti Vinko Paulski učio."

s. Veronika Popić

Izabran novi predsjednik Udruge svetog Vinka Paulskog u Republici Hrvatskoj

Godišnja skupština Udruge sv. Vinka Paulskog u RH održana je od 8. do 10. veljače u Opatiji u Rezidenciji otaca isusovaca. Skupštini su prisustvovali predsjednici 32 konferencije iz cijele Hrvatske, članovi četiriju područnih vijeća i nacionalnog vijeća, sestre milosrdnice iz Rijeke, Praputnjaka i Pule te duhovnici Udruge fra Flavijan Šolc i lazarište p. Dario

Grbac. Udruga sv. Vinka Paulskog, koja djeluje preko 150 godina u Hrvatskoj i broji 600 članova, na ovoj je skupštini izabrala novog nacionalnog predsjednika, Igora Pranića, dotadašnjeg predsjednika Područnog vijeća „Sv. Petar i Pavao“ iz Đakovačko-osječke nadbiskupije. Igor Pranić član je Udruge sv. Vinka od 2002. godine te je tijekom susreta istaknuo: „Udruga sv. Vinka

Paulskog postala je moja druga obitelj prije desetak godina, a to je i danas. Počevši rad u Udrizi izgrađivao sam se i nastojao postati sluga siromasima i potrebitima, što je, nadam se, najveći doprinos moga rada.“

Za dopredsjednicu je izabrana gospođa Andelka Samardžić iz Splitsko-makarske nadbiskupije, dotadašnja članica Povjerenstva za pomirenje. Mnogo uspjeha u dalnjem radu i djelovanju, kao i čestitke na novoj funkciji, Igoru Praniću uputili su svi okupljeni, a posebice prethodna nacionalna predsjednica gospođa Katica Nožina Balić koja je na čelu Udruge bila posljednjih osam godina. Udruga svetog Vinka Paulskog je prisutna u gotovo svim nadbiskupijama u našoj domovini te okuplja svoje članove u ukupno 39 aktivnih konferencijskih. Također surađuje s konferencijama u Bosni i Hercegovini, Sloveniji i

Makedoniji.

Prvenstveno poslanje članova vinkovske obitelji pomoć je siromašnima u duhovnom i materijalnom smislu, a sve po uzoru na sv. Vinka Paulskog i utemeljitelja Udruge blaženog Frederica Ozanama. Mnoge konferencije ističu se svojim nesebičnim radom, pri čemu je vrijedno spomenuti posjete bolesnima, nemoćnim i siromašnim, organiziranje hodočašća i duhovnih obnova, prikupljanje hrane, odjeće i obuće, zajedničko druženje sa štićenicima, pomoć misijama u Beninu i Salomonskim otocima, pomoć u učenju, školovanju studenata te suradnju s raznim ustanovama na području na kojem djeluju. Udruga je nedavno uspješno privela kraju i akciju „Emanuel“ u kojoj je jednom teško pokretnom djetetu osiguran gusjeničar koji je barem donekle olakšao životne poteškoće s kojima se dijete i njegova obitelj susreću.

Katarina Kiš Badurina

KRŠTENJE LUCIJE ABRAMOVIĆ - 22. 1. 2012.

DAR PEKARNICE “BAŠKOT” ZA BESKUĆNIKE - 24. 12. 2012.

DAROVI PEKARNICE “ŽITO” ZA DOM TURNIĆ

BRAČNI PAR FURLANIS NA DJELU

I VI STE VINKOVKA

„Bog ljubi siromaha, pa ljubi i one koji su siromasima dobro“.

U toj crtici sv. Vinka mogla bi se sažeti sva tri dana simpozija održana u Zagrebu uz 350. obljetnicu smrti sv. Vinka i sv. Lujze. Doživjela sam ih kao duhovno bogatstvo kroz iznesene misli nadahnutih predavača.

Tih dana učvrstila se moja odluka da i dalje ustrajem na putovima sv. Vinka i sv. Lujze, tj. putu milosrdne ljubavi, putu pomaganja potrebitih svake vrste. U ugodnom druženju ispred katedrale bile su mi upućene riječi: „i vi ste Vinkova“. „Da“ s ponosom sam odgovorila.

Na zahvalnoj misi koju sam posebno doživjela, ponovno sam čula Vinkove riječi: „Moramo ljubiti svoga bližnjega, jer on je slika Božja“, „Siromaha na

Verica i Ivo Furlanis

zaboravi jer u njemu je Krist“. Neka nam Gospodin pomogne da ustrajemo na putu kršćanske ljubavi.

Verica Furlanis

Ivo Furlanis besplatno daje instrukcije iz matematike i fizike

ISUSE, TAJNO

Isuse, tajno moja
Duboka kao san,
Kako si mogao
Tako duboko
Ljubiti čovjeka?

U tebi je izvor moj
Koji me stalno tjera
Da budem više tvoj,
Tome me uči i vjera.

I neka ovaj dan
Bude dosanjan san
Kada ćeš veliki Ti
Dušu mi ispuniti.

A onda više nije
Ništa kao prije.
I pitanja moja sva
Bit će odgovorena,
I traženja moja sva
Bit će završena.

Isuse, nado moja,
Veća nego misao sva,
Po tko zna koji put,
Kažem da volim te ja,
Kažem da slavim te ja,
Kažem da ljubim te ja.

Miroslav Radić

*UDRUGA SVETI VINKO
PAULSKI U MEDIJIMA*

NOVI LIST

PRIMORSKI

Broj 136, nedjelja, 30 ožujka 2008.

Ožujak 2008. 21

Uz prigodan program s članovima Udruga sv. Vinka zapjevali su i kančići Doma -Turnić.

Mladi pripremaju i posebne misle

UDRUGA SV. VINKA PAULSKOGA U HRVATSKOJ OBILJEŽAVA 150. GODIŠNJICU POSTOJANJA I DJELOVANJA

Svjetska udruga ljubavi za siromašne

Siniša PUCIC

Mnoge su raznike revo- luciјe, portretirane prema oružjem i mrižnjom prema ne-prijateljima, kroz koju po-vijest razvijana započeće, ali relativno kratko trajale te čes- to se zavrsile u smrtonosnoj krv- brojnim jutarskim dravama. Su- protno od tog, u 16. stoljeću započela je "revolucija ljuba- vi" po jedinstvenom činučici a kasnije i svetu Vinku Paul- skog, koja je ujedno i početak njegovim dohovnim kćerima i sinovima – sestrama mladost- nica i ocima lazarista, da bi u 19. stoljeću dobila još je- dan novi zamah uključujući ka- upički ljetni predvorje, Fre- derick Ozark, koji je ujedno i početak ustanovljene i po- pred Udruge sv. Vinka Paul- skog u Hrvatskoj koja ove go- dine obilježava stoljeće i pol bogatog djelovanja prema si- romaćima. Na ovom činučici konferencije međusobno su braća i sestre, prijatelji koji udržano donose duhovnu potporu, moralnu i materijal- nu pomoć ljudima koji su u nevolji ili potrebi bilo koje vr- sti. Udruga je zasnovana na osnovnom kontaktu sa si-romašnima i potrebitima, te u vlastitom iznalaženju sredstva za opskrbu siromašnima. Svo- ju snagu pronalaze u Bogu komu se svakodnevno utječu, a potrebitima pristupaju s ju- djevinjskom ljubavlju.

Kada je 1833. godine osno- vana, Udruga je značila pre- krtinju u shvaćanju uloge laika unutar Crkve i društva. Ona je prava "svjetska udruga ljubavi" i po činu je svjet- ske siročinstvo. Jedinice i potrebiti, bosnici, osamjeljenici i potrebitima, osamjeljenici su svake vrste. Na-

dahnuje Kristovim idealima muškarci i žene svih uzrasta i slojeva, da budu u solarnoj noći, zauzećoti i radom budu svjedoci Božeg milo- tresa u svijetu. Vinkove konfe- rencije prisutne su danas u župama, školama, svećušili- ma, bolnicama, domovima, zatvorima...

Vinkova obitelj

– Želimo sviđaoći svojim životima kako je dobro kao i kružiti u svijetu, a vještina je jednostavno nazivamo Vinkova obitelj i želimo mrežom ljubavi o kojoj je sa- njan i naš osnivač, bl. Oza- njan, obuhvatiti čitav svijet, ponuđajući vještine i predsjedni- stvo dr. Kafije Njegoš-Bašić.

Početkom veljače u HKD-u, na Sušaku obilježena je 150. obljetnica djelovanja Udruge u sklopu koje je pri- redjen je bogat program koji je počeo sa pozajmljivanjem i za- vršio se scenarskim prijenosom "Mreža ljubavi". "Cvjećek ko- je je bezuvjetno volio siro- mahe i čitav život stavlja u njihovu službu" je sv. Vinko Paulski. U vremenskim kada u Francuskoj i Italiji vještina ratarstva, glazba i kuga, a takođe je osmiova bolnica, škole, zbirnjavaju siromašne, na- puštenu djecu, suzbijaju pro- jačanje, obilazio i tješio kažnjenike i robeve. Osobne se ponizavaju u svakoj prili- ci, a u svakoj prilici ponizavaju se.

Bilo je i drugo, u svakoj prili- ci. Držao se najvećim gr- ješnikom na svijetu i po tome je bio pravi sledbenik Kristo- va učenja. Danasni sljeđe- nici Vinkova djela ljubavi, brojni konferencijski medju- suradnici, Udruga, vojnici, rade- bničari, osamjeljenici i potrebiti, so- ućene su sa suvremenim oblicima siromaštva koji su

Pedeset ogranka

Riječka nadbiskupija može se podići s nekoliko konfe- rencija, Udruga kojom je vijeće kardinal Franjo Beletić, predsjednica područnog sav-jeta.

– Prva konferencija sv.

Vinka osnovana je u Zagrebu

1858. godine kada je do Dru-

gog svjetskog dana siri Hrvat-

skom. Tijekom Domovinskog

rata nastavila svoj prekinuti rad, 1992. godine, prvo u Ri- jeći kao konferenciju sv. Se- bastijana uz veliku pomoć vijeća kardinal Franje Beletić, predsjednica područnog sav-jeta.

– Početkom veljače u HKD-u,

na Sušaku obilježena je 150.

obljetnica djelovanja

Udruge u sklopu koje je pri- redjen je bogat program koji je počeo sa pozajmljivanjem i za-

vrsni scenarskim prijenosom

"Mreža ljubavi".

– Cvjećek ko je bezuvjetno volio siro-

mahe i čitav život stavlja u njihovu službu" je sv. Vinko

Paulski. U vremenskim kada u

Francuskoj i Italiji vještina

ratarstva, glazba i kuga, a takođe

je osmiova bolnica, škole,

zbirnjavaju siromašne,

napuštenu djecu, suzbijaju pro-

jačanje, obilazio i tješio

kažnjenike i robeve. Osobne

se ponizavaju u svakoj prili-

ci, a u svakoj prilici ponizavaju se.

Bilo je i drugo, u svakoj prili-

ci. Držao se najvećim gr-

ješnikom na svijetu i po tome

je bio pravi sledbenik Kristo-

va učenja. Danasni sljeđe-

nici Vinkova djela ljubavi,

brojni konferencijski medju-

suradnici, Udruga, vojnici,

radebničari, osamjeljenici i potrebiti,

so- ućene su sa suvremenim oblicima siromaštva koji su

radimo i pomazemo koliko god više možemo ljudima u potrebi, a cilj nam je poticati i druge da i sami pomognu ljudima u potrebi. Udruga je materijalno, duhovno, zna- jem, vremenom, prijatelj- stvom, sposobnostima, svime. Nas je malo, ali smo okruženi velikim brojem suradnika bez kojih ne bismo mogli, za- ključila je Beletić.

Bolesni i nemoći posebni se obraduju posjetima

Članovi udruge u skrtnji u korisnicima Doma na Oštrom

Zaštitnik svih karitativnih djela

Medu velikanima ljubavi prema Bogu i bratu, čovjeku posebno mjesto svakako zauzima utemeljitelj Družbe sestara milosrdica i otac lazarista, sv. Vinko Paulski (1561 - 1660). Ven- ko je živ Evandjele u svojim svestrašnim djelima kršćanske ljubavi. Zbog njegove velike zauzetosti i svim područjima ljudske bjeđe Crkva ga je proglašila zaštitnikom svih karitativnih djela. Život je načinio i u 16. i 17. stoljeću. U vremeni kada je Franjo I. Ferdinand Herceg Novi učinio grad i kuga u Vinku osmiova bolnicu, škole, zbirnjavaju siromašne, na- puštenu djecu, suzbijaju pro- jačanje, obilazio i tješio kažnjenike i robeve. Pronalažeči uvjek nove načine ublažavanja ljudske patnje, osnovao je brojne dobrotovorne udruge, od kojih su neke izrasle i u spomenute redovničke zajednice.

JUČER OBILJEŽENA 150. OBLJETNICE DJELOVANJA UDRUGE SV. VINKA PAULSKOG

Mreža ljubavi i dobrote diljem Hrvatske

Nismo ni po čemu posebni, jednostavno, radimo i pomažemo koliko god možemo ljudima u potrebi, a cilj nam je poticati i druge da i sami pomognu, rečeno je

RIJEKA – Isus nas je sve pozvao na služenje jedni drugima. Stoga Udruga sv. Vinka Paulskog želi upravo to – služiti u poniznosti, s ljubavlju, suočavanjem i vjerom, u molitvi i trajnom davanju duhovnih i materijalnih dobara. Želimo svjedočiti svojim životima kako je dobro kao braća zajedno živjeti. Stoga se jednostavno nazivamo Vinkova obitelj, i želimo mrežom ljubavi o kojoj je sanjao i naš osnivač, bl. Ozanama, obuhvatiti čitav svijet, poručila je predsjednica Udruge sv. Vinka Paulskog jučer u Hrvatskom kulturnom domu na svečanosti obilježavanja 150. obljetnice djelovanja te Udruge u našoj zemlji.

Prva konferencija sv. Vinka osnovana je u Zagrebu 1858. godine i od tada se udruga širi. Hrvatskom do Drugog svjetskog rata. Ponovo je počela djelovati u tijeku Domovinskog rata, 1992. godine, prvo u Rijeci. Kao konferencija Sv. Sebastijana tada je skupina riječkih vjernika s jednom udrugom iz Trsta počela raditi, prvo u Voloskom i Vepriniku, i tako je ponovo počelo uz svesrdno suradnju riječkih sestara milosrđnica. Od 1998. bilježi se ubrzano širenje Udruge ta-

Sudionici jučerašnje svečanosti Udruge sv. Vinka Paulskog

ko da ona danas ima 50 ograna diljem Hrvatske.

– Tih naših 50 konferencija danas ima oko 700 članova koji djeluju gotovo u svim biskupijama i skrbne opštaklike za 800 obitelji ili za oko 3.500 osoba. Od 700 članova Udruge, 120 su mladi ljudi okupljeni u 6 konferencija, rekla je predsjednica Udruge najavivši da će diljem Hrvatske biti održani skupovi poput jučerašnjeg u Rijeci zato da bi se širu javnost upoznalo s dje-

lovanjem Udruge u Hrvatskoj i u svijetu, s ostavštinom sv. Vinka i bl. Frederika Ozanama koji je nadahnut Vinkovom duhovnošću i socijalnim začalanjima Udrugu osnovao.

Zato je jučerašnji skup, među ostalim, predstavio socijalni nauk Crkve s naglaskom na laikatu, o čemu je izlagao dr. Jerko Valković, duhovni i djelovanje sv. Vinka i bl. Ozanama, o čemu su govorili Željko Sarić i Stanko Mališa, te progovorio o siromaštву u da-

našnjem svijetu, što je izložila Mirjana Prpić. »Nismo ni ni po čemu posebni, jednostavno, radimo i pomažemo koliko god više možemo ljudima u potrebi, a cilj nam je poticati i druge da i sami pomognu gdje mogu, da služe ljudima materijalno, duhovno, znanjem, vremenom, prijateljstvom, sposobnostima, svime. Nas je malo, ali smo okruženi velikim brojem suradnika bez kojih ne bismo mogli«, poručila je Nožina-Balić.

Mirjana GRCE

RIJEKA

Desetljeće udruge »Nada«

Misom na blagdan sv. Agate slavila je riječka udruga »Nada«, koja okuplja žene operirane malignim i benignim tumorma dojki, u subotu 4. veljače 10. godine djelovanja u gradu na Rječini. Misno slavlje u kapeli sv. Josipa kod sestarske milosrdnice prevestilo je don Šime Zubčiću, dugogodišnjemu duhovnom pratiošu udruge.

Udruga »Nada« okuplja oko 150 članica i 20-ak podupirateljica svih vjeroispovijesti, ali i ateistice, rekla je tajnica udruge Zvezdana Rubinić. Udrugu je u mjesecu lipnju 1998. osnovala Nada Blašković-Moranić, a sada joj je na čelu Katarina Trinajstić. Osim druženja, udruga organizira potrebnu limfnu drenažu, tijelovežbu, ali organizira i duhovne obnovne u Domu pastoralnih sastreta u Lovranu. Udruga financijsku pomoć dobiva od Grada Rijeke i Primorsko-goranske županije te drugih donacija i akcija po-

Udruga »Nada« okuplja članice svih vjeroispovijesti

put one na Dan narcisa u mjesecu ožujku. Sve potrebne informacije o udrudi »Nada« mogu se dobiti na broju telefona: 051 338 091, ili u prostorijama na Jadranskom trgu 4/III na riječkoj Korzu.

Budući da je prva osoba s kojom se pacijentice u Klinici za kirurgiju u Rijeci susreću redovnica s. Renata Vugdelić, upitali smo je na koji se način pacijentice upoznaju s udrugom. »Svaki pacijentica na odlasku kući dobiva letak o udrudi. Također, članice Nade srijedom volontiraju u klinici i razgovaraju s pacijenticama i tako im olakšavaju teške trenutke, ali i upoznaju ih s klu-

bom. Udruga i duhovno djeluje te organizira molitvene susrete ili duhovne vježbe. Potporu udrudi »Nada« dao i blagoposredni nadbiskup Josip Pavlišić koji je na letku ostavio i svoju molitvu sv. Agati. Udruga blisko suraduje i s Ljigom protiv raka te Konferencijom sv. Josipa.

Helena Anusić

ZVONA

Nacionalna skupština Udruge sv. Vinka Paulskog

20 godina karitativnog djelovanja u Hrvatskoj

Članovi Udruge na razne načine brinu o potrebnima, bolesnima, samcima, obiteljima s više djece, pomažu djelovanje komuna, posjećuju zatvore i domove za djecu i starce.

Članovi Udruge sv. Vinka Paulskog u Hrvatskoj skrbe o približno 2200 osoba, rečeno je na Godišnjoj skupštini Udruge održanoj u isusovačkom samostanu u Opatiji od 24. do 26. veljače. Pedesetak predstavnika Konferencija sv. Vinka iz cijele Hrvatske sudjelovalo je na redovitoj Godišnjoj skupštini pod predsjedanjem Katice Nožina-Balić na kojoj su predočena izvješća o radu u protekljoj godini te traženi novi putevi djelovanja. U Hrvatskoj trenutno djeluju oko 700 članova u 43 Konferencije okupljene u 5 Područnih vijeća i uključenih u Nacionalno

vijeće, i povezanih s drugim konferencijama diljem svijeta. Hrvatska Udruga ove godine proslavlja dvadeset obljetnicu obnovljenog djelovanja. Prva je Konferencija nakon prekida djelovanja u vrijeme komunizma, osnovana na Balgovijest 25. ožujka 1992. u Rijeci.

Članove Udruge 24. veljače u Opatiji je posjetio i riječki nadbiskup Ivan Devčić potaknuvši ih da nastavljajući sa svojim djelovanjem daju snažno svjedočanstvo katoličkih vrijednosti u društvu. Istačnuto je potrebu djelovanja i svjedočenja vjernika la-

ika u Crkvi i društvu te nužnost izgradivanja zajedništva Crkve. Potaknuo ih je da stoga uz svoje karitativno djelovanje razvijaju i duhovnost. „Vjernici koji pomažu drugima nisu samo socijalni djelatnici, nego pomažući prvenstveno daruju i svjedoče Krista. Da bi mogli činiti nužno je biti u stalnom odnosu s Kristom, rasti u duhovnosti i vjeri.“ Podsjetio je na primjer njihova osnivača Frederika Ozanama kojemu će se u sljedećoj godini proslaviti 200 obljetnica rođenja. Bio je student i profesor, znanstvenik i veliki dobroćinitelj koji je još kao dvadesetogodišnji student u Parizu osnovao je ovu karitativnu udrugu. Nadbiskup je pozvao članove Udruge da nadahnuti primjerom osnivača svoje djelovanje predstave i usmjere prema školama i sveučilištima. Na taj bi način poticajno djelovali na mlađe kojima se i blaženi Ozanam obraćao. Suoden s tadašnjim žestokim kritikama Crkve zaključio je da će najbolji odgovor na optužbe pružiti preko konkretnih brige za one na rubu društva, za siromaše i nezbrinute. „I danas kao i tada mladima treba pokazati da postoji i ona mučna strana života, da ima mnogo ne-moćnih, siromašnih i bolesnih kojima treba pomoći“, rekao je nadbiskup.

Članovi Udruge na razne načine brinu o potrebnima, bolesnima, samcima, obiteljima s više djece, pomažu djelovanje komuna, posjećuju zatvore i domove za djecu i starce. Pokreću i posebne akcije kao što je zamjena dotrajalog namještaja i kućanskih aparata, uređenja kuća, pomoći beskućnicima, starijim osobama i kupnji medicinskih pomagala. Suraduju s Caritasima, Crvenim križem, civilnim ustanovama, Pokretom za nerodjeni život te redovnicama i redovnicima. Na ovogodišnjoj skupštini zaključeno je da svoj rad želi više usmjeriti mladima, upućujući ih na život u vjeri te da će nastojati biti aktivniji u javnom svjedočenju kršćanske vrijednosti.

ZVONA 3/2012. D. Delonga

Klub Nada

Prevladati strahove

Udruga Svetog Vinka Paulskog je u ove godine već tradicionalno povodom blagdana sv. Agate, zaštitnice žena oboljelih od bolesti dojke, za članice kluba Nada upriličila slavljenje svete mise i druženje. Svetu misu je u kapelici sv. Josipa pri Samostanu sestara milosrdnica u Rijeci 18. veljače predvodio don Drago Detić, duhovnik Udruge. U propovijedi je ohrabrio okupljene da po primjeru Isusovom i sv. Agate mučenice prihvate svoj križ jer križ je spasonosan i vodi prema Uskrsnuću.

Udruga Svetog Vinka Paulskog za klub Nada organizira također duhovnu obnovu u Pastoralnom centru u Lovranu kao i povremene molitveno-meditativne susrete u prostorijama Kluba. Zadača Kluba je okupiti što više žena operiranih od karcinoma dojke te međusobnim druženjem i razmjenom iskustava prevladati strahove vezane uz tešku dijagnozu. Kroz djelatnost Kluba promoviran je zdrav život i prevencija teške bolesti.

„ZVONA“ 3/2012. Miroslav Radić

Duhovna obnova za snažnije pomaganje bližnjima

U prostorijama samostana sestara milosrdnica u Rijeci u subotu 2. travnja održana je već tradicionalna korizmena duhovna obnova za članove Udruge sv. Vinka Paulskog s područja Riječke nadbiskupije. Okupljenjima je fra Milan Šokčević govorio o Mariji i njenoj ulozi u Isusovom uskrsnuću, a nakon njega je vjeroučitelj Miroslav Radić izlagao o temi Povijesni izvori o Isusu.

Nakon glazbeno-poetskog dijela programa u kojem su, svirajući na gitari, nastupili Simon Radić i Mladen Grabarević, a recitirajući svoje pjesme, Marija Bušić, sestra Ljubica Jozić izlagala je o Novim izazovima siromaštva i odgovoru Vinkovske karizme.

Obnova je nastavljena u kapelici sv. Josipa sakramentom pomirenja, križnim putem i svetom misom koju je predvodio duhovnik don Drago Detić. On je na kraju mise blagoslovio novu zastavu Udruge čiji su se članovi duhovno osnaženi razišli još odlučnije da po primjeru sv. Vinka Paulskog nastave i dalje pomagati siromašnima bez obzira na vrstu njihovog siromaštva. Za uspješnost ove duhovne obnove, kao i mnogih drugih akcija Udruge, zašlužna je neumorna sestra Renata Vugdelića.

„ZVONA“ 4/2011. Miroslav Radić

UDRUGA SVETOG VINKA POMAŽE STRADALIMA NA HAITIJU I U LICI

Članovi Udruge sv. Vinka Paulskog u Rijeci su 22. siječnja, nakon svete mise u kapelici sv. Josipa, u Kresnikovu 15 organizirali kreativnu radionicu radova u salvetnoj tehnici. Svoje radove namjeravaju prodavati u nekoliko župa nakon nedjeljne mise, a novac prikupljen na taj način poslat će stradalima od potresa na Haitiju i od poplave u Lici.

Radionici je sudjelovalo 18 članova Udruge svih uzrasta a osmisnila ju je i vodila Vera Mišović. Radost na licu tijekom radionice je bila vidljiva jer ih je jedna plemenita ideja sve povezala međusobno, a u molitvi i mislima i s onima kojima će pomoći. To je bila samo jedna u nizu raznih aktivnosti koje ova Udruga provodi a sve u svrhu pomaganja bližnjima u potrebi vodeći se riječima svoga zaštitnika sv. Vinka: „Siromaha ne zaboravi u njemu je Krist.“

U nedjelje 24. i 31. siječnja radovi su prodavani u župama sv. Ana na Gornjoj Vežici, sv. Male Terezije od djeteta Isusa na Donjoj Vežici, sv. Josipa na Podmuricama i sv. Ana u Voloskom, a u planu je odlazak na Pejhlin i pred katedralu sv. Vida. Već je prikupljeno prvih 2300 kuna i preko župnika navedenih župa, odnosno Caritasa poslano stradalima, a akcija se nastavlja do Uskrsa.

ZVONA 3/2010.

Miroslav Radić

100 STJEPANOVIH BADNJAKA

Davne 1912. godine na badnjak u Lešeniku se rodio Stjepan Švarc. Povodom njegovog 100. rođendana članovi Udruge sv. Vinka Paulskoga iz Rijeke posjetili su ga u njegovom stanu 23. prosinca, donijeli mu prigodne darove i tortu te zajedno s njim i gospodom koja mu svakodnevno pomaže proslavili stoljeće njegovoga života.

Stjepan je kao mladić došao u Rijeku gdje je do mirovine radio na željeznicu i već je 40 godina u mirovini. Još je dobrog zdravlja i voli pjesmu i šalu pa je s nama nazdravio i zapjevao. Kaže da navija za Dinamo i volio bi imati njihov dres sa brojem 100. Članovi Udruge su ga obećali redovito posjećivati i svakako iduće godine proslaviti s njim 101. rođendan.

ZVONA 1/2013. M. Radić

MILOS RDNICA

U SLUŽBI SIBOMAHA

Nekoliko dana nakon svečanog blagoslova, dana 1. listopada 2006. godine, započela je s djelovanjem naša Katedralna istražnica, izgrađena sa sve potrebne državne Rijeke. Od prve dana u Katedri dočinju tijekom tri sestre - S. Marijana Šimčić (voditeljica), S. M. Regine Vučelić i M. Sofije Jukić - a ponapole i volonteri iz Udruge sv. Vinko kao i drugi udruge koje su namislele volontiranje u našem samostanu i izvan njega. Ureda da se usmrasimo volontirajući i bogoslovili, studenti riječke Teologije i drugim teologima te potom studentima (maturantima) Salezijanske crkvene muzike, suradnjuju i prihvatljivaju „Ruže sv. Franje Svetih“, gdje je smješten jedan dio sakristije i biskupijskih koder koji nad svakodnevnim dolazak Dolaze i mladi i stari, zdraviji ili bolesni, uglasnjavom molitvom, beskuđnicu. Nekoljiko ih po dnu do te greje naša bolest, člančenje i beskuđnici.

Budući da smo sestre malosrđance i do sada brimale za siromah, kuhanjima u našoj samostanskoj kuhinji, ovo i nije nova djelatnost, ali s novim prostorima dobivamo nove mogućnosti za učinkovitije služenje. Siromasiada smiju prekrasna blagoavacima i nova kuhinju namijenjeno sara njima. Uz toplo obrok u Kući utocište se nam dala mogućnost obavljanja osobne higijene te pranja rublja. Radi pružanja, cijelovite pomoći planirane i različite programne koje bi pomogli dnu i duhu omni kod koji nad potraze utocište. Započeli smo

Druženje s keršimicima Knjež atočilja

Ova djelatnost je jako zahtijevna, iziskuje puno truda, ljubavi i strpljivosti. Zbog teških životnih situacija nali su srušeni čestoti potisnjeni i neraspolaženi, a ponekad i grubi. Kako bismo im bar malo pomognemo, ali takođe zbog živimih problema mi ih nastojimo s ljubavlju primati i biti prijatelji prema njima. To nije uvek laka ali uz Bolje poslušanje i ponudu nam poznatu, mi ćemo napraviti „Sironasom“ u svaki gospodarstvo; ponajprije nam je sva Vinko, a zato ne smjetimo zaboraviti da je naše zvanično usljeđeno blao po ovom službi, jer je u najsromotrišnijima naš posluhanac pun kritisan Krist Gosподin.

Krist Gospodin.
— M. Rasing Vundellia

BACILI SMO "MREŽU LJUBAVT"

Nakon gostovanja u Rijeci, s našom predstavom „Mreža ljubavi“ krenuli smo po Ljepoj našoj. Najprije smo gostovali u Zagrebu, a zatim u Pzinju, Splitu i Đakovu. U svakom gradu nastupali smo u novom prostoru, što je često predstavljalo potekšće, ali i izazov da se na licu mjestu organiziramo i predstavu izvedemo što bolje - i uspijeli smo. Nisu nam onele ni tehničke potekšće, niti kvar autobusa na putu za Đakovo, niti prekreta na sceni, ni doge vožnje, jer uz naše spremnosti i dovoljnu volju uvijek nas je, vjerujem, pratila pomoć i nebišći zagovor našeg svećenika Vinku.

Naša gostovanja imala su uvijek i još jedan dodatak – kultume sadržaje. Naime, u Zagrebu smo posjetili izložbe Dominikanci u Hrvatskoj i izložbu dječa Marca Chagalla. Nakon posjeta u Pazinu otisli smo u obilježi Sveti Petar u Šumi i posjetili poznau paviljoni samostana. Uz Šumu smo obilježili novi samostan sestara milosrdnica. Dakova smo posjetili izložbu samostan karmelitki u Đakovačkoj Breznici, a na povratku iz Đakovice smo iznijeli svoje dojmove i poticali soborjeninima kritika i tada se vidjelo što smo sve dožijeli glednici i gostujući. Većina „glumaca“, u koju ubrajam i sebe, rekla je da je sudjelovanje u predstavi „Mreža ljubavi“ nezaboravno i dragočejno iskustvo.

Gostovanjem u Đakovu završili smo s predstavljanjem „Mreže ljubavi.“ Više ne moram izgledom toliko ličiti na svetog Vinka, jer moja je uloga bila interpretaciju njegov lik. Ali, ovaj završetak nije i zavrsak moje ljubavi prema ovom velikom liku i njegovom duhu prihvatanja i pomaganja najpotrebnijim. Nadam se da je bar dio te ljubavi i duha još više zaživio i u gledateljima ove naše predstave, što smo i željeli postići.

Miroslav Radic

202. ČLJETNICA RODENJA FREDERIKA OZANAMA

Udruga sv. Vinka Paškić djejstvuje preko 150 godina u Republici Hrvatskoj, a njene članove redovito se okupaju na dubrovinskim obnovama keže organizirane, bjez naknadne konferencije, bilo područna vijeća. Dana 9. rujna 2012. Područno vijeće „Sv. Vid“ (Riječka nadbiskupija) okupilo je u Samostanu sestara milosrdnica u Ulici dr. Franje Kranjčića 15. članove i prijatelje ove udruge na dubrovinsku obnovu povodom dvjesti godišnjice rođenja sv. Blaža. Frederika Ozaruna uz katekoličkog lakača graničnog suda Brijeg, koja se u početnima zvala Konferencija sv. Vinka te do danas

Tijekom duhovne obnove okupljeni su inzali prilike poslušati tri predavanja. Svećenik Iustin Progorović je u Mariji i Vinkovskoj obitelji, vjerojatno Miroslav Radovan, održao je predavanje u s. B. Frederika Ozanama, a s. M. Marta Cara iznijela je jasno put
gleđ strukture Vinkovske obitelji. Glazbeno-simpatični program bio je obogjen solo izvođen-
i današnji Lazar radi na violončelu, Srima Radica na gitari i Mati Radić na klarinetu.
Kratkim se seminarem nastupom kojeg je osmislila Marija Bušić, Na duhovnu obnovu
sustvario se s teme maloznajne s kojima je počela programa svinčenim Udrugom
mladih Vinkovske mladeži Časolova. Konac duhovne obnove okružio je druženje
mladih i svećenika inžalija razređeni dali i sret.

Katerina Kats

SIROMAHA NE ZABORAVI

Pod gesmom "Siromaha ne zaboravi - u njemu je Krist" otvorena je proslava jubilare 150. godine postojanja Udruge svetog Vinka Pavlinskog u Hrvatskoj, posebice u mjestima i gradovima gdje djeluju Konferencije. Tom je prigodom bilo svečano i u samostanskoj kapeli sv. Josipa (dr. F. Kresnika 15) u Rijeci. Radost jubilarnih godina na poseban je način odjeknula i u srcima nas članica ove karitativne udruge.

Priprava za blagdan svetog Vinka trajala je tri dana, koja su na razne načine osmislile sestre milosrdnice sa svojim odredima. Pritom je dan bio posvećen najmladim, rođiteljima i djeci Dječjeg vrtića „Zmajevica mira“, što kaže da sve je posebno razveselilo, drugi dan Bliskošćama i na kraju, treći dan je bio posvećen članovima obitelji. Kako se okupljaju u Samostanu Majke Dobre Svetjata, Mons. Blaženog Štibernauera, bilo je vrlo nadahnuto i poticajno. Obradnici su takođe učestvovali u Čurcu sv. Vinku Paulskoga kazano da su mediteri i dobara djela dnu cijeline. Živjeti i jedi i drugo

Na blagdan sv. Vinko tijekom svečane misije, koju je prevodio na nadbiskup mons. Ivan Đeđović, tridesetak članova rječke konferencije zadržao je lagorovo „molitveno pravilo“; tako je nam je bio. Dario Grbić, CM, duhovnik naše Uđegude. Taj trenutak je počinjanje s posebnim razdobljem. Nakon euharistijskog slavlja Đeđović je uz prisustvo velikog broja kecaša, svećenika, i posavskih i članica Uđegude blagoslovio i otvorio kuću učiteljice, izgradnju na području naše načale grada Rijeke. S ponosom sam promatrao naše sestre mire, koje su s puno užasuta muda rade, ova kuća se sve pripremaju i ujavlju i mri. Tada mi razmisljam o rečenicu po Manuiliću: „...Sto god imate jednomu od obe moje najjače hrani, baći i vratiti“. I tako, Đeđović, koji na svom životu pun sjedište Gosподina ne može biti staren. Pomažući drugima opuštenjeno se, produžujući svu vjeru i odnosimo se bretnici prema svom čovjeku. I kao sam poručio doje godine: simejam - simejam pun raista

TRODNEYNICA SV. VINKU

Župa sv. Franje na Peplinu ove se godine trodnevnicom pripremala u blagdan sv. Vinka Paulskog. Konferenciju sv. Franje, koja već nekoliko godina djeluje u peplinskom župi, tom je trodnevnikom aplođela Godinu sv. Vinka, upriličena uz 150. obljetnicu osnutka župe sv. Vinka u Republici Hrvatskoj.

Dan trodnevnice bili su prilika da se zagljapi upoznaju s hrvatskošću u djelovu v. Vinko Paulskog i b. Š. Frederika Ozanama, a i s Udrugom. O. Milom Šokčević, Zagup i duhovnik naše Konferencije, tu je dan nadohodnu govorio o mlađenjskoj kulturi koju su žili živjeti ovi Baldu godinici, neumorni borci za socijalnu pravdu, koje je Crkva proglašila zaštincima socijalno-karitativnih istovanja.

Upručujući sestre mlađenice u službu svetog Vinko je govorio:

— najpotrebnijih.

POMOĆ HAITIU I LIJCI

Članovi Udruge sv. Vinka Paulskoga u Rijeci su 22. siječnja 2010., nakon mise u kapeli sv. Josipa, u ulici dr. Franja Kresnika 15, organizirali kreativnu radionicu radovina u salvetnoj tehnici. Svoje radeve namjeravali su prodavati u nekoliko župa nakon nedjeljne misa, a novac prikupljen na taj način poslat će stradalima od potresa na Haitiju i od poplave u Lici. U radionici je sudjelovalo osamnaest članova Udruge svih uzrasta, a osmisnila ju je i vodila Vera Doljan.

Radost na našim licima tijekom radionice bila je vidljiva jer ih je jedna plemenita ideja sve povezivala međusobno, a u molitvi i mislima i s onima kojima će pomoći. To je bila jedna u nizu raznih aktivnosti koje ova Udruga provodi, a sve u svrhu pomaganja bližnjima u potrebi vodeći se rječima svoga svetitelja sv. Vinka. „Siromaha ne zaboravi u njemu je Krist“. U nedjelju 24. i 31. siječnja radovi su prodavani u župama sv. Ane na Gornjoj Vežici, sv. Male Terezije od Djetešta Isusa na Donjoj Vežici, sv. Josipa na Podmuravicama i sv. Ane u Voloskom, a planu je odlazak na Pehlin i pred Katedralu sv. Vida. Već je prikupljeno prvih 2300 kuna i preko župnika navedenih župa, odnosno Caritasu poslano stradalima, a akcija se nastavila do Uksra

GLAS KONCILA

16

Glas Koncila BROJ 11
16. ožujka 2008.

ZAGREB

© Dr. Stjepan Baloban govorio je o socijalnom nauku Crkve

Svetac siromaha i dan je uzor

Sto pedeseta obljetnica Udruge sv. Vinka
Paulskoga u Hrvatskoj

Tomislav Šovagović

Siromaha ne zaboravi, u njemu je Krist, bio je slogan proslave 150. obljetnice Udruge sv. Vinka Paulskoga, održane u subotu 8. ožujka u dvorani župe sv. Blaža u Zagrebu.

Na susretu članova Vinkovih konferencija sjeverozapadne Hrvatske i ostalih sudionika, koji je vodio prof. dr. Anton Tamarat, vrhovna glavarica družbe sestara milosrdnica S. M. Blaga Bunčuga istaknula je da je osnova svega ljubav, a najveća djela ljubavi čini je upravo sv. Vinko Paulski. O liku i djelu francuskoga sveca karitativne ljubavi govorio je o. Dario Grbac. »Vinko je izabran najteži put, onaj koji vodi preko ljubavi prema bližnjemu.« Velikan ljubavi prema siromasima živio je od 1581. do 1660. godine, a svakodnevno je, spavajući svega četiri do pet sati, iznemoglosti pomagao najugroženijima. »Mi smo služe siromaha. Bog nas je pozvao da se njima posvetimo. To je naša prvotna zadaća«, često je govorio sv. Vinko koji je uz sve svoje obvezne napisao čak 50 tisuća pisama kroz pola stoljeća djelovanja. Predavanje o životu bl. Ozanama održao je Stanko Malisic iz Pazina.

»Vjerske ideje nemaju nikakvu vrijednost ako nisu praktične i korisne... Imam dva života, jedan za traženje istine, a drugi za provođenje te istine u praksi«, bile su Ozanamove misli vodilje kroz život. Ankica Ravlić iz Makarske pričala je o današnjim oblicima materijalnog, ali i duhovnog siromaštva. »Crnile vršti iz novina, o dobrom i vjernome malo se piše kako se ne bi umanjio senzacionalizam zla«, emotivno je iznijela prof. Ravlić. U kontekstu duhovnih vrijednosti i najnovijega svjetskog zakonodavstva predavanje je održala Nevenka Nekić. »U ono vrijeme sv. Vinko i njegovi sljednici mogli su znati i odabratи što je dobro, a odbaciti ono

što nije dobro. Danas se to ne može razlikovati - što je istina, a što je laž? To je taj globalistički adrenalin ubrizgan i u zakone velikih i moćnih - kazala je prof. Nekić. Socijalni nauk Crkve predstavio je dr. Stjepan Baloban te je pozvao na naviještanje evandelja, kako u obitelji, tako i na radnim mjestima. Spojiti život i vjeru, uz liturgijsku slavlja te kulturnu i profesionalnu formaciju - osnova su socijalnog djelovanja.

Na kraju susreta izveden je scenički prikaz u izvedbi članova riječkih konferencijskih i bogoslova iz toga grada pod nazivom »Mreža ljubavi«.

Prva konferencija ljubavi Društva sv. Vinka Paulskoga osnovana je 1858. u Zagrebu na poticaj kardinala Jurja Haulika. S hrvatskom samostalnošću 1992. godine začeta je u Rijeci najprije konferencija sv. Sebastijana, a dvije godine kasnije službeno je registrirana Udruga sv. Vinka Paulskoga koja danas broji 800 članova organiziranih u 50 konferencijskih (ogranaka) dilijem Lijepa naše.

Svaka konferencija ima svoje specifičnosti, neke su se osobito poštive borbi za spašavanje svakoga začetog života, zaštiti samohranih majki i novorođenčadi, zlostavljanja žena i djece. Osiguravaju potporu obiteljima slabijega imovinskog stanja, stipendije učenicima i studentima, brinu o hendikepiranoj i invalidnoj djeci. Aktivno su uključeni u borbu protiv ovisnosti, posjećuju zatvore, bolnice, domove, duševne bolesnike. »Neprestano moramo biti osjetljivi na one kojima je još gore«, naglasila je predsjednica udruge Katica Nožina-Balić. Kao glavni problem navedena je nedovoljna zainteresiranost mladih za pomaganje siromasima.

Na svjetskoj razini udruge je nastala na poticaj duhovnoga sina sv. Vinka, bl. Frederica Ozanama, 1833. godine u Parizu, a danas broji gotovo milijun članova kroz 50.200 konferencijskih u 145 zemalja. ■

© Proslava 150. obljetnice Udruge sv. Vinka Paulskoga održana je u dvorani župe sv. Blaža u Zagrebu

Sto Stjepanovih Badnjaka

Clanovi Udruge sv. Vinka Pa-
ulskoga iz Rijeke posjetili su
stogodišnjaka Stjepana Švarca
u njegovu stanu u Rijeci u ne-
djelju 23. prosinca. Donijeli mu
prigodne darove i tortu te za-
jedno s njim i gospodom koja
mu svakodnevno pomaže pro-
slavili stoljeće njegova života.

Stjepan je rođen davnje 1912. godine na Badnjak u Lekeniku i kao mladić došao je u Rijeku

gdje je do mirovine radio na željeznici i već je 40 godina u mirovini. Još je dobrogazdravlja i voli pjesmu i šalu pa je s gostima nazdravio i zapjevalo. Kaže da navija za »Dinamo« i volio bi imati njihov dres s brojem 100. Članovi udruge su ga obećali redovito posjećivati i svakako iduće godine proslaviti s njim 101. rođendan.

M. Radić

- Udruga sv. Vinka Paulskoga na skupštini je izabrala novoga nacionalnog predsjednika - Iгора Pranićа

Novo vodstvo Udruge sv. Vinka

— Godišnja skupština Udruge sv. Vinka Paulskog u RH održana je od 8. do 10. veljače u Opatiji te je u drugoj godini otac isusovaca. Skupštini su bili nazočni predsjednici 32 konferencije iz cijele Hrvatske, članovi četiri područna vijeća i nacionalnog vijeća, sestre milosrdnici te Rijeke, Praputnjaka i Pule, te duhovnici udruge: fra Flavijan Šolo i Lazarist o. Dario Grbac.

Udruga sv. Vinka Paulskoga, koja djeluje više od 150 godina u Hrvatskoj i broji 600 članova, na ovoj je skupštini izabrala novoga nacionalnog predsjednika, Iгора Pranića, dotadašnjeg predsjednika Područnog vijeća Šv. Petar i Pavao iz Đakovačko-osječke nadbiskupije. Pranić je član Udruge sv. Vinka od 2002. godine, te je tijekom susreta istaknuo: »Udruga sv. Vinka Paulskoga postala je moja druga obitelj prije deset godina, a to je i danas. Počešće rad u udružini izgradjivali sam se i nastojao postati službi siromasima i potrebitima,

što je nadam se najveći doprinos moga rada.“

Za dopredsjedniku je izabrana Andelka Samardžić iz Splitsko-makarske nadbiskupije, dodatnica članica povjerenstva za pomerenje. Mnogo uspjela u dalnjem radu i djelovanju, kao i čestitke na novoj funkciji uputili su Igo-ru Praniću okupljeni, a posebice prethodna nacionalna predsjed-nica Katica Nožina Balčić koja je na čelu udruge bila posljednjih osam godina. Udruga sv. Vinka Paulskega prisutna je u gotovo svim nadbiskupijama u našoj domovini te okupila svoje članove u 39 aktivnih konferencija. Također suraduje s konferencijama u Bosni i Hercegovini, Sloveniji i Makedoniji.

U prvom je redu poslanje članova vinkovske obitelji pomoći siromašnima u duhovnom i materijalnom smislu, a sve po uzoru sv. Vinka Paulskoga i utemeljitelja udruge blaženog Frederica Ozanama.

Katarina Kiš Badurina

KONCILA 13.1. 2013.

Susret članova Vinkovih konferencija južne Hrvatske

— "Danas slavimo rođendan Mireza Ijubavića"

Silvana Ratti

00000000

POGLEDI

POGLEDI list studenata Teologije u Rijeci (God. XXVI, br. 1.12.2008.)

Studenti u akciji

„Mreža ljubavi“

„Ljubav se nikada ne treba okretati natrag nego uvijek gledati naprijed, jer broj učinjenih dobročinstava uvijek je preveliki, a sadašnje i buduće nevolje koje ljubav treba nadvladati NEBROJENE SU!!!“

Udruga Sv. Vinko Paulski, zajedno sa sestrama milosrdnicama, u suradnji s bogoslovima Bogoslovnog sjemeništa Ivan Pavao II., prigodom 150. obljetnice djelovanja Udruge u Hrvatskoj pripremila je scenski prikaz „Mreža ljubavi“. Ova akademска godina bila je za dramsku skupinu bogoslova dosta dinamična, jer su odigrali i predstavu o životu mladoga istarskoga svećenika, mučenika don Miroslava Bulešića. Osim bogoslova, u predstavi „Mreža ljubavi“ sudjelovale su i studentice Dolores Crnjac s IV. godine i Andrea Pratnemer s V. godine. Sestra Marta Carti, također studentica IV. godine, napisala je scenski prikaz „Mreža ljubavi“. Svakako valja spomenuti i obitelj Radić, jer je gospodin Miroslav glumio sv. Vinku.

Za scenski prikaz pripremali smo se gotovo tri mjeseca napornim probama. Posebnost je ove predstave, uz ostalo, u tome što je obogaćena audio-vizualnim efektima. Iako je znalo biti svima dosta naporno, to vrijeme zajedništva bilo je za sve nas međusobno obogaćenje. Druženjem smo se upoznavali uz puno radosti, smijeha, izmjerenjivanja različitih iskustava te upoznavanja s mnogim dragim ljudima koje smo sretali putujući u različite gradove. Nakon tri mjeseca priprema uslijedile su predstave redom: u HKD-u u Rijeci (9. veljače), u Zagrebu (8. ožujka), u Pazinskom kolegiju (12. travnja) te još jednom u kinu Croatia u Rijeci (8. svibnja), zatim u Splitu (10. svibnja), a preostaje nam i posljednja predstava u ovoj akademskoj godini u Đakovu (31. svibnja).

Cilj predstave bio je kratak pregled povijesti od utemeljenja Družbe sestara milosrdnica u 17. stoljeću,

osnivanja Udruge Sv. Vinko Paulski i života blaženoga Federika Ozanama, koji je živio u 19. stoljeću, pa sve do današnjega djelovanja članova Udruge.

Mi bogoslovi zahvalni smo Udrzi Sv. Vinko Paulski i sestrama milosrdnicama što su nam ukazali svoje povjerenje da sudjelujemo u predstavi te time damo svoj mali doprinos. Sudjelujući u predstavi, naučili smo o životu i djelu

sv. Vinka, utemeljitelja reda sestara milosrdnica i prvoga koji je otvorio vrata samostana i sestre poslao služiti siromasima u bolnicama, na ulicama i u sirotištima, potvrđujući tako riječi sv. Pisma: "Vjera bez djela je mrtva." Ništa manje nije bio uzoran i poticajan život blaženoga Federika Ozanama koji je, potaknut kritikama Crkve, okupio svoje studentske kolege i počeo pomagati svima u potrebi, te je svoju udrugu stavio pod zaštitu sv. Vinka čije mu je djelo bilo uzorom. Ono što smo mogli naučiti jest da uvijek možemo, uz malo truda, pomoći ljudima koji su tu uz nas svaki dan. Zato valja istaknuti vrlo poticajne riječi blaženoga Federika kojima i završava scenski prikaz: „Ljubav se nikada ne treba okretati natrag nego uvijek gledati naprijed, jer broj učinjenih dobročinstava uvijek je preveliki, a sadašnje i buduće nevolje koje ljubav treba nadvladati NEBROJENE SU!!!“

Dino Rupčić

DODATAK

FREDERIC OZANAM (1813. - 1853.)

Temeljna osoba Udruge sv. Vinka Paulskoga najprije je bl. Frederik Ozanam. Njegov kratki život (od 23. travnja 1813. do 8. rujna 1853.) ispunjen je djelima ljubavi i dobrote prema bližnjemu. Želju da doprinese popravku društva u kojem je živio najbolje izražava njegova misao „Želio bih obuhvatiti cijeli svijet mrežom ljubavi“. U njegovu životu blagotvorni utjecaj izvršile su tri žene: njegova majka, starija sestra i gospođa Marija Cruziat koja je služila trima generacijama Ozamovovih. Živio je u doba liberalnog kapitalizma, čija je deviza bila obogatiti se. Tako je stvorena klasa milijardera, uništena srednja klasa i stvorena milijunska masa siromaha. Sve je ovo dovelo do lopovluka, bolesti siromaštva nije čudo što će se još dva puta dizati revolucija. Siromašni su bili oni koji su u Parizu na pločnicima prosili, prostituiralo se za koru kruha. Bolesnima se nije pružala njega, a retardirane se zatvaralo i nije ih se smjelo vidjeti. Vladala je kolera i tuberkuloza. Valja spomenuti da je okrutnost liberalnog kapitalizma bila plodno tlo za komunističke ciljeve. Bilo je rasprava o rješavanju socijalnih pitanjima. Ozanam je tvrdio, za što mu je budućnost dala pravo – da posvemašnja jednakost koju nudi komunizam nikada neće biti postignuta. Stoga je on računao na kršćansku dobrotvornost i ljubav, na caritas. Kasnije je papa Leon XIII. u encik-

liku o socijalnoj pravdi *Rerum novarum* 1891. uvrstio njegove ideje. Dobrotvornost je potrebna ne samo za bijedu, nego i za bogataše. Samo pomoći koju netko pruža za njega je samog škola, nauk ljubavi i svih kreposti. Nije dovoljno, kaže Ozanam, da bogati baci u prolazu srebrenjak uličnom prosjaku, nego da mu s ljubavlju pristupi i pomogne duhovno i tjelesno. Treba mu donijeti hranu, ali isto tako vratiti dostojanstvo nesretniku i dovesti ga na put nade. Treba mu vratiti ravnotežu, duševni mir i ponos. Iz ovih je pretpostavki Ozanam još kao mlad izvukao zaključak. Treba osnovati udrugu koja će pomagati ubogima. Priključio se nekolicini studenata katalika koje je već vodio Emmanuel Bailly. Na njihovim sastancima bilo je burnih mladenačkih rasprava, pa se tako prilikom jedne rasprave javio glas koji je pitao. Kršćanstvo je u povijesti učinilo čuda, a što sada činite vi koji se dičite da ste kršćani? Ozanam je odgovorio, umjesto da govorimo o milosrđu: krenimo i sami činimo. Tako se rodila prva konferencija nazvana Konferencija ljubavi. Voditelj je bio stariji Emmili Bailly uz Frederica kao idejnog začetnika. Prvi sastanak Konferencije održan je u Parizu 23. travnja 1833. na Frederikov 20. rođendan. Bilo je 7 članova. Konferencija je stavljena pod zaštitu sv. Vinka Paulskoga i Blažene Djevice Marije, čiji su im duh i nadahnuće trebali biti snaga.

Dakle, 200 godina nakon sv. Vin-

ka jedan mladi čovjek skupio je grupu mladih ljudi koji su se ujedinili u odluci da čine dobro. Povezani vezom ljubavi nastavili su djelovati i širiti se.

Uz njih je bila i sestra Rozalija Randu (1786. – 1856.) prava kći Vinkove ljubavi, bliska suradnica Frederica Ozanama. Pod okom Ozanama započeo je rad prve udruge. Mladi vinkovci bili su puni požrtvovnosti i zanosa pa su već za godinu dana privukli stotine članova. Tada je osnovana i druga konferencija i pokret se širio dalje. Njihovi su se sastanci sastojali od uvodne molitve, duhovnog štiva, izvješća o posjetima siromasima, skupljanju i raspodjeli dobara za potrebite. Taj jednostavni način rada sačuvao se i do danas. Molitva sv. Vinku molila se na početku sastanka. Frederic se nadahnjivao djelima sv. Vinka Paulskoga koji je slijedio misao da služeći siromasima služimo Bogu. Frederic je živio u braku. Imao je jednu kćerku. Blaženim ga je proglašio papa Ivan Pavao II. dana 22. kolovoza 1997. godine.

U takvom vremenu na sceni se pojavio Frederic Ozanam. Rodio se u Milanu. Doživio je samo 40 godina. Ali njegov kratki život ostavio je dubok trag u povijesti katoličke Crkve. Njegov život bio je buran i bogat. Bio je svestrano obrazovan.

Kao sveučilišni profesor prava i književnosti radio je na Sorboni. Govorio je sedam jezika. Najvažniji dio njegovog rada upravo je karitativna djelatnost koja je temelj njegovih zasluga koje

traju do danas.

Udruga se širila dalje po Europi, zatim po Sjevernoj i Južnoj Americi, Australiji.... U nizu onih koji su zaslužni da se Udruga pojavila u Hrvatskoj svakako je kardinal Juraj Haulik (1788.-1869.) prvi Zagrebački nadbiskup U početku su članovi bili samo muški, do 1856. godine kada je u Bologni osnovana ženska konferencija. Danas udrugu čine muškarci, žene, mlađi, a osim katolika članovi mogu biti i druge vjeroispovijesti. Svi oni žele rasti u svetosti života, pomoći molitve i svestrane pomoći bližnjemu.

Udruga ne računa ni na kakvu zaradu, pouzdaju se u Božju providnost, otvorena je ekumenizmu i univerzalnoj Crkvi. „Ne možemo bolje upotrijebiti svoja zemaljska dobra nego ih staviti u službu milosrdne ljubavi“. Svakako, ne smije se pomoći ograničiti samo na materijalna dobra. Bolesnici i ostavljene osobe više očekuju ljubaznu riječ ili ozbiljan duhovni razgovor nego tabletu. Frederica Ozanama ne možemo smatrati samo osnivačem laičkog apostolata, nego i začetnikom socijalnog nauka Crkve jer su njegove ideje o socijalnom nauku ušle u encikliku pape Leona XIII. Rerum novarum 1891. Aspekti djelovanja Udruge sv. Vinka su neograničeni. Oni uključuju svaki oblik duhovne i materijalne pomoći, a imaju zadaću vraćati dostojanstvo posrnulom čovjeku. Udruga je od strane karitativnih institucija države Brazil 2008. nominirana za Nobelovu nagradu zbog izuzetnog nesobičnog djelovanja.

MISLI BLAŽENOOGA FREDERICA OZANAMA

1 Pokažite Bogo-Čovjeka ovom stoljeću koje ga je podosta zaboravilo te u njemu vidi samo neki mit i simbol; čvrsto vjerujem da će se brojne duše vratiti jedinom ispravnom gledanju te svete slike i stavljanjem svoga prsta u njegove rane uzviknuti poput svetoga Tome: »Gospodin moj i Bog moj!«

2 Blago onima čiji se život može posvetiti traganju za Istinitim, Dobrim i Lijepim i koje nikada ne uznemiruje obična misao o financijskoj koristi!

3 Treba razmišljati tako kao da ćemo sutra napustiti ovaj svijet, a raditi tako kao da ga nikada nećemo morati ostaviti.

4 Ponekad ima više ljubavi u jednoj nježnoj pažnji negoli u junačkom pothvatu; i kakva god da je ljubav i oblici njezinoga očitovanja, nikada je nećemo primiti s dostatnom radosti i zahvalnosti.

5 Ljubav se nikada ne treba okretati natrag, nego uvijek gledati naprijed, jer broj učinjenih dobročinstava uvjek je premalen, a sadašnje i buduće nevolje, koje ljubav treba ublažiti, neizbrojive su.

6 Boga vidimo jedino očima vjere i naša je vjera tako slaba. Ali siromahe, njih vidimo tjelesnim očima [...] i trebali bismo pasti pred njihove noge

i kazati im s apostolom: »Vi ste naši učitelji, a mi ćemo biti vaši poslužitelji...«

7 Kad je naš Spasitelj rekao: »Uvijek ćete među sobom imati siromaha,« to nije prokletstvo koje je ostavio svojim učenicima, nego upravo riječ nade i ljubavi.

8 Dok svoje pouzdanje stavljam u Boga, istodobno ne zanemarujem ljudska sredstva.

9 Kršćanska ljubav ne može postojati u srcu oveće skupine ljudi, a da se pritom ne širi naizvan; to je vatra koja se u nedostatku goriva ljubavi gasi, a gorivo su dobra djela.

10 Ima mjesta za sva moguća djela ljubavi, bez bojazni da će si međusob-

no štetiti.

11 Potreba je velika. Ne čini li vam se da se divlji korov sebičnosti ne-prestance razmnožava i širi? [...] Da bismo doskočili ovim potrebama, trebamo li i mi nešto učiniti, mijenjati nešto u sebi, učiniti da nešto bude bolje?

12 Javna dobrotvornost (Caritas) mora djelovati u krizama. Caritas je Samarijanac koji izlijeva ulje na rane napadnutoga putnika. Međutim, Pravda treba sprječavati napade.

13 Koliko li se zla dogodi u svijetu zbog nedosljednosti i sramežljivosti dobrih ljudi.

14 Naučimo se ponajviše braniti svoja uvjerenja tako da ne mrzimo svoje protivnike, da volimo one koji razmišljaju drukčije od nas; trebamo priznati da kršćani postoje na svim područjima te da je danas, kao i uvijek, moguće služiti Bogu.

15 Kada bi se čitava zemlja odrekla Krista, postoji u neizrecivoj topolini jedne pričesti [...] snaga uvjerenja koja bi mi pomogla zagrliti križ i oduprijeti se nevjeri cijele zemlje.

16 Kršćanska ljubav traži Boga posredstvom svekolikoga stvorenog svijeta koji je Stvoriteljev trag i kao ljestve po kojima se dolazi do njega.

17 Dajući očevima i majkama mo-

gućnost prenošenja života, Bog ih je učinio sudionicima svoje stvaralačke i providnosne moći, podjeljujući im pravo da blagoslivljuju, to jest da zavivaju sreću na glave svoje djece i da na njima učvrste blagonaklonost neba.

18 Sreća neba, to je ljubav. Onomu tko ovdje dolje bude više ljubio, Bog će gore na nebu udijeliti više blaženstva; ne bojmo se da ćemo ikada previše voljeti...

19 U kršćanskom braku treba sve dijeliti – dužnosti, uvjete života: dužnosti su jednake za oba bračna druga. Oboje trebaju doprinositi zajedničkoj nadi jedinstvenim srcem povezani istim lancem koji ih trajno treba ujedinjavati...

20 Nada! Krivnja brojnih suvremenih kršćana je u tom što se premalo nadaju. Pri svakom napadu i suprotstavljanju odmah povjeruju u propast Crkve. Nalik su apostolima u lađi u vrijeme oluje: zaboravljaju da je Spasitelj među njima.

21 Samo nek nam se sačuvaju dvije stvari: misa i kruh svagdanji i nek iz ovih vremenitih tegoba proiziđe ustrojstvo koje pročišćuje kršćanstvo i poštujući njega poštuje narod.

22 Župnici trebaju ostaviti svoje male građanske župe, odabranu elitu i posvetiti se nebrojenim masama populacije koju ni ne poznaju. Potrebno je da

se zalažu ne samo za bijednike, nego za sveukupni sloj osiromašenih koji ni ne pitaju milostinju.

23 Puno znači molitva za one koje volimo, ali još je bolje pomagati im ohrabrvanjem i savjetima.

24 Kršćaninova prvobitna dužnost je ne plašiti se, a druga je ne plašiti druge, nego upravo suprotno: hrabriti i smirivati uzremirene duhove.

25 Ne znamo dostatno što je crkva značila u prvim kršćanskim stoljećima. Nije bila mjesto u koje se odlazilo samo na pola sata tjedno da bi se zbrada-zdola izvršilo propisane pobožnosti.

26 Želio bih obuhvatiti cijeli svijet mrežom ljubavi.

27 Sretan sam kada pokoji prijatelj dođe k meni. Tada združujemo napore radi zajedničkoga stvaralaštva, a potom dolaze i drugi i pridružuju nam se.

28 Kada dvoje ljudi korača zajedno, uobičajeno je da usklade korake. To se događa i s dvjema srodnim dušama koje zajedno napreduju na životnom putu.

29 Priznajem da sa izvjesnim sažaljenjem gledam na one koji odlaze tražiti zadovoljstvo u vrtlogu svijeta, a ono je tu u nama, u dnu srca, u meni mi-

slećem.

30 Ljubav prema samome sebi bit će temelj moga osobnog života, ljubav prema sebi sličnima bit će temelj moga društvenog života, a ljubav prema Bogu lebdjet će nad jednom i drugom kao temeljni princip i konačna svrha svih mojih djela.

31 Poezija nije napisana zato, kako se često puta mislilo, da u njoj uživa mali broj povlaštenih ljudi, ne čak ni za užitak narodima. Poezija je vječna svečanost.

32 Najveće dobročinstvo koje možemo učiniti drugima nije da im dadeemo naša bogatstva, nego da im otkrijemo njihova.

33 Upravo stoga što su katolici napadnuti poželjno je da ih se čuje i uvažava posvuda, u politici, u znanosti, u umjetnosti.

34 U svakoj znanosti postoji određena zakonitost, njezina ispravnost od koje se ne može odstupiti bez posljedica.

35 Mnogo je mladih izgubljeno zbog toga što im je pružen odviše mlijatav vjerski odgoj i zato što ih se nije pripremalo ni za bitke ni za odricanja koja ih čekaju.

36 Ne sumnjamo da je sveti Vinko Paulski već unaprijed predosjećao nevole i potrebe našega doba: on nije bio

čovjek koji utemeljuje na pijesku niti je gradio samo za dva dana.

37 Život je škola u kojoj Bog poučava kršćane: u toj školi malo je odmora, mnogo napora, strogih i teško razumljivih lekcija. Ali Učitelj je dobar i jedini cilj poukama jest da nas učine boljima i savršenima.

38 Ako želite služiti Bogu, potrebno je okoristiti se svime što vam je dao i izvući iz svojih sposobnosti sve što imaju.

39 Mi na ovomu svijetu radimo ne viđeći ni dovršetak djela ni uspjeh. Ali Bog ga vidi.

40 Život je posve kratak; uskoro će doći dan kada ćemo, prema riječima Svetoga pisma, poći pridružiti se svojme narodu, tom brojnom narodu koji

nam je prethodio na stazama vjere i ljubavi.

41 Nakon nebrojenih utjeha što ih katolik doživi podno oltara, nakon obiteljske radosti, ne znam za veću sreću od poučavanja mladih osoba koje imaju pameti i srca.

42 Poželjno je da se laici: filozofi, arheolozi, prirodnjaci vrate jednostavnosti svojih dužnosti i da bdiju nad dijelom istine koji pripada njihovu području. Oni trebaju služiti Crkvi vršeći na kršćanski način svoj poziv znanstvenika.

43 Ljubav je nemirna: ništa je ne može zadovoljiti, ali isto tako ništa joj nije teško.

Odabralo: Miroslav Radić, vjeroučitelj

MISLI SVETOGLA VINKA PAULSKOG

Za velika djela Bog nalazi dovoljno žadnika, ali za skromno djelovanje potrebni su mu još mnogi!

Naš je poziv da idemo, ne u jednu župu, i ne samo u jednu biskupiju, nego po svoj zemlji; i što da činimo? Da ražarimo srca ljudska i oduševimo ih da čine ono što je činio Sin Božji, On koji je došao na zemlju donijeti oganj, da je zapali svojom ljubavlju. I što drugo možemo željeti nego da gori i sve zahvati? Braćo moja, razmislimo o tome, molim vas. Dakle, istina je da sam poslan ne samo ljubiti Boga, nego učiniti da ga drugi ljube. Nije mi dovoljno ljubiti Boga ako ga i moj bližnji ne ljubi.

Nikada ne govorimo zlo o onima koji su protiv nas, štoviše, dragovoljno uzmimo na se prijezir i sramotu da sačuvamo čast bližnjega.

Bolesti nisu zla kojih bismo se trebali bojati, nego su snažna sredstva po kojima ćemo se posvetiti. Mrmljamo li, ako nam ih Bog pošalje, to se tužimo na dobročinstva koja nam Bog iskazuje.

Kako nam je ugodan pogled na siromahe kad ih gledamo u Bogu i kad ih susrećemo s onim poštovanjem kojim ih je pazio Isus Krist.

Bog ne treba učenih ljudi da Njegova djela uspiju. Baš obratno biva. Za obraćenje svijeta izabire On najčešće jednostavne ljude, kao što je to učinio s apostolima.

Bog ljubi siromahe, pa ljubi i one koji su siromasima dobri. Tako i mi obično volimo one koji vole naše prijatelje.

Ne smijemo se ograničiti na to da promatramo samo vanjštinu i naravne osobine dotičnoga siromaha. One su često tako grube da u njima jedva možemo prepoznati razumna bića. Ako li siromahe gledamo u svjetlu vjere, naći ćemo u njima prave slike Isusa Krista.

Ako se čovjek odviše oslanja na svoju mudrost i svoje znanje, to se Bog često od njega povlači te ga pusti da radi sam. Tada mu sva muka postaje uzaludna. To mu Bog pripušta da bi se čovjek osvjedočio o svojoj nemoći te da se vlastitim iskustvom pouči kako bez Božje pomoći ne koriste (nisu dostatni) svi njegovi talenti.

MISLI SVETE LUJZE

Među mnogim razlozima koji nas navode na ljubav prema Bogu, među najsnažnije spada promatranje očinske ljubavi koju nam je Bog iskazao. Tu preveliku ljubav objavio nam je kad je odredio da ga nazivamo svojim Ocem. Kako je, dakle, velika i divna obveza da Ga trebamo ljubiti upravo kao Oca, ne samo osjećajno i nježno, nego apsolutnim pouzdanjem i u potpunoj ovisnosti o njegovoj volji.

Moram zaposliti cijelo svoje biće u spoznavanju Boga u Njegovim djenama i prepoznati Ga po ljubavi. ... Meni je Bog iskazao tolike milosti da spoznam da je Njegova sveta volja da idem k Njemu putem Križa koji je Njegova dobrota odredila da nosim već od samog rođenja jer nisam gotovo nikad tijekom cijelog života bila bez prigoda za trpljenje. I nakon što mi je dao cijeniti i željeti to stanje, povjerila sam sebe Njegovoj dobroti da mi sada udjeli novu milost da mogu vršiti Njegovu volju, moleći Ga svim srcem da me stavi u takvo mjesto i (u) stanje, premda je to doista mučno mojim osjećajima.

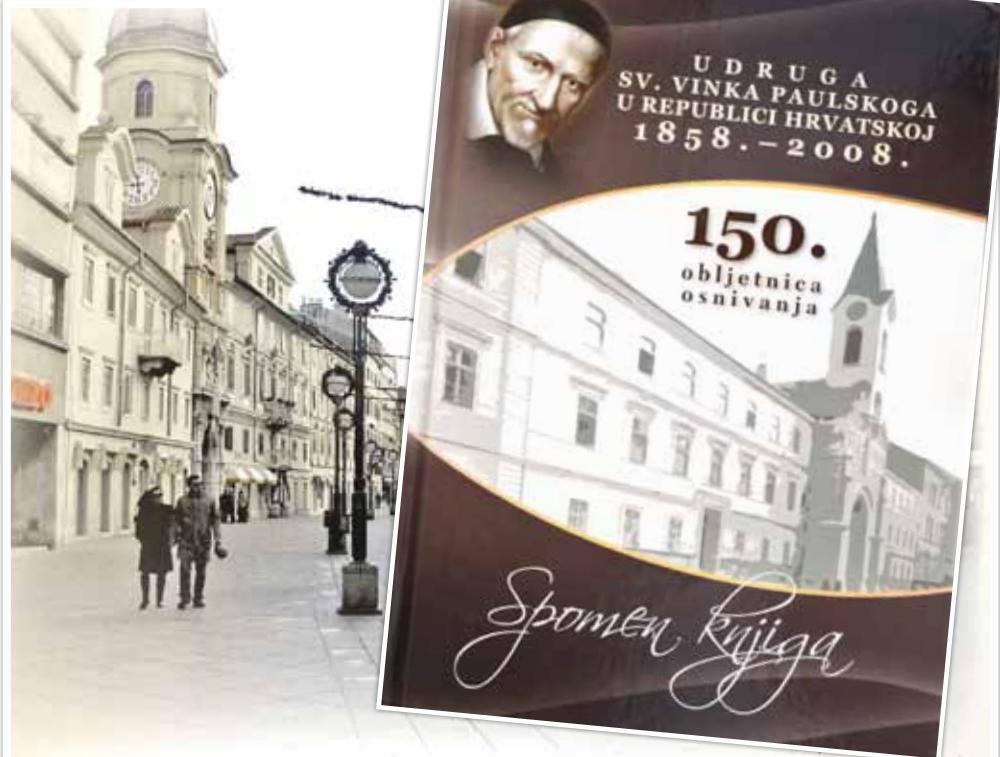
Sestra Ivana ... ponijet će u Mans svoje srce puno ljubavi, koliko prema siromasima, koliko i prema sestrama koje vodi sa sobom, kao i onima koje će tamo zateći.

Što se tiče vašeg postupanja s bolesnicima, neka to ne bude tako kao da se želite riješiti neke teške obvezе.

Morate s njima postupati sa svom ljubavlju, služeći im svim srcem, pitajući ih do u sitnice o njihovim potrebama, razgovarajte s njima blago i milo i sućutno, pružite im potrebljnu pomoć bez ikakve užurbanosti, dajte im lijekove i donesite im jelo u određeno vrijeme. Služite "našim gospodarima" velikom blagošću. Uvijek se toga sjećajte, drage moje sestre: kao službenice siromaha dugujete im tu veliku blagost, obzirnost, strpljivost i srdačnost... Brinut ćete se i za njihovo vječno spasenje i nećete nikad zaključiti posjet siromahu ili bolesniku a da mu niste rekle neku dobru riječ; ako naiđete na neke koji su potpuno nepoučeni u vjerskim istinama, pomozite im i poučite ih koliko možete.

DJELOVANJE UDRUGE SV. VINKA U RIJECI OBJAVLJENO U SPOMEN KNJIZI

RIJEČKA NADBISKUPIJA

U Riječkoj nadbiskupiji trenutno djeluje devet konferencija: Konferencija sv. Sebastijana, Konferencija sv. Franje Asiškog, Konferencija sv. Terezije od Djeteta Isusa, Konferencija mladih dr. Ivan Merz, Konferencija sv. Ane – Rijeka i Volosko, Konferencija sv. Marka na Veprincu, a u sjeni samostana sestara milosrdnica djeluju dvije konferencije – Konferencija sv. Josipa i Konferencija mladih Majke Dobroga Savjeta. Sve navedene konferencije djeluju pod upravom Područnog vijeća sv. Vida kojemu predsjeda Ivanka Beletić.

* Udruga sv. Vinka Paulskoga u Republici Hrvatskoj

Fretine,ime i funkcija	Ime oca ili majke	Dan,mjesec i godina rođenja	Fretine,ime
SLOŠAR-BENELIC MARIO PREDSEDNIK KONFERENCIJE	FRANC	26-VI-1962	PULI KOZA
FRANK MARIA GRAZIA DOPREDSEDNIK KONFERENCIJE	GIOVANNI	27-VIII-1945	RICO B.Č.
MATKOVIC' TAJANA TAJNIC KONFERENCIJE	IVAN	6-IV-1954	ZLATI GUH
JAKOMINIC ALFREDO BLAGAYNICK KONFERENCIJE	GIUSEPPE	30-VI-1925	KLA TOMA ZLATO
<hr/>			
Fretine i ime			
VARIJEN PULVIO	ADO	5-V-1957	
FRANK MARIA GRAZIA	GIOVANNI	27-VIII-1945	
TIBLIAS ENNIO	EMILIO	18-X-1938	
SLOŠAR-BENELIC MARIO	FRANC	26-VI-1962	
MATKOVIC' TAJANA	IVAN	6-IV-1954	
JAKOMINIC' ALFREDO	GIUSEPPE	30-VI-1925	
JAKOMINIC' ELISABETTA	VITTORIO	14-X-1919	
ZOIA MARIO	MICHELE	10-V-1933	
BOSEGLAV ORNELLA	ANTONIO	28-X-1944	
ZOIA ANNAMARIA	MARIO	16-VII-	
RAJH DANICA	JANKO	6-III-1940	
ALBANEZE ANITA	ANTONIO	27-V-1934	
HERCEG BRUNO	STJEPAN	25-X-1937	
HERCEG ANGELA	GIOVANNI	6-III-1939	
GRUBESSICH LAURA	CELESTINO	19-6-1922	
PERMAN ROSA	FRANCESCO	20-III-1936	
SKOMINA SALVINA	ANTONIO	24-VI-1915	

Članovi udruge Konferencije sv. Sebastijana, Rijeka, 1992.

O stotpedesetoj obljetnici osnivanja 1858.-2008. ■

Konferencija sv. Sebastijana – Rijeka

Konferencija sv. Sebastijana, prva osnovana konferencija obnovljene Udruge sv. Vinka Paulskog u RH, okuplja vjernike grada Rijeke. Kako je već spomenuto, s radom započinje u prosincu, daleke i ratne 1991. godine. Duhovne i materijalne potrebe su tada značajne. Osnivački sastanak Konferencije sv. Vinka Paulskog kao udruge građana održan je 25. ožujka 1992. godine, na blagdan Bogojavljenja. Prvi predsjednik bio je Mario Šlosar-Brnelić, a danas je to Maria Grazia Frank.

Uz Božju pomoć i potporu vinkovske subraće iz sjeverne Italije, Konferencija sv. Sebastijana uspijeva pružati utjehu i materijalnu pomoć mnogima. Prošle godine mnogi su štićenici umrli, kao i pojedini članovi konferencije, među njima i jedan od osnivača, prof. Ennio Tibbias. Preostalim članovima godine koje se nižu donose bolesti i promjene životnih uvjeta. Došlo se tako u situaciju da je duhovna podrška postala osnovna potreba. Članovi su se složili prije nekoliko godina da konferencija sv. Sebastijana bude

1. konferencija u Rijeci, 1992.

ponajprije molitvena. Tako se svi članovi, prema svojim mogućnostima, susreću strijedom u 18:00 sati u crkvići sv. Sebastijana u starom gradu, a ona se nalazi u neposrednoj blizini katedrale sv. Vida. Uz ustrajnu molitvu, i dalje povremeno, ovisno o potrebama i njihovim mogućnostima, članovi pružaju i materijalnu potporu te iskreno mole Svevišnjega, sv. Vinka i bl. Ozanama da budu u mogućnosti i dalje djelovati, na svoju i tudu utjehu.

Konferencija sv. Ane u Vrloskom

osnovana je 14. svibnja 1992. godine. Prvi predsjednik bio je Marko Lovretić, potom Livia Perić Picul, a danas je Danica Vlakić. U zanimljivom izvješću o radu postoje i povijesni

■ Udruga sv. Vinka Paulskoga u Republici Hrvatskoj

dio. U staro naselje Volosko stigle su davne 1884. godine prve Kćeri kršćanske ljubavi. U ono vrijeme su dobrostojeće obitelji Del Mestri i Irena Freifrau von Reyer utemeljile internat i bolnicu za siromašne. Kćeri kršćanske ljubavi preuzele su brigu o djevojčicama u internatu "Andeo čuvar" i ujedno posluživale bolesne u bolnici. Zaslugom župnika H. Bremena godine 1906. osnovano je *Društvo gospoda kršćanske ljubavi*. Članice su bogate i ujedno plemenite gospode

koje suosjećaju sa siromašnim i posjećuju obitelji u njihovim domovima, suraduju sa Kćerima kršćanske ljubavi, darivaju potrebne.

Obnova ove konferencije 1992. godine nastavlja dobro djelo vinkovaca, povezuje se i potiče takav rad u Veprincu, Rovinju, Pazinu... Posljednjih godina konferencija je u mirovanju, iako povremeno djeluje kroz pojedinačne akcije.

Sv. Roko

Konferencija sv. Marka u Veprincu

osnovana je 29. svibnja 1993. godine. Sada se nalazi u mirovanju i obnovi. Predsjednik je Branimir Mender. U vrijeme djelovanja brojila je deset muških članova kojima su pomagale i supruge. Poslovi članova bili su istovjetni kao i u mnogim drugim konferencijama – od pomoći siromašnjima do duhovne obnove.

Konferencija sv. Josipa u Rijeci

osnovana je pri samostanu sestara milosrdnica 2. prosimca 1998. i broji oko 16 članica. Prva predsjednica bila je Vinka Mudrovčić, naslijedila ju je Josipa Orlović, a sada je predsjednica Verica Furlanis. U radu im velikim marom i zalaganjem pomaže s. M. Renata Vudgelija. Kao i sve druge konferencije, imaju sličan program rada, a darovatelje traže i pronalaze osobito velikim zalaganjem. Skrbe o nekoliko obitelji s više djece, posjećuju manje atraktivne domove starijih i nemoćnih osoba, a posebno mole za uspjeh rada. Jednom godišnje organizira se susret s članicama kluba Nada iz Rijeke (žene operirane od raka dojke) i to na dan sv. Agate. Ta udruga okuplja oko 150 žena raznih vje-

O stope desetoj obljetnici osnivanja 1858.-2008. ■

roispovijesti. Konferencija sv. Josipa također blisko suraduje s Ligom protiv raka.

Konferencija sv. Franje Asiškog u Rijeci (Pehlin)

djeluje od 23. travnja 1999. godine. Konferencija ima 12 članova. Prva predsjednica bila je Ruža Blažić, a danas je Marija Tomašić. Rad je sličan drugim konferencijama, a u njihovu izvješću posebno se ističu posjeti bolesnicima (redovito uz Dan bolesnika, 11. veljače), siromašnima, kao i rad na duhovnoj obnovi koji donosi mir i zadovoljstvo i samim članovima Udruge.

Konferencija sv. Terezije od Djeteta Isusa u Rijeci (Donja Vežica)

osnovana je 3. svibnja 2000. godine. Prva predsjednica bila je Danijela Peršić, potom Vinka Perović, a danas Ivanka Beletić. Sada broji i do 25 članova, od kojih je 15 aktivnih i nekoliko simpatizera koji pomažu Udrizi. Skrbili su tijekom postojanja za osamdesetak štićenika, a danas za dvadesetak. Također pomažu

1. Konferencija sv. Josipa u Rijeci
2. Osnivanje konferencije sv. Terezije od Djeteta Isusa - mon. Dinko Popović i s. M. Renata Vugdelija

obiteljima u teškoćama. Organiziraju posjete domovima starih i nemoćnih, Kućama za zlostavljanje osobe, izlete za djecu iz domova u Lovranu i Selcima.

U radu im se priključuju mlađi iz FRAMA-e, a suraduju i s riječkim Caritasom. Pomažu u prihvatilištu za beskućnike Ruže sv. Franje koje je otvorio franjevački svjetovni red s Trsata.

■ Udruga sv. Vinka Paulskoga u Republici Hrvatskoj

Konferencija mladih Majke Dobroga Savjeta – Rijeka

osnovana je 3. svibnja 2000. godine pri samostanu sestara milosrdnica u Rijeci, a članovi su studenti i ostali mladi. Prva predsjednica bila je Jadranka Pavlić, a tu dužnost danas obnaša Dorotea Vidaković. Konferencija je odlučila posvetiti se mlađima i djeci. U početku je bilo 17 članova, a danas ih je ostalo devet. Posebno se ističu posjetima vrtićima i domovima, organizacijom priredaba, a vi-kendom se druže s napuštenom djecom. Bolesnoj djeci u bolnici Kantrida razveseljuju dane darovima i posjetima, a također i druženjem s mentalno retardiranom djecom u Oštrom, štićenicima u klubu Sreće, kao i s napuštenom djecom u domu "Ivana Brlić Mažuranić" u Lovranu, "Izvor" u Selcima, te posjetima komunama za liječenje ovisnika o drogi i alkoholu u Novigradu, Nuniću i drugdje.

Članovi konferencije učili su znakovni jezik gluhanjemih i uspostavili kontakt s članovima njihove udruge i time se ospozobili da mogu pomagati pri prijevodu sv. Mise. Prijemaju razne kulturne događaje za klub "Nada" (već spomenut). Duhovni sadržaji ostvaruju se putem

Majka Dobroga Savjeta

molitve i hodočašća (Medugorje, Rim), izleta s djecom, te suradnjom s vrlo širokim područjem sve do Makedonije, pa čak i Jeruzalema. Nastoje ukazati da članovi konferencije smisao života nalaze u darivanju sebe drugima, a to je najveća vrijednost svih konferencijskih aktivnosti.

U listu "Milosrdnica", što ga izdaju sestre milosrdnice riječke provincije, br. 21. za godinu 2002. dirljivo je pismo jedne usamljenice koja se zahvaljuje upravo Udrizi sv. Vinka:

"Sretna sam iako sam tjelesno nemoćna. Duhovni smisao mog trpljenja, Kristova pomoći, snaga volje, dostojanstvo jedine nam Majke Marije, pokazuju mi svakim novim danom kako moj život ovde na zemlji ima ve-

O stope desetoj obljetnici osnivanja 1858.-2008. ■

liku važnost. Trpim, ali moja bol nije ništa prema onoj koju je trpio Krist kad su ga pribijali i razapinjali na križ. Sveti Vinko Paulski, hvala za svu ljudsku dobrotu, za divna Božja stvorenja koja si uputio k meni u moj skromni dom. Molim te za malu uslugu: usmjeri moje molitve i trpljenje za njihovo zdravlje, da uspješno kroče odabranim Božjim putem, da budu uspješni u Bogu... Još jednom od srca Ti hvala!

Tvoja Dragica Šušteršić,
Savudrijska, 52470 Umag."

**Konferencija mladih dr.
Ivan Merz – Rijeka**

osnovana je 7. prosinca 2002. godine. Prvi predsjednik je Davor Pleše. Okuplja mlade vjernike koji u međusobnom druženju, molitvi i pomaganju drugima pronađaju radost. U početku je brojila 20 članova, a danas u njoj suraduje

1. Konferencija mladih Majka Dobroga Savjeta
2. Rad s hendikepiranom djecom u Oštrom kod Rijeke

■ *Udruga sv. Vinka Paulskoga u Republici Hrvatskoj*

pet-šest članova. Konferencija djeluje na području župe sv. Terezije od Djeteta Isusa (Donja Vežica) i suraduje s konferencijom odraslih koja nosi ime ove župe. Uz druženje i sakupljanje pomoći, raspravlja se na susretima konferencije o važnim pitanjima sadašnjice. Prihvatali su se čišćenja crkve, ministiranja, posjeta stariim i nemoćnim osobama, obogaćujući svojim djelima one najpotrebnije. Uzor im je blaženik Ivan Metz.

Konferencija sv. Ane u Rijeci

osnovana je 20. travnja 2006. godine na čelu s predsjednicom Vesnom Butković. Članice su već imale iskustva u radu, jer su surađivale u župi sv. Terezije od Djeteta Isusa, ali diobom župa stvorena je i nova konferencija. U početku sedam članica, ka-

Konferencija sv. Ane u Rijeci

sniće pridruženih još pet, djeluju u skloništu stambene zgrade jer nemaju izgrađenu crkvu, ali kažu da im to ne ometa rad. Tu je i kapela sv. Ane, a članovi dežuraju tjedno 2 sata kako bi se svi potrebiti mogli obratiti za pomoć. Redovito brinu o velikom broju obitelji u župi dijeleći materijalnu i duhovnu pomoć. Nastoje uključivati i mlade svoje župe u rad konferencije.

NOVI IZAZOVI VINKOVSKOJ KARIZMI

Vrijeme u kojemu živimo obilježeno je najvećim napretkom znanosti i tehnologije u povijesti čovječanstva. Danas je život gotovo nezamisliv bez tehničkih i tehnoloških pomagala, suvremenih teorija koje ponekad dodiruju granice nemogućeg. Stvari koje nas okružuju i koje nam služe u svakodnevnom radu, kretanju, komunikaciji ili liječenju, a na koje danas ni ne obraćamo pozornost, prije sto godina bile su samo fantazije naših predaka. Automobili, avioni, kompjutori, kućanski aparati, mobiteli pa sve do rendgena i drugih tehnoloških izuma olakšali su nam

i unaprijedili kvalitetu djelovanja i nadzora nad drugima i nad nama samima. Međutim istovremeno su nas doveli i u rizik ondje gdje su se krivo i nestručno upotrebljavali. Velike ljudske žrtve u ratovima i česte nesreće u prometu, potkradanja, gubitak privatnosti i intersubjektivnosti u komunikacijskim udaljili su nas iz realnosti u virtualni svijet, u trku s vremenom, s novcem, s obvezama, s nezaustavljivim razvojem. Razvoj znanosti i tehnologije zauvijek je promijenio ljudski život. Koliko je čovjeku pomogao da bude bolji, brži, jači, istovremeno ga je uчинio podložnim napasti da vlada, da se zatvara u svoj svijet, da se smatra jednakim Bogu, svemogućim.

U svom napretku, uspjehu čovjek je zanemario ono najbitnije - svoj odnos prema Bogu i prema bližnjemu, moralnu dimenziju svojega postojanja. Kad je zavladao zemljom, morem i nebom, odlučio je zavladati i bratom. Čovjek je na čovjeka počeo gledati kao na stvar, posjedovati ga. Ova vječna napast, još od knjige Postanka, najbolje je vidljiva, nažalost, u svom najokrutnijem obliku, u suvremenoj medicini. Ona je život proglašila relativnom vrijednošću, bez nužnosti da se živi, a pravo na njega stavila u ruke „drugih“ ili samog pojedinca koji ga „ima“. Početak i kraj tog Božjeg dara uzet je u

ruke znanosti koja mu daje i oduzima smisao po izboru stručnjaka, željama roditelja, mišljenju rođaka. Ovakva praksa s vremenom je stvorila ljude na margini društva, u jednoj novoj kategoriji, ali opet neželjenih, nekorisnih i otpisanih. Ovi su siromasi proizvod današnjeg vremena, nusproizvod postmoderne tehnologije i znanosti. Mnogi za njih nikad nisu čuli, ne znaju ni da postoje, nemaju ni ime, ali tu su.

To su embriji dobiveni umjetnom oplodnjom, ponekad od anonimnih donatora, začeti u eprueti u laboratoriju, s malom šansom da prežive. Zatim zamrznuti i čuvani godinama bez nade da će ikada biti rođeni, bez roditelja, bez sigurne budućnosti. Svrha im je često u službi daljnog tehnološkog napretka, u eksperimentima, istraživanjima, raznim oblicima kloniranja - u smeću, u konačnici. Nadalje, to su nerođena djeca, u utrobama surogat majki koje trudnoćom zarađuju, djeca na kojima se vrše razna ispitivanja i koja su izložena rizicima za život, ukoliko nisu savršena ili u skladu sa željama njihovih roditelja. Nekima je već unaprijed izabrana boja očiju ili spol, neki imaju zadatak roditi se da bi poslužili kao biološki lijek starijem bratu ili sestri, jednostavno su sredstvo, štoviše tvorevina stručnjaka. Život pojedinca vrijedan je ukoliko doseže zadalu ljestvicu novih vri-

jednosti koje nameće tržište zdravlja, ljestvica, inteligencije ili mode. U protivnom gubi svoju vrijednost, nije željen, nema priliku. Savršena tehnologija stvara savršenog čovjeka koji zatim opet usavršava tehnologiju, a ona mu uzvraća novom savršenošću i tako u krug. Kada čovjek više nema snage, kada ga preuzme bolest, opet mu se nudi pomoć, pomoći da umre. Da bi ona bila lakše prihvaćena, prijateljska, nazvana je eutanazija („dobra smrt“) jer patnja u svijetu savršenih nema mesta, nema smisla. U konačnici, kada nema patnje, čovjek ne treba spasenje, ne treba otkuljenje, vjeru i Boga.

Tehnologija i znanost tako postaju nove religije koje u želji da čovjeka spase uništavaju njegov duh uništavajući njegovu ljudskost, zajedništvo i bogatstvo suživota s različitim, slabima, bolesnima, starijima... Sve ove promjene u našem društvu koje tako lako izmiču našem pogledu i saznanju novi su i snažni izazovi našoj vinkovskoj karizmi kojoj je briga za najsiromašnije bila prva i najvažnija briga. I u svome studiju bioetike koja se bavi upravo ovim problemima i sama nastojim pronaći način kako učiniti nešto konkretno za pomoći siromasima čiji se glas ne čuje, čija se patnja ne vrednuje, za nove siromahe 21. stoljeća.

s. M. Marta Carti

PROSLAVLJENA 10. OBLJETNICA UDRUGE SV. VINKA PAULSKOGA U HRVATSKOJ

UKući pastoralnih susreta u Lovranu od 18. do 20. listopada 2002. proslavljenja je 10. obljetnica djelovanja obnovljene Udruge sv. Vinka Paulskoga u Republici Hrvatskoj. Naime, Udruga je na području Hrvatske postojala već i ranije, ali je uslijed povijesnih nedaća nestala, da bi 1992. godine ponovno zaživjela. Trodnevna proslava odvijala se u Lovranu, Poreču i Sv. Petru u Šumi.

Pod geslom "Milosrdna ljubav osvaja svijet" skup je u Lovranu otvorila predsjednica Udruge gđa. Dina Beletić u nazočnosti riječkog nadbiskupa mons. dr. Ivana Devčića, većeg broja članova Udruge iz cijele Hrvatske, duhovnika pojedinih konferencijskih prijatelja i podupiratelja iz Belgije, Njemačke, Rumunjske, Slovačke, Italije, Bosne i Hercegovine. Proslavi su kao članice velike Vinkove obitelji nazočile i sestre milosrdnice iz Rijeke, Zagreba, Splita, Makarske i Livna.

U izvješću o desetogodišnjem radu Udruge predsjednica Dina istakla je: "Članovi Udruge posjete preko tjedna više od 2.500 osoba s različitim potrebama bilo u njihovim kućama, bilo u raznim institucijama. Aktivnos-

ti su različite, kao što su različite potrebe i okolnosti onih kojima se pomaže. Težimo promicati socijalnu pravdu, pomagati duhovno i materijalno, zato pronalazimo donatore i uspostavljamo mostove između siromašnih i onih koji im mogu pomoći."

Uzveši riječ u uvodnom govoru riječki je nadbiskup izrazio radost zbog osnivanja prve Konferencije baš u Rijeci naglasivši da je to plod duge prisutnosti duha Sv. Vinka Paulskoga po sestrnama milosrdnicama koje su u ove krajeve došle davne 1858. Čestitajući članovima Udruge desetu obljetnicu djelovanja nadbiskup je odao priznanje za samozatajan koristan rad, za pomoć koju pružaju ljudima u nevolji. O vašem se radu ne govori puno u medijima, vaša je skromnost za Crkvu dragocjena. Značajnu obljetnicu Udrugi je čestitao i lovranski gradonačelnik Eduard Primožić, kao i mnogi suradnici, među kojima i Ured za udruge Vlade Republike Hrvatske.

Nakon izvješća za proteklu godinu i osvrta na desetogodišnji rad, uslijedilo je predavanje na temu: "Što znači raditi u duhu sv. Vinka?" Predavanje je održao

duhovnik Udruge pater Dario Grbac, lazarista. Citirajući sv. Vinka pater je istaknuo: "Onaj tko služi ljudima, ne smije se ograničiti samo na pružanje tjelesne pomoći. Bolesnici i starije osobe više očekuju ljubaznu riječ ili ozbiljan duhovan razgovor, nego tabletu. Tako prije nego započnemo sa služenjem trebamo posebno moliti za Božju milost kako bismo služili u blagosti, poniznosti i s pravom ljubavlju."

Vrhunac proslave bila je zahvalna euharistija koju je u Kući pastoralnih susreta u nedjelju 20. listopada predvodio pater Dario, a suslavio fra Flavijan Šolc, duhovnik Konferencije iz Iloka. Sa skupa je nakon mise upućena čestitka Svetom Ocu papi Ivanu Pavlu II. uz 24. obljetnicu njegovog pontifikata. Sveti Otac je kao student i sam bio član Vinkovih konferencija.

Udruga sv. Vinka Paulskoga laičko je udruženje katoličkih volontera - muževa, žena i mladih, koji u duhu kršćanske ljubavi vrše djela milosrđa po uzoru na sv. Vinka Paulskoga i blaženog Frederica Ozanam. Svrha im je duhovni rast članova i pružanje svestrane Kristove ljubavi siromasima. Kako bi njihov rad bio što djelotvorniji udružuju se u manje grupe - konferencije koje

mogu biti formirane u okviru župe, škole, bolnice i drugdje.

Nadahnut duhom sv. Vinka Paulskoga, prvu je konferenciju u Parizu 1833. osnovao Frederico Ozanam sa nekoliko svojih kolega sa sveučilišta (Paul Lamache, Felix Clave, Auguste Le Taillander, Jules Devaux, Francois Lallier, Emmanuel Bailly). Ova grupa studenata u Parizu je započela posjećivati siromahe u pratnji sestre Rosalie Rendu, milosrdnice koja je svakodnevno obilazila najsromašnije četvrti Pariza. Ušla je u povijest kao «Apostol gradske četvrti Mouffetard», Napoleon III. čestitao joj je osobno 18.3.1852. Umrla je na glasu svetosti 7.2.1856. Njezin grob na groblju Montparnasse uvijek je okićen cvijećem.

Frederico Ozanam bio je veliki kršćanski mislilac. Govorio je sedam jezika. Jedan je od osnivača laičkog apostolata i začetnika socijalnog nauka Crkve. Uvelike je pridonio da se spozna pravo mjesto katoličkog laikata u Crkvi i društvu. Osudio je iskorištavanje siromaha predlažući političke i socijalne reforme. Duboko je ulazio u problematiku socijalne pravde na način koji u to vrijeme nije bio poznat u kršćanskim krugovima. S pravom se može reći da je bio preteča katoličkog

socijalnog nauka Crkve. Njegove misli Papa Leon XIII. ugrađuje u encikliku «Rerum novarum». Kasnije ih potvrđuje i sljedeći papa kao i Drugi vatikanski koncil. Izričito je upozoravao da se kršćanin ne smije zadovoljavati davanjem milostinje. «Premalo je priskakati bijedi u pomoć iz dana u dan. Treba posegnuti u korijen zla i potrebnim reformama odstraniti uzroke tolike bijede». Ozanam je rođen u Milanu 1813. Studirao je u Parizu, oženio se s Ameliom Soulacroix, imao je jednu kćerku koju je veoma volio. Umro je u Marseillesu 1853. Iza sebe je ostavio svoju duhovnu baštinu «Konferencije sv. Vinka Paulskoga». Blaženim je proglašen 22. kolovoza 1997. godine.

Konferencije su se ubrzo iz Francuske proširile po Evropi i svijetu. Danas ima oko milijun članova i 45000 konferencija u 140 zemalja svijeta. U našoj domovini djeluje 26 konferencija s više od 500 članova. Ova dobrotvorna udruga u Hrvatskoj djeluje u Rijeci, Voloskom, Veprincu, Puli, Pazinu, Labinu, Rovinju, Bujama, Umagu, Zagrebu, Splitu, Makarskoj, Iloku, Tovamiku, Vukovaru, Belišću, Lađimirovcima, Ilači. Za svaku župu one su veliki socijalno-karitativni oslonac i pomoć.

s. M. Renata Vugdelija

NACIONALNA SKUPŠTINA UDRUGE SV. VINKA PAULSKOG

20 godina karitativnog djelovanja u Hrvatskoj

Članovi Udruge sv. Vinka Paulskog u Hrvatskoj skrbe o približno 2200 osoba, rečeno je na Godišnjoj skupštini Udruge održanoj u isusovačkom samostanu u Opatiji od 24. do 26. veljače 2012. godine. Pedesetak predstavnika konferencija sv. Vinka iz cijele Hrvatske sudjelovalo je na redovitoj Godišnjoj skupštini pod predsjedanjem Katice Nožina-Balić, na kojoj su predviđena izvješća o radu u protekloj godini te traženi novi putevi djelovanja. U Hrvatskoj trenutno djeluje oko 700

članova u 43 konferencije okupljene u 5 područnih vijeća i uključene u Nacionalno vijeće te povezanih s drugim konferencijama diljem svijeta. Hrvatska Udruga ove godine proslavlja dvadesetu obljetnicu obnovljenog djelovanja. Prva je konferencija, nakon prekida djelovanja u vrijeme komunizma, osnovana na Blagovijest 25. ožujka 1992. u Rijeci.

Članove Udruge 24. veljače u Opatiji je posjetio i riječki nadbiskup Ivan Devčić potaknuvši ih da nastavljajući svoje djelovanje snažno svjedoče

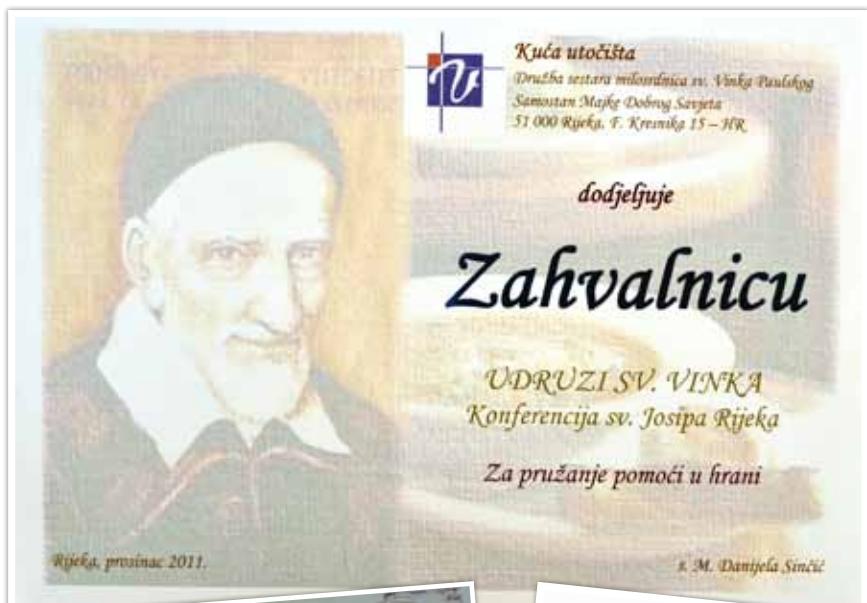
katoličke vrijednosti u društvu. Istaknuo je potrebu djelovanja i svjedočenja vjernika laika u Crkvi i društvu te nužnost izgrađivanja zajedništva Crkve. Potaknuo ih je da stoga uza svoje karitativno djelovanje razvijaju i duhovnost. „Vjernici koji pomažu drugima nisu samo socijalni djelatnici, nego pomažući prvenstveno daruju i svjedoče Krista. Da bi to mogli činiti, nužno je biti u stalnom odnosu s Kristom, rasti u duhovnosti i vjeri.“ Podsjetio je na primjer njihova osnivača Frederica Ozanama kojem će se u sljedećoj godini proslaviti 200 obljetnica rođenja. Bio je student i profesor, znanstvenik i veliki dobročinitelj koji je još kao dvadesetogodišnji student u Parizu osnovao ovu karitativnu udrugu. Nadbiskup je pozvao članove Udruge da nadahnuti primjerom osnivača svoje djelovanje predstave i usmjere prema školama i sveučilištima. Na taj bi način poticajno djelovali na mlade kojima se i blaženi Ozanam obraćao. Suočen s tadašnjim žestokim kritikama Crkve zaključio je da će najbolji odgovor na optužbe pružiti preko konkretnе brige za one na rubu društva, za siromahe i nezbrinute. „I danas kao i tada mladima treba

pokazati da postoji i ona mučna strana života, da ima mnogo nemoćnih, siromašnih i bolesnih kojima treba pomoći“, rekao je nadbiskup.

Članovi Udruge na razne načine brinu o potrebitima, bolesnima, samcima, obiteljima s više djece, pomažu djelovanje komuna, posjećuju zatvore i domove za djecu i starce. Pokreću i posebne akcije kao što je zamjena dotrajalog namještaja i kućanskih aparata, uređenje kuća, pomoći beskućnicima, starijim osobama i kupnja medicinskih pomagala. Surađuju s Caritasima, Crvenim križem, civilnim ustanovama, Pokretom za nerođeni život te redovnicama i redovnicima. Na ovogodišnjoj skupštini zaključeno je da svoj rad žeće više usmjeriti mladima, upućujući ih na život u vjeri te da će nastojati biti aktivniji u javnom svjedočenju kršćanskih vrijednosti.

Danijel Delonga

z. M. Danijela Simčić

MILOSRDNICE - VINKO - MISIJE

Družba sestara milosrdnica
Svetog Vinka Paulskoga - Zagreb
Franjevačka 17, p.p.702; HR-10001 Zagreb

ZAHVALNICA

*Vdruzi Sv. Vinka Paulskoga
Područnom vijeću sv. Vida - Rijeka*

za velikodušni dar potrebnima i nesebični doprinos
našoj misiji na Salomonskim Otocima.

Pratio Vas Božji blagoslov i zagovor sv. Vinka Paulskog.
Kao naši dobročinitelji trajno ste uključeni u naše molitve.

→ Miroslava Bradica

s. Miroslava Bradica, vrhovna glavarica

Zagreb, 18.01.2013.

**POVODOM 150. OBLJETNICE UDRUGE
SV. VINKA PAULSKOG U HRVATSKOJ
PREDSTAVU POD NAZIVOM**

MREŽA LJUBAVI

*IZVODE: ČLANOVI UDRUGE SV. VINKA PAULSKOG,
BOGOSLOVI TEOLOGIJE U RIJECI
I OBITELJ RADIĆ*

**BIVŠE KINO CROATIA
ČETVRTAK, 8. SVIBNJA 2008. U 19.30 h
ULAZ SLOBODAN**

MREŽA LJUBAVI

scenski prikaz

povodom 150 godina Udruge

sv. Vinka Paulskog u Republici Hrvatskoj

Napisala s. M. Marta Carti

Redateljica predstave Vera Doljanac

Pomoćnica redateljice Ines Turković

Uvod

Prigodom svečane proslave 150. obljetnice Udruge svetog Vinka Paulskog u Hrvatskoj, kao ponosni baštinici tog velikog pokreta ljubavi želimo danas zahvaliti Bogu i prisjetiti se početaka ovoga zahvata u povijesti, kao i osoba koje su svojim povjerenjem u Gospodina omogućile njegovo izvođenje. Među velikanima ljubavi prema Bogu i bratu čovjeku posebno mjesto svakako zauzima utemeljitelj Družbe sestara milosrdnica i otaca lazarista sv. Vinko Paulski (1581. – 1660.).

O životu i radu sv. Vinka Paulskoga napisano je mnogo knjiga i sve one govore o njegovoj revnosti za Gospodina. Vinko je živio Evandjele u svojim svestranim djelima kršćanske ljubavi. Zbog njegove velike zauzetosti na svim područjima ljudske bijede Crkva ga je proglašila zaštitnikom svih karitativnih djela. Prilikom prijenosa Vinkova relikvijara iz crkve sv. Vinka u kuću maticu sestara Kćeri kršćanske ljubavi, istaknuto je u molitvi da «u njegovu pepelu još uvijek diše ljubav». I zaista je tako jer Vinko i danas živi u svojima.

Sveti Vinko živio je na prijelazu iz 16. i u 17. stoljeće. U svoje vrijeme uvelike je doprinio rješavanju bijede koja je harala Francuskom. Pronalazeći uvijek nove načine ublažavanja ljudske patnje, osnovao je brojne dobrovorne udruge, od kojih su neke izrasle i u spomenute redovničke zajednice.

Vinko je svetac svih vremena, inspiracija i poticaj mnogima da ga slijede, neiscrpno vrelo, čiji je izvor bio u Bogu koji je Ljubav.

Ono što mi danas slavimo i za što posebno zahvaljujemo Bogu, pojavilo se u zoru devetnaestog stoljeća na «vijencu Vinkove ljubavi». Karika koja je zasjala bio je mladi student Sorbone, Frederic Ozanam, kasnije zauzeti otac obitelji, sveučilišni profesor i doktor prava. Uzor svom životu Frederic je prepoznao upravo u sv. Vinku s čijim se djelom kao mladić upoznao i na čijoj se duhovnosti nadahnjivao. Bio je zauzeti borac za dobro, ali i svakog pojedinca u potrebi, te protivnik pretjeranih socijalnih razlika i nepravdi. Još kao student, Frederic je zajedno s Emanuelom Baillyem i pet studenata, svojih prijatelja, osnovao Konferenciju kršćanske ljubavi. Iz poštovanja prema sv. Vinku kasnije ju je nazvao Konferencijom sv. Vinka.

Frederik je za njega govorio: "Sv. Vinko je svetac čiji život treba nasljedovati, to je srce na kojem treba ugrijati svoje srce, inteligencija u kojoj treba tražiti svjetlo, uzor na zemlji i zaštitnik na nebu."

Tko je bio Frederic Ozanam (1813. – 1853.)? Ukratko citiram: «Mladi čovjek koji je obiteljsku, bračnu i roditeljsku ljubav doveo do istinskoga savršenstva; to je čovjek čija su raznolika i mnogobrojna djela, hranjena istim duhovnim žarom, bila stavljena u službu vjeri, ljubavi, Crkvi, siromasina, znanosti, demokraciji; u konačnici, to je čovjek od krvi i mesa kao i svi mi, tijela i duha kao i mi, na očigled svih nas pred nas je stavljen kršćanin koji nam je blizak, uzor koji se hrani Evandeljem, koji je spremno odgovarao na pitanja svojih suvremenika, a jednako tako odgovarao i na tjeskobe naše generacije». (iz predgovora knjige "Blaženi Frederic Ozanam", Paris – Francuska).

Kada je 1833. osnovana, Udruga je značila prekretnicu u shvaćanju uloge laika unutar Crkve i društva. Federicove misli o socijalnoj nepravdi i otkrivanje katoličkog laikata papa Leon XIII. ugradio je u svoju encikliku "Rerum Novarum", a potvrdio ih je i Drugi vatikanski sabor.

Na dan proglašenja blaženim Frederica Ozanama u crkvi Notre Dame u Parizu 1997. godine Papa Ivan Pavao II. rekao je: «Ponosan sam što sam kao student i sam bio član ove karitativne udruge.»

Od svoga početka Udruga sv. Vinka Paulskoga laička je organizacija vjernika volontera koji u duhu kršćanske ljubavi vrše djela milosrđa po uzoru na sv. Vinku i danas blaženog Frederica Ozanama. Ona je prava «svjetska

udruga ljubavi» i po cijelom svijetu svjedoči Kristovu ljubav: bolesnicima, osamljenima i potrebitima svake vrste. Nadahnjuje Kristovim idealima muškarce i žene svih uzrasta i slojeva da svojom solidarnošću, zauzetošću i radom budu svjedoci Božjeg milosrđa u svijetu. Vinkove konferencije prisutne su danas u župama, školama, sveučilištima, bolnicama, domovima, zatvorima...

Članovi Vinkovih konferencija međusobno su: braća i sestre, prijatelji koji udruženo donose duhovnu potporu, moralnu i materijalnu pomoć ljudima koji su u nevolji ili potrebi bilo koje vrste. Njihovo je umijeće u osobnom kontaktu sa siromašnima i potrebitima, te u vlastitom iznalaženju sredstava za opskrbu siromaha. Svoju snagu pronalaze u Bogu, komu se svakodnevno utječu, a potrebnima pristupaju s ljubavlju u Isusovo ime.

U Hrvatskoj ova udruga djeluje 150 godina i raširena je u gotovo svim biskupijama. Broji osam stotina članova. Njihova je zadaća uvijek djelotvorna ljubav za brata u potrebi.

Iz ovog kratkog upoznavanja s predmetom naše proslave lako je prepoznati veliko značenje i potrebu ove organizacije u našemu vremenu. Ona možda mijenja svoje naglaske, ali uvijek ostaje potrebna i dragocjena, dar Crkvi i društvu koji preko nje postaju vidljivi znakovi konkretne zauzetosti i istinskog čovjekoljublja.

Želja nam je večeras kratkim prigodnim programom podsjetiti na prebogatu povijest ove REVOLUCIJE LJUBAVI koja je započela u 16. stoljeću po jednostavnom čovjeku Vinku Paulskom, živjela i rasla po njegovim duhovnim kćerima i sinovima - sestrama milosrdnicama i ocima lazaristima; u 19. stoljeću dobila još jedan novi zamah uključivši katolički laikat predvođen Fredericom Ozanamom, a traje i danas.

(*Sestre pjevaju pjesmu svetom Vinku!*)

I. ČIN

(*Otac Vinko, odjeven u reverendu, s crnom kapicom na glavi, sjedi u svom naslonjaču i već gotovo spava. S desne strane naslonjača na stoliću gori svijeća, a pored stolića nalazi se stolac. Tiho svira glazba.*)

PRIPOVJEDAČ: Bilo je već kasno te večeri i otac Vinko gotovo je zaspao u svom naslonjaču kada su se začuli ubrzani koraci i snažno kucanje na vratima.

Ne čekajući odgovor u sobu je sva vesela utrčala mala sestra Žana koja je cijeli taj dan, po prvi put, provela u službi siromaha. Toga ju je jutra otac Vinko poslao s jednom starijom sestrom u predgrađe Pariza u posjet siromasima i bolesnicima za koje su se sestre već dulje vrijeme brinule. Žana je bila najmlađa i još neiskusna u službi, ali je s puno ljubavi i iskrena srca željela služiti najpotrebnijima poradi Krista kojemu se posvetila u Samostanu sestara Kćeri kršćanske ljubavi.

Sada je željela sv. Vinku ispričati kako je provela taj za nju veliki dan služenja Bogu u čovjeku!

Prva scena

(Odjednom se čuje glasno hodanje, dva puta netko pokuca na vrata te odmah ulazi. To je Žana, odjevena u odijelo sestre milosrdnice. Sva vesela ide ususret o. Vinku.)

ŽANA: Oče Vinko, hvaljen Isus i dobra Vam večer!

O. VINKO: Drago dijete, jesli se vratila? Već sam zaspao čekajući te. Sjedni sada i ispričaj mi kako je prošao tvoj prvi dan u službi Kćeri kršćanske ljubavi!

ŽANA (odmah sjedne i nastavi pričati): O, Oče, ne znam otkuda bih počela. S. Lidija je bila prekrasna, sve mi je objasnila i bila je cijelo vrijeme uza me... Posjetile smo bolesnike koji umiru od neke neizlječive bolesti pluća. Podvorile smo ih, nahranile i uredile. Oče, ja sam sva drhtala, bilo me strah, a sestra Lidija, ona je tako hrabra i odlučna. Sve mi je pomogla. Toliko sam krhkka i slaba i sada znam kako je zahtjevno slijediti Isusa u službi najpotrebnijima!

O. VINKO (prekine je): Draga kćeri, istina je da si još mlada i nije ti lako. Ali ti u sebi imаш ljubav prema Bogu i čovjeku i to ti je u početku dovoljno da se odvažiš služiti! Kasnije, kada stekneš iskustvo, očvrsnut ćeš i s radošću ići u službu najpotrebnijima. Ne brini, Bog se služi našim slabostima da po njima učini svoja djela!

ŽANA: Oče, hoću li ja to uspjeti? Želim biti bliska Isusu u njegovu trpljenju među siromasima i bolesnicima...

OVINKO: Hoćeš, Žana, hoćeš jer su i mnogi prije tebe uspjeli.

Ispričat će ti kako je Bog to čudo već izveo u našoj prvoj sestri Margareti Naseau (Nazo) koja je bila siromašna pastirica, ali bogata u ljubavi i trudu za braću i sestre u potrebi.

glazba...

PRIPOVJEDAČ: I otac Vinko započne priču o prvoj Kćeri kršćanske ljubavi, s. Margareti, koja je došla u Pariz kao mlada djevojka i upoznavši o. Vinku počela svoje služenje dajući se do kraja u službi siromaha. Dok je još kod kuće bila pastirica, Margareteta je učila čitati i pisati pitajući prolaznike da joj pokažu slova. Kada je sama naučila, sakupila je seosku djecu i njih poučavala. Odmalena je osjećala da je Bog zove, ali nije znala kako mu odgovoriti. Čim je saznala za o. Vinku i gospođe kršćanske ljubavi koje se brinu o siromasima i napuštenoj djeci, Margareteta je ostavila svoj kraj i otišla u Pariz ponuditi im svoju pomoć... Pogledajmo i poslušajmo!

glazba...

Druga scena

(Na pozornicu, malo dalje od o. Vinka i Žane, dolazi siromašna djevojka odjevena u narodnu nošnju okoline Pariza 17. stoljeća s pločicom i kredom u rukama. Sjeda na klupicu i piše. U blizini prolazi jedan bračni par raskošno odjeven. Kada ih ugleda, kreće prema njima. Pokazuje im pločicu i nešto ih pita. Oni joj ljubazno odgovaraju. Odlaze. Djevojka se vraća na klupicu.)

glazba se stišava...

(Dolaze djeca odjevena u smeđe-bijelu kombinaciju stare odjeće - jedan je dječak bos- igrajući se i razgovarajući. Nakon nekoliko trenutaka opaze djevojku zaokupljenu pisanjem)

DJEČAK 1: Dobar dan, Margareteta! Što to radiš - učiš?

DJEČAK 2: Zar ti znaš čitati i pisati?

DJEVOJČICA: Tko te to naučio?

MARGARETA: Hvaljen Isus, dječice! I ne stignem odgovoriti na sva vaša pitanja! Da, učim čitati i pisati da bih mogla poučavati druge.

DJEČAK 1: Ali, što će im to?

MARGARETA: Mnogi ljudi ne mogu ići u školu jer su siromašni, a isto tako teško se snalaze i ne mogu raditi mnoge poslove ako ne znaju pisati i računati. Često ih bogatiji prevare i daju im manje plaće nego što su zaslužili...

DJEVOJČICA: Margareta, je li teško naučiti čitati i pisati?

MARGARETA: Nije draga! U početku se čini da jest, ali brzo upamtiš te znakove, samo moraš vježbati. A ja ponekad imam previše posla.

DJEČAK 1: Hajde, nauči i nas pisati!

DJEČAK 2 I DJEVOJČICA: Da, nauči nas!

(Sjednu do nje na klupu. Ona im podijeli pločice i krede i na svakoj pločici napiše njihova imena.)

MARGARETA: Evo, napisala sam vaša imena; Ivana, Luka, Marko. Sada vi ispod pokušajte isto i tako ćete pomalo naučiti!

(Djeca se na trenutak glasno čude, a onda započnu posao.)

Glazba se pojačava...

(Nakon nekoliko trenutaka na pozornicu ulazi druga djevojka, također u narodnoj nošnji, Margaretina vršnjakinja. Prilazi im.)

Glazba se stišava...

NIKOLETA: Margareta, što tu radiš, zar nisi na paši kod ovaca! Zar si otvorila školu?

MARGARETA (ustajući): Pozdravljam te, Nikoleta. Došla su mi dječica pa ih učim pisati, a sama sam se već prilično uvježbala!

NIKOLETA: Pa ti Margareta zaista misliš ostvariti one svoje snove o odlasku u Pariz da bi služila siromasima? Zar ne bi bilo bolje da odustaneš i ostaneš ovdje s nama? A i mladi gospodin Kyri koji te već zaprosio iskreno te voli i očekuje da mu uzvratiš ljubav!

MARGARETA: Ne, Nikoleta! Isus me je prvi zavolio i već sam Mu odgovorila. Pripadam Njemu, a On me poziva da mu služim u najpotrebnijima i zato moram otići u Pariz i potražiti gospodina Vinka i gospođe kršćanske ljubavi i ponuditi im svoju pomoć!

NIKOleta: Ostani ovdje, Margareta. To ti je samo neki zanos, ali proći će te!

MARGARETA: Nije Nikoleta, još od djetinjstva osjećam glas Božji u svomu srcu i sigurna sam da On to želi od mene. Idem, Nikoleta i pozivam i tebe da podošeš sa mnom!

NIKOleta: Ne, Margareta, ja ne mogu ostaviti svoju obitelj, majku, oca i braću i ne mogu te razumjeti, ali molit će se za te i nadati se da ćeš uspjeti u svomu naumu!

MARGARETA (*Dotakne joj rukom rame i nježno odvrati*); Hvala, draga, moli za me!

Glazba se pojačava...

(Djevojke se okreću prema djeci koja i dalje pišu. Tada im nešto govore i svi zajedno, polako, tih razgovarajući, odlaze s pozornice.)

- Dok svira glazba, ženski glas čita Hvalospjev ljubavi (1 Kor 13, 1-8) – ili će biti otpjevan

Kad bih sve jezike ljudske govorio
i anđeoske,
a ljubavi ne bih imao, bio bih mjenj što ječi
ili cimbal što zveči.
Kad bih imao dar prorokovanja
i znao sva otajstva
i sve spoznanje;
i kad bih imao svu vjeru
da bih i gore premještao,
a ljubavi ne bih imao – ništa sam!
I kad bi razdao sav svoj imetak
i kad bih predao tijelo svoje da se sažeže,
a ljubavi ne bih imao –
ništa mi ne bi koristilo.
Ljubav je velikodušna,
dobrostiva je ljubav,
ne zavidi,

ljubav se ne hvasta,
ne nadima se;
nije nepristojna,
ne traži svoje,
nije razdražljiva,
ne pamti zlo;
ne raduje se nepravdi,
a raduje se istini;
sve pokriva, sve vjeruje,
svemu se nada, sve podnosi.
Ljubav nikad ne prestaje.

Glazba se polako stišava, a otac Vinko nastavlja ...

Treća scena

O.VINKO: Tako je Margareta došla k meni u Pariz i počela s gospodama kršćanske ljubavi služiti siromasima i bolesnicima koji su umirali od kuge. Koliko li je samo u njoj bilo ljubavi i snage! Ubrzo su joj se počele pridruživati i druge djevojke. Sjećam se kako mi je radosna dolazila priopćiti kad bi im se pridružila koja nova. Govorila je: " Oče Vinko, Bog nam je poslao još svojih andela!". A ja bih joj odgovarao: " Blagoslovjen bio, kćeri moja!"...

ŽANA: A gdje je ona danas?

O. VINKO: Sestra Margareta služila je u jednom selu nedaleko odavde i tamo se zarazila kugom. Umrla je u našoj bolnici nakon nekoliko mjeseci. Umirući, Margareta je bila do kraja predana Božjoj volji i njemu prikazivala sve trpljenje za siromahe koje je voljela nazivati našim gospodarima!

ŽANA: Pa, ona je bila sveta sestra...! Oče Vinko, sigurno vam je bilo jako teško u počecima kada je bilo malo sestara jer i danas kao da nas nema dovoljno za sve potrebne, a sestre rade dan i noć i uvijek su u službi?

O.VINKO: Kćeri moja, naše je djelovanje samo kap u moru potreba svijeta. Toliko je siromaha, napuštene djece i bolesnika. Isus nam je rekao da će njih uvijek biti, ali na nama je da činimo ono što možemo. Nikada nas neće biti previše, ali Bog će naći načina da nas ne bude ni premalo. On se uvijek brine preko svojih ispruženih ruku za svoju djecu. Ovo nije naše djelo, već Njegovo!

I ne zaboravi, On za velika djela pronalazi dovoljno radnika, ali za malena, potrebni su Mu još mnogi!

ŽANA: Ako je tako, oče Vinko, onda će nam Bog sigurno pridružiti još mnogo sestara da ovo Njegovo djelo, naša Družba, ne propadne, već da živi u Njemu kroz stoljeća!

OVINKO: Drago dijete, imam povjerenja u Boga. On uvijek pronalazi način kako pomoći jer On je gospodar svoga vinograda i zna u kojemu je vremenu njegovu vinogradu što potrebno i kako se za njega brinuti. Vjerujem da će se ova družba sestara Kćeri kršćanske ljubavi uvećati i proširiti se na mnoga mjesto i kroz mnoga vremena, ali isto tako, Bog će pronaći i nove načine da dođe do svakog čovjeka.

(kratka tišina..zamišljeni oboje šute, svjetlo se gasi i oboje odlaze s pozornice)

glazba...

Pripovjedač počinje čitati...

II. ČIN

PRIPOVJEDAČ: Otac Vinko imao je pravo. Družba Kćeri kršćanske ljubavi koju je utemeljio zajedno sa sv. Lujzom de Marillac i Družba milosrdne braće – otaca lazarišta, rasle su brojem članova i širile se izvan Francuske. No, Bog je to svoje djelo proširio po još jednom mladom studentu sa Sorbone, blaženom Federicu Ozanamu, koji je u doba nadolazećeg marksizma odgovorio potrebama svoga vremena. Ono po čemu će ga pamtitи budući naraštaji zbilo se 23. travnja 1833., na njegov dvadeseti rođendan. Nadahnut idejom sv. Vinka Paulskoga, toga je dana sa svojim kolegama osnovao Konferenciju milosrdne ljubavi koju je kasnije nazvao Konferencijom sv. Vinka Paulskoga.

Svetlo se opet pali...

Na pozornicu ulaze tri lijepo odjevena mladića (tamna odijela, visoki šeširi na glavi), u tihom razgovoru približavaju se klupi i sjednu.

Glazba se stišava...

Prva scena

FREDERIC: Želio sam razgovarati s vama, prijatelji, o onome što se neki dan

dogodilo na fakultetu. Sjećate li se kako nas je napao onaj student treće godine i kako je rekao da mi vjernici samo pričamo o vjeri, a da ništa ne činimo!

AUGUSTIN: I ja sam o tome razmišljaо. Ipak, mislim da nije imao pravo jer mnogi vjernici pomažu siromašne, stoga ne može tako govoriti!

FREDERIC: Da, Augustine, ali što činimo mi, studenti! Što mi dajemo, a govorimo da vjerujemo u Boga! Idemo u crkvу, slavimo blagdane...

(kratka šutnja)

FREDERIC: Mi moramo nešto učiniti kako bismo pokazali da je naša vjera živa i da nije teorija, ni filozofija, već djelotvorna ljubav prema čovjeku. Isus nam je ostavio svoj primjer - ljubio nas je do smrti na križu!

PAVAO: Ali, što nam je činiti Frederiče?

FREDERIC: Mi osobno odviše smo mladi za izravno uključivanje u socijalnu borbu, ali nećemo zato ostati nepomični pred svijetom koji pati i koji uzdiše. Nama je otvoren jedan pripremni put, prije negoli učinimo nešto za opće dobro, moramo pokušati učiniti dobro nekome pojedincu. Prije negoli preporodimo zemlju, moramo olakšati patnje pokojem njezinu siromahu.

(*U taj čas na pozornicu ulazi s. Rozalija u odijelu sestre milosrdnice. Nosi ručak bolesniku. Frederic je opaža i kreće prema njoj. Augustin i Pavao ostaju sjediti na klupici i tih razgovaraju. Frederic se obraća sestri.*)

FREDERIC: Hvaljen Isus, sestro Rozalija!

SESTRA ROZALIJA: Uvijeke hvaljen, Frederiče! Kako si, izgledaš umorno? Naporno ti je na fakultetu!?

FREDERIC: Ma, nije to sestro, već... Želio bih nekako pokazati svoju vjeru djelotvorno, konkretno. Čini mi se da je ne svjedočim i ne znam što mi je činiti!

SESTRA ROZALIJA: Ali, Frederiče, pa uvijek možeš učiniti nešto dobro za čovjeka u potrebi. Naš otac Vinko uvijek je bio dosjetljiv i znao je pomoći drugome i njegova je dosjetljiva ljubav pokrenula mnoge na djelovanje. Ako je tvoja želja da pomogneš iskrena, naći ćeš načina! Naprimjer, možeš sada otići sa mnom jednom bolesniku i dok ga ja podvorim, ti možeš donijeti drva, ili pozvati liječnika, a ako znaš, možeš mu popraviti vrata koja su mu već gotovo

pala...

FREDERIC (*sav radostan, poskoči i zahvali sestri*): O, hvala vam sestro Rozalija! Sve je toliko jednostavno. A ja sam mislio tko zna što trebam učiniti! Sada ste mi dali ideju. Pozvat ću svoje prijatelje i zajedno ćemo otići i popraviti sve što treba u kući toga siromaha i njegova susjeda i drugih siromašnih obitelji!

SESTRA ROZALIJA: Ta ti je ideja zaista dobra! I sam sv. Vinko tako je počeo organizirajući ljude da pomognu jedni drugima, osobito najsiromašnijima među njima. Govorio je da smo mi pozvani pokazati bolesnicima Božju dobrotu, a ona zahtijeva od nas blagost i samilost prema njima. Moramo im služiti s poštovanjem jer oni predstavljaju našega Gospodina i On u njima prima naše služenje!

FREDERIC: Bio je veliki čovjek, taj sv. Vinko! Volio bih više znati o njemu, ne bih li i sam shvatio kako pomoći čovjeku u potrebi. Veliko je djelo Bog po njemu učinio! Hvala Vam još jednom i molim Vas, pokažite nam gdje sve treba otići i mi ćemo se organizirati.

SESTRA ROZALIJA: U redu, pozovi prijatelje i idemo.

FREDERIC: Augustine, Pavle, dođite, idemo sa s. Rozalijom jednom bolesniku u posjet, idemo pomoći njegovoj obitelji!.

(Ova dvojica ustaju, pozdravljuju naklonom glave s. Rozaliju i zajedno kreću prema izlazu s pozornice.)

Druga scena

Glazba se pojačava...

Na pozornici starija žena polako vodi svoga supruga do kreveta. On tu legne i ona ga pokriva. Tada sjedne na stolac i uzima pletivo u ruke. U tom trenutku ulazi s. Rozalija s mlađicima, pozdravlja gospodu i predstavlja joj mlađice. Zatim se obraća bolesniku, kao i trojica mlađica. Sestra im pokazuje što treba učiniti. Frederic cijepa drva, Augustin hrani bolesnika, a Pavao donosi kantu vode i prelijeva u kućni spremnik. Sestra Rozalija sjedi za stolom i razgovara s gospodom, tješi ju.

Scena traje samo nekoliko trenutaka, a onda se polako gase svjetla do

potpunog mraka.

(Sestre pjevaju pjesmu sv. Vinku)

Glazba se stišava...

Na platnu se pojavljuje karta svijeta s označenim gradom Parizom. Pri povjedač počinje čitati. Strelice iz Pariza polako idu prema drugim zemljama

PRIPOVJEDAČ: Sa sedmoricom svojih prijatelja Frederic Ozanam osnovao je na svoj rođendan, 23. travnja 1833., prvu Konferenciju sv. Vinka u Parizu. Društvo koje je tamo utemeljeno brzo se širilo i po ostalim gradovima Europe, u Englesku, Škotsku, Irsku, Belgiju, Italiju ...

Nakon 25 godina stiglo je i u Hrvatsku, u Zagreb. (*Na platnu se pojavljuje grad Zagreb.*)

Ondje ga je, nakon osnutka i izbora prvog predsjednika Vilima Humella, potvrdio i dopustio nadbiskup i kardinal Juraj Haulik. Bilo je to 8. listopada 1858...

Kratka stanka.

Treća scena

Svetlo na trenutak obasjava pozornicu, gdje za stolom sjedi kardinal s četvoricom ljudi i potpisuje odobrenje Udruge. Rukuje se s nazočnima.

Svetlo se opet gasi, a na platnu se izmjenjuju slike grada Zagreba.

PRIPOVJEDAČ NASTAVLJA:

Tada u Hrvatskoj posijana mladica Udruge sv. Vinka, počinje rasti i granati se po našim biskupijama i župama. Svoje sastanke članovi redovito održavaju u mjestima svoga djelovanja: župnim prostorijama, dvoranama i samostanima sestara milosrdnica s kojima uvijek blisko surađuju.

Snažniji zamah Udruge osjetio se i početkom devedesetih, kada se članovi zauzimaju za prognane i izbjegle s ratom okupiranih područja, kao i za povratnike u poslijeratnim godinama. Mladica koja je nakon 150 godina već postala čvrsto stablo i danas nastavlja rasti i davati plodove mira, ljubavi i

pomoći najpotrebnijima, po uzoru na blaženog Frederica Ozanama koji je u svojoj duhovnoj baštini ostavio sljedeću misao: « Ljubav se nikada ne treba okretati natrag, nego uvijek gledati naprijed jer broj učinjenih dobročinstava uvijek je premašen, a sadašnje i buduće nevolje koje ljubav treba ublažiti, nebrojene su.»

(Na platnu se izmjenjuju slike gradova iz cijele Hrvatske u kojima djeluje ili je djelovala Udruga, a onda se sva svjetla ponovno ugase)

III. ČIN

Glazba se (moderna, možda tehno ili disco) pojačava pa stišava...

Polako se osvjetljuje pozornica (zagasito plava i crvena rasvjeta), prvo sredina, a onda obje strane.

Na sredini se nalazi žena oskudno odjevena (prostitutka). S desne strane na podu leži mladić (drogiran). S lijeve strane na klupici leži beskućnik prekriven kartonima. Nedaleko od njega otac s dvoje djece kopa po kanti za smeće i izvlači plastične boce. Nezainteresirani su jedni za druge. Ulaze mladić i djevojka lijepo odjeveni. Mladić nogom odgurne narkomana, ali ovaj ništa ne uzvraća. Tada cinično promatraju prostitutku, smijulje se beskućniku i pogleda uprta u pod prolaze pored oca i djece. Odlaze s pozornice.

Glazba se mijenja, više u meditativnu...

Svjetla polako prelaze u bijela, ali ne previše jaka.

Nakon nekoliko trenutaka ulazi grupa - šest ljudi (svećenik, redovnica, starija gospođa, djevojka i dva mladića). Pristupaju svakome od nazočnih. Redovnica (s.milosrdnica) dolazi do prostitutke i s njom razgovara. Djevojka i starija gospođa odlaze do beskućnika, bude ga, oblače mu jaknu i dižu ga s klupe. Dva mladića podižu narkomana i razgovaraju s njime. Svećenik pristupa ocu obitelji, pozdravlja djecu i razgovara s njima.

Počinje pjesma - Molitva Sv. Vinka..

Ova scena traje nekoliko minuta, a onda se na pozornici pojavljuje sv. Vinko (još dok pjesma traje) koji prolazi između njih, zastaje i promatra ih. Oni ga ne vide, ne obraćaju pažnju na njega.

Svetlo se polako smanjuje, dok sv. Vinko ne dođe do klupe. Kada sjedne na nju, jače ga obasjava reflektor, dok su drugi u pozadini.

Pri kraju pjesme čuje se Vinkov glas....(možda uz lagani instrumental, dodati glasu echo...)

SV. VINKO: Večeras ti, Bože, još jednom zahvalujem za sva tvoja djela i što si mi dopustio da budem sudionik u njima. Ti si me vodio po svojoj providnosti od moje mладости do ovog trenutka.

Zahvaljujem ti za sve osobe koje su mi pomogle dajući ti svoje živote da ih zajedno ugradimo u tvoje djelo. Hvala za svaku od njih.

Ali večeras te, Gospodine, posebno molim i za sve one koji će po njihovu primjeru krenuti za tobom i graditi tvoju kuću, u kojoj će imati dom tvoji siromasi, djeca i bolesnici. Hvala ti, Oče, za sve njih i ti im budi snaga i pomoć na putu...

Glazba se pojačava, postaje svečanija...

Sv. Vinko ustaje, prilaze mu svi glumci (s jedne strane Frederic, s druge s. Rozalija) i naklone se publici!

- Kraj -

MREŽA LJUBAVI

scenski prikaz

LIKOVIT:

Pripovjedač

I. ČIN:

Sv. Vinko
Žana
Margareta
Dječak 1
Dječak 2
Djevojčica
Supružnik
Supruga
Nikoleta

II. ČIN:

bl. Frederic
Pavao
Augustin
s. Rozalija
Starica
Starac
Kardinal Haulik
Član Udruge
Član Udruge
Član Udruge

III. ČIN:

Prostitutka
Narkoman
Beskućnik
Otac
Dječak
Djevojčica
Mladić
Djevojka
Gospođa – čl. Udruge
Djevojka – čl. Udruge
Svećenik – lazarist
s. Milordnica
Mladić 1 – član Udruge
Mladić 2 – član Udruge

Ukupno **34 lika** + pripovjedač

Muški likovi:

Pripovjedač - Slavko Ivoš

Mladić 1 – sv. Vinko - **Miroslav Radić**

Mladić 2 – bl. Ozanam – **Josip Blažotić**

Mladić 3 – suprug (1. čin, 2. scena)

- mladić (3. čin) – **Josip Šimatović**

Mladić 4 – Pavao (2. čin, 1-2. scena)

- narkoman (3. čin) – **Danko Bizjak**

Mladić 5 – Augustin (2. čin, 1-2. scena)

- svećenik (3. čin) – **Dino Rupčić**

Mladić 6 – član Udruge (2. čin, 3. scena) – sjedi okrenut leđima publici

- član Udruge (3. čin) – **Šime Žilić**

Mladić 7. - član Udruge (2. čin, 3. scena) – sjedi okrenut leđima publici

- član Udruge (3. čin) – **Dražen Vrdoljić**

Mladić 8 – član Udruge (2. čin, 3. scena) – **Božidar Volarić**

Mladić 9 – član Udruge – Hummel (2. čin, 3. scena) – **Josip Peteh**

- otac (3. čin)

Mladić 10 – kardinal Haulik (2. čin, 3. scena) – **Ivan Šarić**

Muškarac – starac (2. čin, 2. scena)

- beskućnik (3. čin) – **Silvio Španjić**

Ženski likovi:

Djevojka 1 – Žana (1. čin, 1. i 3. scena) – **Dolores Crnjac**

- prostitutka (3. čin)

Djevojka 2 – Margareta (1. čin, 2. scena) – **Andrea Pratnemer**

- s. milosrdnica (3. čin)

Djevojka 3 – Nikoleta (1. čin, 2. scena) – **Petra Valentić**

- mlada članica Udruge (3. čin)

Djevojka 4 – supruga (1. čin, 2. scena) - Katelijn Radić

- gospođa (3. čin) - **Mirjana Gavranović**

Djevojka 5 – s. Rozalija (2. čin, 1-2. scena) – Jadranka Pavlić

Odrasla žena – starica (2. čin, 2. scena)

- starija članica Udruge (3. čin) – **Ljiljana Zec**

Djeca:

Dječak 1 – (1. čin, 2. scena) – Simon Radić

- dječak (3. čin)

Djevojčica 1 (1. čin, 2. scena) – Marta Radić

Djevojčica – (1. čin, 2. scena) – Laura Radić

- djevojčica (3. čin)

Muški izvođači: 11 (10 mladića + 1 muškarac)

Ženski izvođači: 6 (5 djevojaka + 1 gospođa)

Djeca: 3 (2 djevojčice + 1 dječak)

Ukupno: **20** izvođača (17 odraslih + 3 djece) + **pripovjedač** = **21** osoba

Imena i prezimena izvođača predstave uz 150. obljetnicu Udruge:

1. Slavko Ivoš
2. Miroslav Radić
3. Josip Blažotić
4. Josip Šimatović
5. Danko Bizjak
6. Dino Rupčić
7. Damir Šehić
8. Dražen Kraljić
9. Božidar Volarić
10. Josip Peteh
11. Ivan Šarić
12. Silvio Španjić
13. Dolores Crnjac
14. Andrea Pratnemer
15. Petra Valentić
16. Jadranka Pavlić
17. Ljiljana Zec
18. Katelijn Radić
19. Simon Radić
20. Marta Radić
21. Laura Radić
22. Vera Doljanac
23. Tomislav Sikavica (tehnika)
24. s. M. Renata Vugdelija (voditelj)
25. s. M. Marta Carti
26. Mirjana Gavranović

Napomena- velika pomoć bile su nam

27. Josipa Orlović
28. Ivanka Beletić

MOLITVA SV. VINKA PAULSKOGA

Gospodine,
učini da budem dobar prijatelj svima,
da moja osoba zrači povjerenjem:
 onome koji trpi i tuguje,
 onome koji traži svjetlo daleko od tebe,
 onome koji bi htio započeti ali ne zna kako,
 onome koji bi se htio pouzdati
 ali još nema hrabrosti.

Gospodine,
 pouči me
da ne prođem pored ikoga:
 ravnodušna lica,
 zatvorena srca,
 ubrzana koraka.

Gospodine,
pomozi mi da odmah uočim:
 one koji su kraj mene,
 one koji su zabrinuti
 i ne znaju kamo će,
 one koji trpe a da to ne očituju,
 one koji su odbačeni.

Gospodine,
daj mi osjetljivost
koja ide ususret srcima.

Gospodine,
oslobodi me sebičnosti
da bih ti mogao služiti,
da bih te mogao voljeti,
da bih te mogao prepoznati
u svakom bratu čovjeku
kojega susretnem.

Amen.

Kontakt

e-mail: k.katarina123@gmail.com
kontakt broj: 099 406 2112 - Katarina Kiš Badurina,
predsjednica Područnog vijeća svetog Vida Rijeka
099 401 5183 - sestra Renata Vugdelija
adresa: Udruga sv. Vinka Paulskoga,
Kresnikova 15, 51 000 Rijeka

Tisak

Tiskara Šuljić

Naklada

300 komada

